

Holy Bible

Aionian Edition®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Table of Contents

- Preface
- Genesis 1-4
- John 1-21
- Revelation 1-4
- 66 Verses
- Reader's Guide
- Glossary
- Maps
- History
- Destiny
- Illustrations, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition ®*, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider traditional Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

ଓଡ଼ିଆ ବାଇବେଲ

Oriya Bible
Gospel Primer

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 10/1/2024

Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0

Bridge Connectivity Solutions, 2017, 2019, 2021

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 10/8/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoa Inc

<https://Nainoa-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoa Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Preface

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

ଏହିରୂପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଚଢ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରାଜ୍ଞୀ କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଶ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରିଗରେ
ଘୂର୍ଣ୍ଣୀୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖଢ଼ୁ ପ୍ରାପନ କଲେ।
ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 3:24

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ

1 ଆଦ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗସମ୍ବୂଧ ଓ ପୃଥବୀକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ।

2 ପୃଥବୀ ନିର୍ଜନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା, ଆଉ ଗରାର ଜଳ ଉପରେ ଅନୁକାର ଥିଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆହ୍ଵା ଜଳ ଉପରେ ବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲେ। 3 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦୀପ୍ତି ହେଉ,” ତହିଁରେ ଦୀପ୍ତି ହେଲା। 4 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିକୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଉତ୍ତମ; ତହୁଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅନୁକାରୁ ଦୀପ୍ତିକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ। 5 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ଦୀପ୍ତିର ନାମ “ଦିବସ,” ଓ ଅନୁକାରର ନାମ “ରାତ୍ରି” ଦେଲେ। ତହୁଁ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିବସ ହେଲା। 6 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ମଧ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଜାତ ହୋଇ ଜଳକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ଭିନ୍ନ କରୁ。” 7 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ଶୂନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରି ଶୂନ୍ୟର ଉତ୍ସୁକ ଜଳରୁ ଶୂନ୍ୟର ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ଜଳକୁ ଭିନ୍ନ କଲେ; ତହିଁରେ ସେହିରୁପ ହେଲା। 8 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ଶୂନ୍ୟର ନାମ “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ” ଦେଲେ। ପୁଣି, ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଦୀପୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 9 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଅଧ୍ୟେଷ୍ଟ ସମଗ୍ର ଜଳ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ସଂଘୂତ ହେଉ ଓ ସୁଳ ପ୍ରକାଶ ହେଉ,” ତହିଁରେ ସେହିରୁ ହେଲା। 10 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵର୍ଗର ନାମ “ପୃଥବୀ,” ଓ ଜଳରାଶିର ନାମ “ସମୁଦ୍ର” ଦେଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 11 ଏରାହୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସବୀଜ ଶାକ ଓ ବୀଜ ସମ୍ବଲିତ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ଫଳୋହ୍ରାଦକ ଫଳବ୍ରକୁ ଭୂମି ଉପରେ ଉତ୍ତନ୍ନ କରୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 12 ଅର୍ଥାତ୍, ପୃଥବୀ ଦୃଢ଼ି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବାଜିଭାବୁଦକ ଶାକ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ସବାଜି ଫଳୋହ୍ରାଦକ ବ୍ରକ୍ତ ଉତ୍ତମ କଲା; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହା ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 13 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚଢ଼ୀୟ ଦିବସ ହେଲା। 14 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ରାତ୍ରିରୁ ଦିବସକୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି; ପୁଣି, ସେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ରତ୍ନ ଓ ଦିବସ ଆଉ ବର୍ଷର କାରଣ ହେଉନ୍ତି। 15 ଆଉ ପୃଥବୀରେ ଆଲୁଆ ଦେବା ପାଇଁ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ଆରନ୍ତୁ,” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 16 ଏହି ପ୍ରକାର ପରମେଶ୍ୱର ଦିବସରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ ମହାଜ୍ୟୋତି ଓ ରାତ୍ରିରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବାକୁ ତାହାଠାରୁ ସାନ ଏକ ଜ୍ୟୋତିତି, ଏହି ଦୁଇ ମହାଜ୍ୟୋତି, ଆଉ ମଧ୍ୟ ତାରାଗଣ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 17 ତହୁଁ ପୃଥବୀରେ ଦୀପ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ଓ ଦିବା ଓ ରାତ୍ରି ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ,

ଆଉ ଦୀପ୍ତିକୁ ଅନୁକାରୁ ପୃଥବୀ କରିବା ପାଇଁ, ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିରଣୀ ସ୍ଥାପନ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ସମୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 19 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିବସ ହେଲା। 20 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଜଳ ଦୁଇ ରୂପେ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗରେ ପ୍ରାଣାୟ ହେଉ ଓ ପୃଥବୀର ଉପରିସ୍ଥ ଆକାଶମଣ୍ଡଳରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତି।” 21 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ବୃଦ୍ଧ ତମିତ୍ତିଳ ପ୍ରତି ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବହୁଳ ରୂପେ ଜଳଜ ଜଞ୍ଜମ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷୀଗଣ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 22 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କରି କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୋଇ ସମୁଦ୍ର ଜଳ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କର, ଆଉ ପୃଥବୀରେ ପକ୍ଷୀଗଣ ବହୁଧାର୍ଯ୍ୟକ ହେଉନ୍ତୁ।” 23 ତହିଁରେ ସମ୍ବୂଧ ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ପଞ୍ଚମ ଦିବସ ହେଲା। 24 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ପୃଥବୀରେ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରାଣାବର୍ଗ, (ଅର୍ଥାତ୍), ଗ୍ରାମୀ ପଶୁ ଓ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥବୀର ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଉତ୍ତନ୍ନ ହେଉନ୍ତୁ。” ତହିଁରେ ସେପରି ହେଲା। 25 ଏହିରୁପେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ବନ୍ୟ ପଶୁଗଣ ଓ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଜାତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ନିର୍ମାଣ କଲେ; ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନ୍ୟ ଉତ୍ତମ ଦେଖିଲେ। 26 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ଓ ଆପଣା ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରୁ। ସେମାନେ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ପଶୁଗଣ ଓ ସମୟ ପୃଥବୀ ଓ ଭୂମିରେ ଗମନଶାଳ ପଦ୍ମ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବେ।” 27 ଏଥୁତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମଣ୍ଡିରେ ସେ ତାହାକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ସୁରୂଷ ଓ ସ୍ରୀ କରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ। 28 ଆଉ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶାର୍ଵାଦ କଲେ; ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରଜାବନ୍ତୁ ଓ ବହୁବଂଶ ହୁଆ, ପୁଣି, ପୃଥବୀକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ବଣାରୁତ କର, ଆଉ ଜଳର ମଧ୍ୟଗଣ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀଗଣ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମଗଣ ଉପରେ କର୍ତ୍ତ୍ତବ୍ୟ କରି।” 29 ପରମେଶ୍ୱର ଆହୁରି କହିଲେ, “ଦେଖ, ଆମେ ଭୂମି ସବୁ ସବାଜ ଶାକ ଓ ସବୁ ସବାଜ ଫଳଦାୟକ ବ୍ରକ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଦେଲୁ, ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ହେବ। 30 ପୁଣି, ପୃଥବୀପୁଷ୍ପ ସମୟ ପଶୁ ଓ ଖେର ପକ୍ଷୀ ଓ ଭୂରେ ଉରୋଗାମୀ ଜନ୍ମ ଏହି ସମୟ ପ୍ରାଣାଙ୍କୁ ଭକ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁ ସବୁ ହରିଦ ଶାକ ଦେଲୁ,” ତହିଁରେ ସେହିପରି ହେଲା। 31 ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା

ନିର୍ମିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ସମସ୍ତ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ଥିବା ଭଲ ଅଭ୍ୟୁତ୍ସମ ହେଲା । ତହିଁରେ ସନ୍ୟା ଓ ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ଆମ୍ବେ ତାହା ନିମନ୍ତେ ତାହାର ଅନୁରୂପ ସହକାରୀ ଦିବସ ହେଲା ।

2 ଏହିରୁପେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର, ପୁଣି, ସେହି ଦୁଇଷ୍ଟିତ ସମସ୍ତ ବସୁର ସୃଷ୍ଟି ସମାପ୍ତ ହେଲା । 2 ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ସେହି ସମ୍ପୁମ ଦିନରେ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 3 ପୁଣି, ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ପୁମ ଦିନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ପବିତ୍ର କଲେ । ଯେହେତୁ ସେହି ଦିନରେ ପରମେଶ୍ୱର ସୁଷ୍ଟିକରଣରୂପ ଆପଣାର କୃତ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିଶ୍ୱାମ କଲେ । 4 ସୃଷ୍ଟିକାଳରେ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ବିବରଣ ଏହି । ଯେଉଁ ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ନିର୍ମାଣ କଲେ, 5 ସେହି ସମୟରେ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୌଣସି ଭୂଶ ନ ଥିଲା ଓ ଭୂମିରେ କୌଣସି ଶାକ ନ ଥିଲା; ଯେହେତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୃଥିବୀରେ ଦୃଷ୍ଟି କରାଇ ନ ଥିଲେ, ଆଉ କୃଷିକର୍ମ କରିବାକୁ ମନୁଷ୍ୟ ହେଁ ନ ଥିଲା । 6 ପୁଣି, ପୃଥିବୀର ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଉଠି ସମସ୍ତ ଭୂମିରେ ଜଳ ସିଞ୍ଚିଲା । 7 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିର ଧୂଳି ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିର୍ମାଣ କରି ତାହାର ନାସିକାରନ୍ତରେ ଫୁଲ୍‌ଫେର ପ୍ରାଣୀବ୍ୟାୟ ପ୍ରଦେଶ କରାଇଲେ; ତହିଁରେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବିତ ପ୍ରାଣୀ ହେଲା । 8 ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପୂର୍ବଦିଗମସ୍ତ ଏବନ ନାମକ ଘ୍ୟାନରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ସେଠାରେ ସ୍ଵନିର୍ମିତ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରଖିଲେ । 9 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି

ସର୍ପ ସର୍ବାପେକ୍ଷା ଖଳ ଥିଲା । ସେ ନାରାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଆଗୋ, ଭୂମିରୁ ନାଜାଜାତୀୟ ସୁଦଶ୍ୟ ଓ ସୁଖାଦ୍ୟ ବୃକ୍ଷ ପୁଣି, ସେହି ଏ କି ସତ୍ୟ, ‘ରଦ୍ୟାନର କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟାନରେ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷ ଓ ସଦପ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ପରମେଶ୍ୱର ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ନିଷେଧ କରିଅଛନ୍ତି?’” 2 ନାରା ବୃକ୍ଷ ଉଭୟନ କଲେ । 10 ରଦ୍ୟାନରେ ଜଳସେତନାର୍ଥେ ଏବନରୁ ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଆମ୍ବୋମାନେ ରଦ୍ୟାନର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସେହି ସ୍ଵାନ୍ତରୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗରିଧାର ଫଳ ଖାଇପାରୁ; 3 କେବଳ ରଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟୀତ୍ତ ବୃକ୍ଷର ହେଲା । 11 ପ୍ରଥମ ନଦୀର ନାମ ପିଣ୍ଡୋନ, ତାହା ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣୋଭ୍ରୂଦକ ଫଳ ବିଷୟରେ ପରମେଶ୍ୱର କହିଅଛନ୍ତି, ‘ଭୂମ୍ରୋମାନେ ତାହା ହବାଲା ଦେଶସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବେଶ୍ଟନ କରେ । 12 ସେହି ଦେଶର ଖାଇବ ନାହିଁ ଓ ଛୁଇବ ନାହିଁ, ତାହା କଲେ ମରିବ ।” 4 ସର୍ପ ସୁଦଶ୍ୟ ଉତ୍ସୁକ, ପୁଣି, ସେଠାରେ ମୁକ୍ତା ଓ ଗୋମେଦକ ମଣି ନାରାଙ୍କୁ କହିଲା, “ଭୂମ୍ରୋମାନେ କୌଣସି ରୂପେ ମରିବ ନାହିଁ; ଜନ୍ମୁର । 13 ଦୃତୀୟ ନଦୀର ନାମ ଗୀହୋନ; ଏହା ସମସ୍ତ କୃତ 5 ବରଙ୍ଗୁ ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି, ଭୂମ୍ରୋମାନେ ଯେଉଁ ଦିନ ତାହା ଦେଶ ଦେଶ ଦେଶର କରେ । 14 ଦୃତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିତେଜକଳ, ଖାଇବ, ସେହି ଦିନ ଭୂମ୍ରୋମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବ, ତହିଁରେ ଏହା ପୂର୍ବ ଅଶ୍ରୁରୀୟ ଦେଶର ସମୁଖ ଦେଇ ଗମନ କରେ । ଭୂମ୍ରୋମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପରି ଭଲ ଓ ମନୁର ଜୀବନ ପାଇବ ।” ତତ୍ତ୍ଵ ନଦୀର ନାମ ଫରାଦ । 15 ପୁଣି, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର 6 ଏଥୁରେ ନାରା ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ସୁଖାଦ୍ୟର ଭତ୍ତବଦକ ଓ ନୟନର ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ନେଇ ଏବନ ଉଦ୍ୟାନକୁ ସୁପର୍ତ୍ତିତ ଓ ରକ୍ତ ଲୋଭଜନକ ଓ ଜୀବନ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ବାଙ୍ଗନୀୟ ଦେଖ ତହିଁରୁ କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନକୁ କଲେ । 16 ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି

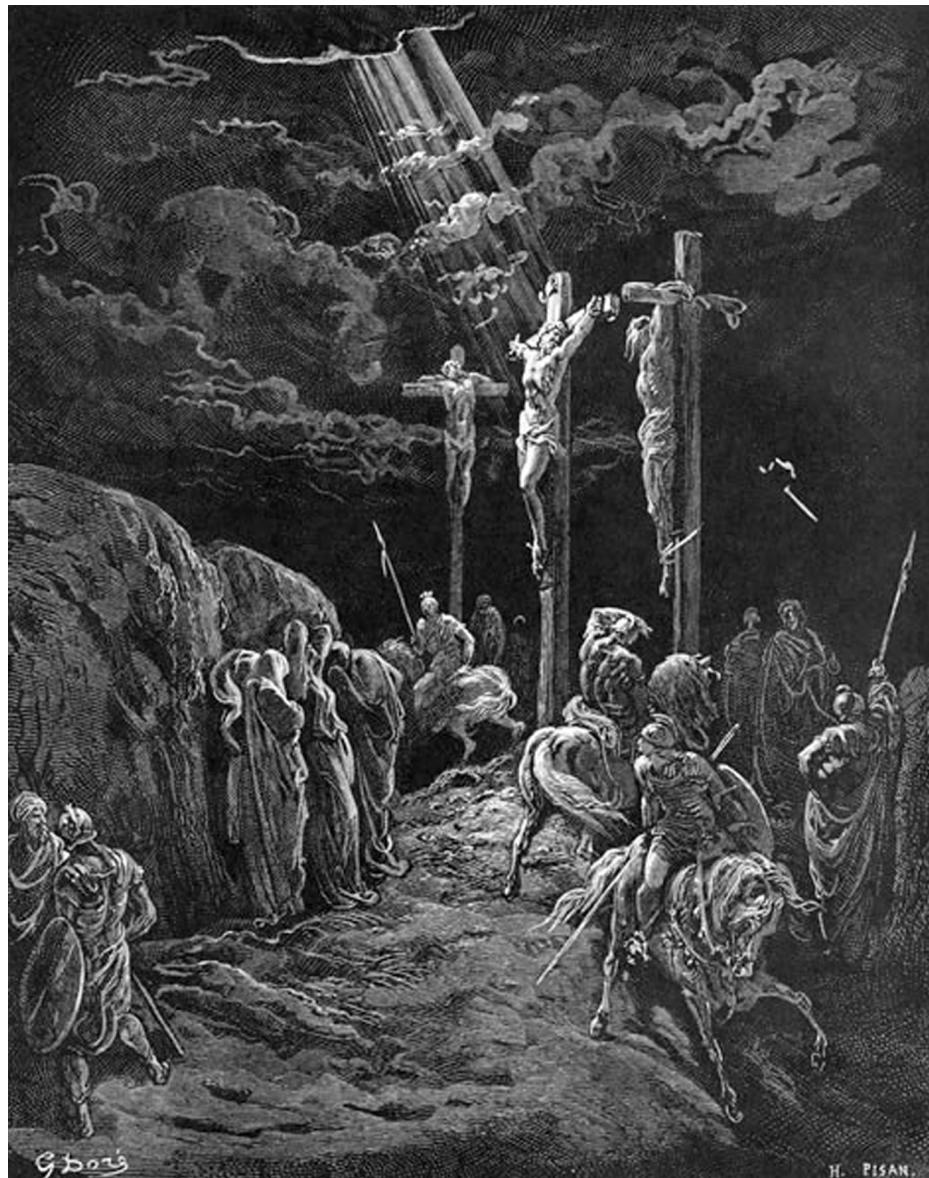
ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯ୍ୟା ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଛାମୁରୁ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନୀତ ହୋଇଥୁଲେ, ତହିଁରେ କୃଷିକର୍ମ ଉଦ୍ୟାନଙ୍କୁ ବୃକ୍ଷଗଣ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ। ୨ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କରିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ନିଯମିତ୍ତ କଲେ। ୨୪ ଏହିରୁପେ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କେଉଁଠାରେ?” ୧୦ ତଡ଼ିଦେଲେ; ପୁଣି, ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ପଥ ରକ୍ତ କରିବା ନିମିତ୍ତ ସେ ଉତ୍ତର କଲେ, “ମୁଁ ଉଦ୍ୟାନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭୁ ରବ ଶୁଣି ଆପଣା ଏବନ ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବଗଣ ଓ ରତ୍ନଗରେ ଉଲଞ୍ଜ୍ଜା ସକାଶେ ଭାତ ହୋଇ ଲୁଚିଲି।” ୧୧ ପରମେଶ୍ୱର ଦୂର୍ବ୍ୟମାନ ତେଜୋମୟ ଖତ୍ର ଘୁମନ କଲେ।

କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଉଲଞ୍ଜ୍ଜ ଅଛ, ଏହା କିଏ ତୁମକୁ ଜାଣଇଲା? ଆମ୍ବେ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ନିଶ୍ଚେଷ କରିଥିଲୁ, ତାହା କି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଇଅଛ?” ୧୨ ଆଦମ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁ ପ୍ରୀତୀ ମୋହର ସତ୍ତ୍ଵିନୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଦେଲେ, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୩ ସେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରାତ୍ମ୍କ କହିଲେ, “ଏ କି କଳି?” ନାରୀ କହିଲେ, “ପର୍ବ ମୋତେ ତୁଲାରାତ୍ମି, ତହିଁରେ ମୁଁ ଖାଇଲି।” ୧୪ ତହିଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପର୍ବତ୍କ କହିଲେ, “ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟୋଗୁତାରୁ ଅଧିକ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ପଟ ଦେଇ ଗମନ କରିବ ଓ ଯାବଜ୍ଞାବନ ଧୂଳି ଖାଇବ। ୧୫ ଆଉ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଓ ନାରାର ମଧ୍ୟରେ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ ବଂଶ ଓ ତାଙ୍କୁ ବଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭତା ଜମାଇବା; ସେ ତୁମ୍ଭୁ ମସ୍ତକକୁ ଆୟାତ କରିବେ ଓ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଇଟିକୁ ଆୟାତ କରିବି।” ୧୬ ତହିଁ ସେ ନାରାତ୍ମ୍କ କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁ ର ଗର୍ଭବେଦନା ଅତିଶୟ ବଢ଼ାଇବା, ତୁମ୍ଭୁ ବ୍ୟଥାରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ପ୍ରସବ କରିବ; ପୁଣି, ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରତି ତୁମ୍ଭୁ ର ବାସନା ରହିବ, ସେ ତୁମ୍ଭୁ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବି।” ୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବା ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେ ତୁମକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କରିଥିଲୁ, ତାହା ଖାଇବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭୁ ଆପଣା ରାଯ୍ୟାର କଥା ଶୁଣି ତାହା ଖାଇଅଛ; ଏଣୁ ତୁମ୍ଭୁ ସକାଶୁ ଭୂମି ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲା; ତୁମ୍ଭୁ ଯାବଜ୍ଞାବନ କ୍ଲେଶରେ ତହିଁରୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ ପାଇବ। ୧୮ ତହିଁରେ କଣ୍ଠ ଓ ଗୋଖରା ଗଛ ଜାତ ହେବ, ପୁଣି, ତୁମ୍ଭୁ କ୍ଲେତ୍ରର ଶାକ ରୋଜନ କରିବ। ୧୯ ତୁମ୍ଭୁ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ମୁହୂତ ହେଲ, ତହିଁରେ ନ ମିଶିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଖର ଝାଲରେ ଆହାର କରିବ; ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭୁ ଧୂଳି ଓ ଧୂଳିର ପୁନର୍ବାର ମିଶିଯିବି।” ୨୦ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯ୍ୟାର ନାମ ହବା ଦେଲେ, ଯେହେତୁ ସେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମାତା ହେଲେ। ୨୧ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଚର୍ମର ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଯ୍ୟାଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ। ୨୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟ ଭଲ ଓ ମନ୍ତ୍ର ବୋଧ ପ୍ରାପୁ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପରି ଜଣେ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଏବେ ସେ ଯେପରି ହାତ ବଢ଼ାଇ ଅମୃତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ମଧ୍ୟ ତୋଳି ଖାଇ ଅନନ୍ତଜୀବୀ ନ ହୁଅଇ,” ୨୩ ଏଥୁପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏବନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ତାଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ଓ

୪ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଆଦମ ଆପଣା ରାଯ୍ୟା ହବାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତୁ, ସେ ଗର୍ଜିବତୀ ହୋଇ କରିନ (ଅର୍ଥାତି ଲାଭ) ନାମକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ ପ୍ରସବ କରି କହିଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟରେ ମୋହର ଏକ ନର ଲାଭ ହୋଇଅଛି।” ୨ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସେ ହେବଳ (ଅର୍ଥାତି ଅୟାୟ) ନାମକ ତାହାର ସହୋଦରକୁ ପ୍ରସବ କଲେ। ଏଥର ହେବଳ ମୋଷପାଳକ ଓ କର୍ମିନ କୃଷକ ହେଲେ। ୩ ସମୟାନୁକ୍ରମେ କର୍ମିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଭୂମିରୁ ଉତ୍ତମ ଫଳ ଆରି ଉତ୍ତର୍ଗ୍ରହ କଲେ। ୪ ଆଉ ହେବଳ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପଲର ପ୍ରଥମଜାତ କେତେକ ପଶୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଦ ଉତ୍ତର୍ଗ୍ରହ କଲେ। ସଦାପ୍ରଭୁ ହେବଳଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ୫ ମାତ୍ର କର୍ମିନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟକୁ ସେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ। ଏହେତୁ କର୍ମିନ ଅତି କ୍ଲୋଧ କରି ଦୁଃଖୁତ ହେଲେ। ୬ ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କାହିଁକି କ୍ଲୋଧ କରୁଅଛ? ଆଉ କାହିଁକି ଦୁଃଖୁତ ହେଇଅଛ? ୭ ସର୍ବର୍ମ କଲେ, କି ତୁମ୍ଭୁ ଉତ୍ତମମୁଖ ହେବ ନାହିଁ? ସର୍ବର୍ମ ନ କଲେ, ପାପ ଦ୍ୱାରରେ ଛିକିଅଧିକାରୀ; ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ତାହାର ବାସନା ରହିବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁ ତାହା ରପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବା ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ କରିବା ଉପରେ କରିବି।” ୮ ଏଥୁରତ୍ରାରେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ। ତହିଁ ସେମାନେ କ୍ଲେତ୍ରରେ ଥୁବା ବେଳେ କର୍ମିନ ଆପଣା ଭାଇ ହେବଳଙ୍କୁ ଆକୁମଣ କରି ବିଧି କଲେ। ୯ ଏଥୁରତ୍ରାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ କର୍ମିନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇ ହେବଳ କେଉଁଠାରେ?” ସେ କହିଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ, ମୁଁ କାଣ ମୋ ଭାଇର ରକ୍ତକ?” ୧୦ ସେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ କଥାନକୁ କରିଅଛି? ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇର ରକ୍ତ ଭୂମିରୁ ଆମ୍ବୁ ପ୍ରତି ତାକ ପକାଇଅଛି। ୧୧ ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁ ଭୂମି ତୁମ୍ଭୁ ହସ୍ତରୁ ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇର ରକ୍ତ ଗ୍ରହଣାର୍ଥେ ଆପଣା ମୁଖ ମୁକ୍ତ କରିଅଛି, ସେହି ଭୂମିରେ ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହେଲ; ୧୨ ଭୂମିରେ କୃଷିକର୍ମ କଲେ ହେଁ ତାହା ଆପଣା ଶକ୍ତି ଦେଇ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁର ସେବା କରିବ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁ ପୃଥ୍ଵୀରେ ପଲାତକ ଓ ଭୂମଣକାରୀ ହେଲେ ଏପରି ହେବ ସେ, କୌଣସି ଲୋକ ମୋତେ ପାଇଲେ ବିଧ କରିବି।” ୧୫ ଆଉ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହେତୁ କେହି କର୍ମିନଙ୍କୁ ବିଧ କଲେ, ତାହାର ପାତ ଗୁଣ ଦଶ ହେବ।”

ପୁଣି, କେହି ତାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯେପରି ବଧ ନ କରଇ, ଏଥୁପାଇଁ
ସଦାପ୍ରଭୁ କଯିନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଚିହ୍ନ ନିରୂପଣ କଲେ। 16
ଏଥୁତ୍ରାରେ କଯିନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମୁଖରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କରି ଏବନର
ପୂର୍ବଦିଗସ୍ତ ନୋଦ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ବାସ କଲେ। 17 ଆଉ କଯିନ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାର ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ
ହନୋକଳୁ ପ୍ରସବ କଲେ; ପୁଣି, ସେ ଏକ ନଗର ନିର୍ମାଣ କରି
ଆପଣା ପୁତ୍ରର ନାମକୁସାରେ ତହିଁର ନାମ ହନୋକ ଦେଲେ।
18 ସେହି ହନୋକର ପୁତ୍ର ଜିରଦ ଓ ଜିରଦର ପୁତ୍ର ମହୁୟାଯେଲ
ଓ ମହୁୟାଯେଲର ପୁତ୍ର ମଥୁଶାଯେଲ ଓ ମଥୁଶାଯେଲର
ପୁତ୍ର ଲେମକ। 19 ଏହି ଲେମକ ଦୂରଟି ସ୍ତ୍ରୀ ବିବାହ କଲେ,
ଏକର ନାମ ଆଦା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ସିଲ୍ଲା ଥିଲା। 20 ଆଦାର
ଗର୍ଭରେ ଜାବଳ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ତମୁନିବାସୀ ପଶୁପାଳକମାନଙ୍କର
ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 21 ତାହାର ଭାଇର ନାମ ଯୁବକ, ସେ ବୀଣା
ଓ ବଂଶୀବାଦକମାନଙ୍କର ଆଦିପୁରୁଷ ଥିଲା। 22 ସିଲ୍ଲାର ଗର୍ଭରେ
ଡୁବଳ-କଯିନ ଜନ୍ମିଲା, ସେ ପିତ୍ରକ ଓ ଲୌହର ନାନା ପ୍ରକାର
ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକାରୀ ଥିଲା; ଡୁବଳ-କଯିନର ନୟମା ନାନ୍ମା ଏକ
ଭର୍ତ୍ତା ଥିଲା। 23 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଲେମକ ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, “ଆଗୋ ଆଦା ଓ ସିଲ୍ଲା, ମୋ’ କଥା ଶୁଣ; ଆଗୋ
ଲେମକର ଭାର୍ଯ୍ୟାଗଣ, ତୁ ମେମୋନେ ମୋ’ ବାକ୍ୟରେ କର୍ଣ୍ଣପାତ
କର; ମୁଁ ଆଘାତର ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଓ ପ୍ରହାରର
ପରିଶୋଧରେ ଜଣେ ଯୁବାକୁ ବଧ କରିଅଛି; 24 ଯଦି କଯିନର
ବଧର ପ୍ରତିଫଳ ପାତ ଗୁଣ ହୁଏ, ତେବେ ଲେମକର ପ୍ରତିଫଳ
ସତସ୍ତରି ମୁଣ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।” 25 ଏଥୁତ୍ରାରେ ଆଦମ ପୂନଶ୍ଚ
ଆପଣା ଭାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ସହବାସ କରନ୍ତେ, ସେ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ
କରି ତାହାର ନାମ ଶେଥ (ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତିନିଧି) ଦେଲେ; ଯେହେତୁ
ସେ କହିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର ହେବଳର ପ୍ରତିନିଧି ରୂପେ ଆଉ
ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ କଯିନ ତାକୁ ବଧ
କରିଥିଲା ।” 26 ତହିଁ ଶେଥର ମଧ୍ୟ ଏକ ପୁତ୍ର ଜନ୍ମିଲା; ଆଉ ସେ
ତାହାର ନାମ ଇନୋଶ ଦେଲା। ଏହି ସମୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ
ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ।

H. PISAN.

ଘେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ପିତଃ, ଏମାନ୍ତେ କୃମା କର, କାରଣ ଏମାନେ କଥଣ କରୁଆଛନ୍ତି, ତାହା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ।”

ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବସୁଷକୁ ଭାଗ କରିବା ନିମାନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।

ଲୂକ 23:34

ଯୋହନ

ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ୟ

ଦେଲେ, 20 ସେ ସ୍ମୀକାର କଲେ, ଅସ୍ମୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ

- 1** ସୂର୍ଯ୍ୟର ପୂର୍ବରୁ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସଞ୍ଚାର ଥିଲେ, ସ୍ମୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖୀରୁ ନୁହେଁ । 2 ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କଥାଣ? ଆପଣ କଥାଣ ଏଲୀୟ? ସହିତ ଥିଲେ । 3 ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା; ଆଉ ଯେ ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଆପଣ କଥାଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ? ସମସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନା । 22 ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ସୂର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । 4 ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ଜୀବନ ଥିଲା ଓ କହିଲେ, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସେପରି ଉତ୍ତର ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ । 5 ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଇପାରୁ ଅଥ୍ସକାଶେ ଆପଣ କିଏ? ଆପଣ ନିଜ ବିଶ୍ୱରେ ଅନ୍ତର୍କାରେ ଜାତ୍ରୀଯମାନ ହୋଇ ଆସୁଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ତର୍କାର କଥାଣ କହୁଆଛନ୍ତି? 23 ସେ କହିଲେ, “ଯିଶାଇୟ ଭାବବାଦୀ ତାହା ଗୁହଣ କରି ନାହିଁ । 6 ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ଯେପରି କହିଥେଲେ, ‘ମୁଁ ସେହି ପ୍ରକାର ମରୁପୁନ୍ରରେ ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଯୋହନ । 7 ସେ ଯେପରି କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ଵର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କରା ।’” 24 ପୁଣି, ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ଫାର୍ମଣୀମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । 25 ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଖୀରୁ ବା ଏଲୀୟ 8 ସେ ନିଜେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଶ୍ୱରେ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହୁନ୍ତି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ତ ସାକ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । 9 ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଉଅଛନ୍ତି? 26 ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ଜଗତକୁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଅଛି; ଯାହାଙ୍କୁ ଭୁମ୍ଭୋମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଆସୁଥିଲେ । 10 ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସେ ଭୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ; 27 ସେ ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । 11 ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପାଦୁକାର ବନନ୍ଦ ପିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ପୋଶ୍ୟ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କୁ ନିଜ ଲୋକମାନେ ନୁହେଁ । 28 ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ପରପାର୍ଶ୍ୱ ଯେଉଁ ବେଥନାୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଗୁହଣ କଲେ ନାହିଁ । 12 ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରାନରେ ଏହିପରି ଘଟିଲା । ଗୁହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ 29 ତହିଁ ଆରଦିନ ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ କଲେ, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମ୍ଭାନ ହେବା ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ମେଷଣାବକ, ସେ ଜଗତର ଅଧିକାର ଦେଲେ; 13 ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ, ଶରାର ର ରକ୍ତରୁ ପାପ ବୋହିନେଇଯାଅନ୍ତି । 30 ମୋ’ ଉତ୍ତାରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଜଗାରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ଜାତ ହେଲେ । 14 ଆଉ, ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେବବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି, ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ମୁଁ ଏହା କହିଥୁଲି, ସେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ବାପ ଏହି । 31 ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି କଲେ, ଆଉ ପିଟାଙ୍କୁଠାରୁ ଆଗର ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ଉପ୍ରାଣ୍ଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁମାକେ ମୁଁ ଜଳରେ ପଦ୍ମା ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲୁ । 15 ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । 32 ଆଉ, ଯୋହନ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱରେ ସାକ୍ୟ ଦେଇ ଉତ୍ତର ରେ କହିଲେ, ସେ ମୋ’ କହିଲେ, ମୁଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ କଲୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 17 କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । 34 କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହପାପ ଉପରେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ, ହୋଇଅଛି । 18 କେବେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ନାହିଁ, ପିଟାଙ୍କୁ କୋଳିପ୍ରିତ ସାକ୍ୟ ଦେଖିଅଛି । 35 ତହିଁ ଆରଦିନ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ଅଦିତୀଯ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । 19 ଆପଣ କିଏ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଦୂର ଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ; ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ 36 ଆଉ, ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେହି ବାଟ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖୁ ଯେତେବେଳେ ଯିରୁଣାଳମ ସହରରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହେଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ

ମୋଷଶାବକ । 37 ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଦୂତମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ ଯାଶୁଦ୍ଧ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । 38 ଯାଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କରିବା ଦେଖୁବ ।”

ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ରାବ୍ଦୀ (ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଣୁ), ଆପଣ କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? 39 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସ, ଦେଖୁବ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବସା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି, ସେହି ଦିନ ତାହାଙ୍କ ପାଞ୍ଚରେ ରହିଲେ; କାରଣ ସେତେବେଳେ ପ୍ରାୟ ଧନ୍ୟା ତାରି ଧନ୍ୟା ହୋଇଥିଲା । 40 ଯେଇଁ ଦୁଇ ଜଣ ଯୋହନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଦ୍ଧ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ତିଯ ଥିଲେ । 41 ସେ ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମସୀହଙ୍କୁ (ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁବଶୁଦ୍ଧ) ଦେଖା ପାଇଥାଏ । 42 ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ନିକଟକୁ ଥାଣିଲେ । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦଶିରେ ତାହିଁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କେଣା (ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।” 43 ତାହିଁ ଆରଦିନ ଯାଶୁ ଶାଲିଲାକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ, ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍‌ପୁତ୍ର ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗମନ କର ।” 44 ଫିଲିପ୍ ବେଥ୍ସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହା ଆନ୍ତିଯ ଓ ପିତରଙ୍କର ନିଗର ଥିଲା । 45 ଫିଲିପ୍ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ଭାବବାଦାମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଦେଖା ପାଇଥାଏ; ସେ ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ । 46 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ତମ ହୋଇପାରେ ?” ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ଦେଖ ।” 47 ଯାଶୁ ନିଥନିଯେଲଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, “ଏହି ଦେଖ, ପ୍ରକୃତେ ଏ ଜଣେ ଇତ୍ସାଏଲାୟ ଲୋକ, ଏହାଠାରେ ଛଳନା ନାହିଁ ।” 48 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିନ୍ତିଲେ ? ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଫିଲିପ୍ ତୁମକୁ ତାକିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଦେଖୁଥିଲି ।” 49 ନିଥନିଯେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ହେ ଗୁରୁ ଆପଣ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇତ୍ସାଏଲର ରାଜ । 50 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ତୁମକୁ ତିମ୍ବରିବକୁ ତଳେ ଦେଖୁଥିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍-ମହତ୍ ବିଷୟ ଦେଖୁବ ।” 51 ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକୁ ଉନ୍ନତି ଓ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ

2 ଦୃଢ଼ୀୟ ବିବସରେ ଗଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା, ଆଉ ଯାଶୁଦ୍ଧ ମାତା ସୋଠାରେ ଥିଲେ; 2 ଯାଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତିତ ହେଲେ । 3 ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ଯାଶୁଦ୍ଧ ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିଯିବାରୁ ନାହିଁ । 4 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋ ନାରା, ମୋତେ କାହିଁକି ଏଥୁରେ କଢ଼ିତ କରୁଅଛ ? ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନାହିଁ ।” 5 ତାହାଙ୍କୁ ମାତା ପରିଚାରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା କର । 6 ଆଉ, ସୋଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଭିକରଣ ରାତି ଅନୁୟାରେ ଦୁଇ ବା ତିନି ମହାଶିଆ ଛାନ୍ଦଗୋଟା ପଥର ଜାହାଲା ରଖାଯାଇଥିଲା । 7 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଜାହାଲାଗୁଡ଼ିକରେ ପାଶି ଭର୍ତ୍ତୁ କର ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତୁ କଲେ । 8 ଆଉ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏବେ କାହିଁନେଇ ଭୋଜର ଅଧିକାରୀ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଅ ।” ସେଥିରେ ସେମାନେ ଘେନିଗଲେ । 9 ଭୋଜର ଅଧିକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଶିକୁ ତାହା କେବଳୀରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଇଁ ପରିଚାରକମାନେ ପାଶି କାଢ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍ଗୁ ତାହା କହିଲେ, 10 ପମ୍ପେ ପ୍ରଥମରେ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସେଇଥାଅନ୍ତି, ଆଉ ଲୋକେ ମାତାଳ ହେଲା ଦ୍ରାକ୍ଷରେ ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷର ସର୍ଜାଥାଏ । 11 ଯାଶୁ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଗଲିଲୀର କାନ୍ଦାରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 12 ଏଥୁତୁରେ ସେ ଆପଣା ମାତା, ଭାଇବୁନ୍ତ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ କର୍ମନାହୁମକୁ ଗଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ସୋଠାରେ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦିନ ରହିଲେ ନାହିଁ । 13 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚାର ପର୍ବ ସମ୍ମିକଣ ହୋଇଥିଲା, ଆଉ ଯାଶୁ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ଗଲେ । 14 ପୁଣି, ସେ ମନ୍ତ୍ରିରେ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଟି ଓ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖୁବ । 15 ପୁଣି, ମୁଦ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାସବୁ ବିଷ୍ଟିଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମେଣ୍ଟିଗୁଡ଼ାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ; 16 ଆଉ, ସେ କାପ୍ରା-ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଗୁଡ଼ିକ ଏଠାରୁ ଗେନିଯାଅ, ମୋହର ସମ୍ପର୍କ ପିତା ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ରହନ୍ତି ବାଣିଜ୍ୟ ରହନ୍ତି ନାହିଁ ।” 17 ତୁମ୍ଭୁ ଗୁରୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବ,

ଏହା ଲେଖାଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ନାହିଁ; ପବିତ୍ର ଆତ୍ମଙ୍କୋର ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ 18 ସେଥୁରେ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ସେହି ପ୍ରକାରା ॥ ୨ ନାକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏସମୟ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛି, କିପରି ହୋଇପାରେ? ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ସେଥର କି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଇଅଛି? ୪ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉସାଏଲର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା କଥଣ ଏହିପଦୁ ବୁଝୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ମନ୍ତ୍ରରୁ ବିନାଶ କର, ଆଉ ନାହିଁ ॥ ୫ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଉସି ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଆଛି, ଆମ୍ବୂମାନେ ଯାହା ତନି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତାହା ତୋଳି ଦେବି ।” ୨୦ ସେଥୁରେ ଜାଣୁ, ତାହା କହୁ ପୁଣି, ଯାହା ଦେଖିଅଛୁ, ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ତ୍ରର ନିର୍ମାଣ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ପାକ୍ୟ ଦେଇ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ପାକ୍ୟ ଗୁହଣ ଛଯାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ତାହାକୁ ତିନି କରୁ ନାହା ॥ ୧୨ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥବ ବିଶ୍ୱାସ କହିଲେ ଯଦି ଦିନରେ ତୋଳି ଦେବି? ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀରରୂପ ମନ୍ତ୍ରର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଆଥିଲେ । ୨୨ ଏଣୁ ସେ ମୁଢମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଇତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି? ୧୩ ଆଉ, ଯେଉଁ ହେଲା ଉତ୍ତରରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥୁଲେ ବୋଲି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ବିନା ଆଉ କେହି ପୁରଣ କଲେ; ପୁଣି, ସେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଯାଶୁଙ୍କ କଥିତ ସ୍ଵର୍ଗରୋହଣ କରି ନାହିଁ । ୧୪ ପୁଣି, ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରେ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ୨୩ ନିଶ୍ଚର ପର୍ବତ ଉତ୍ତର ସମୟରେ ସେ ପିତ୍ରକର ଏକ ପର୍ବତ ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଯିରୁଣାଳମ ସହରରେ ଥିବା ସମୟରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଧୁତ ସେହି ପ୍ରକାର ଉତ୍ତରକୁ ଉଠାଇଯିବେ, ୧୫ ଯେପରି ସେ କେହି ଆଶ୍ରୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ ଦେଖ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ୨୪ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ ।” କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କୋରୁ ଆପଣାକୁ (aionios g166) ୧୬ କାରଣ ଜିଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ପୃଥକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଜାଣିଥିଲେ, ୨୫ ପୁଣି, ଯେ, ସେ ଆପଣା ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ସେ କେହି ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ପ୍ରେୟଜନ ନ ଥିଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ କଥଣ ଅଛି, ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ । (aionios g166) ୧୭ ଯେଣୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ ନ କରି, ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏଥୁପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ୧୮ ସେ ତାହାଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରିଲାଣି, କାରଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଅଦିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ । ୧୯ ଆଉ, ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ତକାରୁ ଭଲ ପାଇଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ ମନ୍ତ୍ର । ୨୦ କାରଣ ସେ କେହି କୁର୍ମ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ସେ କେହି ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର କର୍ମପଦୁ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରେ ପାଧୁତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ । ୨୨ ଏଥୁତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦିୟ ପ୍ରେଶେନ୍ଦ୍ର ଗଲେ, ଆଉ ସେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହି ବାଟୁସ୍ତ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟପୁ ଏମୋନରେ ବାଟୁସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାଟୁସ୍ତ ଗୁହଣ କରୁଆଥିଲେ । ୨୪ ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ ।

୩ ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ନାକଦାମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି

ଥିଲେ, ସେ ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ଜଣେ ନେତା । ୨ ସେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ ସେ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୋରୁ ଆଗତ ଗୁରୁ, ଏହା ଆମ୍ବୂମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଆପଣ ଏହି ଯେଉଁ ସମୟ ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କରୁଆଛନ୍ତି, ଜିଶ୍ଵର ସାହୁରେ ନ ଥୁଲେ ସେହିପରି କେହି କରିପାରେ ନାହିଁ । ୩ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖି ପାରେ ନାହିଁ ।” ୪ ନାକଦାମ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କି ପ୍ରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ସେ କଥଣ ବୁଦ୍ଧିକୁ ଥାରିପାରେ? ସେ କଥଣ ଆପଣା ମାତାର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ? ୫ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ କହୁଆଛି, କଳ ଓ ଆହୁର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଜିଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ।” ୬ ମାତାପୁରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ମାତାପୁରୁ; ପୁଣି, ଆହୁର ଯାହା ଜାତ, ତାହା ଆହୁର । ୭ ‘ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ’ ବୋଲି ମୁଁ ସେ ତୁମ୍ଭୁ କହିଲି, ଏଥୁରେ ତମତୁତ ହୁଅ ନାହିଁ । ୮ ବାୟୁ ଯେଉଁ ଦିଗରେ ଇତ୍ତା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଶବ୍ଦ ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି, କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ତାହା ଜାଣ ।

25 ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶୁଦ୍ଧିକୁ ସ୍ଵାମ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା । 7 ଆଉ, ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାକୁ ବାଦ ଦେଇଲା । 26 ଆଉ, ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯାଶୁ ସେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ତାହାକୁ କହିଲେ, “ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ।” 8 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁର ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଅପର ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କୁ ସହିତ ଥୁଲେ, ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । 9 ଯାହାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ପାକ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ସେଥିରେ ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ବାପ୍ତିସ୍ତ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଯିହୁଦୀ ହୋଇ କିପିର ଶମିରୋଣୀୟ ସ୍ମୃ ଯେ ମୁଁ ମୋ’ ହାତରୁ 27 ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସ୍ଵର୍ଗୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି? କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ପହିତ କିଛି ପ୍ରାୟ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । 28 ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । 10 ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ଆଗରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଛି, ଏହା ମୁଁ କିଥିଥୁଲି ବୋଲି ଦେଲେ, “ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ନିଜେ ନିଜେ ମୋହର ପାକ୍ୟ । 29 ଯେ କନ୍ୟା ଦୂମକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେ କିଏ, ଏହା ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣିଆଥାନ୍ତି, ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ଯେ ବର, କିନ୍ତୁ ବରଙ୍କ ଯେଉଁ ବନ୍ଦୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ମାଗିଆଥାନ୍ତି, ଆଉ ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣେ, ଯେ ବରଙ୍କ ସ୍ଵର ସକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଇଥାଏନ୍ତେ ।” 11 ସେହି ପ୍ରୀଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ହୁଏ । ଅତେବ୍ଦ, ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୁର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଛି । 30 ଯେ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହେଉନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ହ୍ରାସ ହେବି । 31 ଯେ ଉର୍ଦ୍ଦ୍ଦୁ କୌଣସି ପାତ୍ର ନାହିଁ ପୁଣି, କୂଅ ତ ଗଭାର; ତେବେ ଆପଣ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; ଯେ ପୁଥ୍ବୀରୁ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ପାଇଅଛନ୍ତି? 12 ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର, ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ, ଆଉ ଯେ ପାର୍ଥ୍ବ କଥା କହେ; ଯେ ସ୍ଵର୍ଗୁ ଯେଉଁ ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଏହି କୂଅ ଦେଇଥିଲେ, ଆଗମନ କରନ୍ତି, ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶ୍ରେଷ୍ଠ; 32 ସେ ଯାହା ଆର ଆସେ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଳ ଏଥିରୁ ପାନ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି ଓ ଶୁଣିଆଛନ୍ତି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ୟ ବିଅନ୍ତି, କରିଥୁଲେ, ତାଙ୍କୁଠାରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ? 13 ଯାଶୁ ତାହାକୁ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ରା ପାକ୍ୟ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । 33 ଯେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ତାହାଙ୍କୁର ସାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି, କିଶ୍ଚର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ; 14 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଯେ କେହି ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ କରିଅଛି । 34 କାରଣ କିଶ୍ଚର ଯାହାକୁ ପ୍ରେରଣ ପାନ କରିବ, ସେ କେବେ ହେଁ ଦୃଷ୍ଟିତ ହେବ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ କିଶ୍ଚରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେଉଁ କିଶ୍ଚର ଯେ କରିବ ନାହିଁ । 35 ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ବିଷୟ ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । 36 ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଛି, ମାତ୍ର ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖନ ଦେଖନ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ କିଶ୍ଚରଙ୍କୁ କୋଧର ପାତ୍ର ହୋଇ ରେଖିଥାଏ । (aiōnios g166)

4 ଯାଶୁ ସେ ଯୋହନଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି 2 (ଯଦ୍ୟପି ଯାଶୁ ଆସେ ବାତ୍ରିସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ, ନଦୀ ପାନ କରିବା କାହିଁକି ନିମନ୍ତେ ଆର, ଏହା ତ ଠିକ୍ କହିଲ; 18 କାରଣ ତୁମର ପାତ୍ର ସ୍ଵାମୀ ଥୁଲେ, ଆର ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭୁ ପାଖରେ ଯେ ଅଛି, ସେ ତୁମର ସ୍ଵାମୀ ନୁହେଁ; ଏହା ସତ୍ୟ କହିଅଛି ।” 19 ପ୍ରୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଆପଣ ସେ ଜଳ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣି ପାରୁଅଛି । 20 ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପିତ୍ର-ପୁରୁଷମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କଲେ; ଆଉ, ଆପଣମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେଉଁ ସ୍ଵାମୀରେ ଉପାସନା କରିବା ଉପାସନା କରିଥିଲେ, “ଆଗୋ ନାରା, ମୋ’ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ସେଉଁ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ ଅତେବ୍ଦ, ଯାଶୁ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ

ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । 22 ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ, ଫଳ ପାରଥାଇ ।” 39 ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ସେହିସବୁ ଯେ ତାହାକୁ ଉପାସନା କରୁଥାଅ; ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣୁ, ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ମୀଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାର, କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତାହାର କଥା ହେତୁ ସେହି ନିଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆସେ । 23 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 40 ଅତେବ, ସେହି ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପର ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ଶମିରୋଣୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି; ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ; ରହିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଦୂଇ ଦିନ କାରଣ ପିତା ଏହି ପ୍ରକାର ଉପାସକ ତାହାରୁ । 24 ଉପର ସେ ସ୍ମୀନରେ ରହିଲେ । 41 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଆତ୍ମା ଅଟେନ୍ତି, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କୁର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 42 ଆଉ, ସେମାନେ ସେହି ସେମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ ।” 25 ସ୍ମୀଲୋକକୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭୁ କଥା ହେତୁ ଆମ୍ବୋମାନେ ସ୍ମୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମସୀହ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖୁବ୍ବ କହନ୍ତି, ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ବରଂ ଆମ୍ବୋମାନେ ନିଜେ ଶୁଣିଅଛୁ, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ, ପୁଣି, ଏ ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଏହା ଆମ୍ବୋମାନେ ସେ ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସମୟ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । 26 ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଜାଣିଅଛୁ । 43 ସେହି ଦୂଇ ଦିନ ପରେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରି କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ସହିତ କଥା କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ହେତୁ ଅଛି ।” ଗାଲିଲୀକୁ ଗଲେ । 44 କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସ୍ଵଦେଶରେ ଆଦର 27 ଏପରି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଆପେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । 45 ପୁଣି, ଜଣେ ସ୍ମୀଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା ଦେଖୁ ଚମର୍ଦୂତ ସେ ଗାଲିଲୀକୁ ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୁଶାଲମ ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କଥାବାର୍ତ୍ତା କହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହିଁକି ତାହା ସହରରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁଥିବାରୁ ସାଙ୍ଗେରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । 28 ଗାଲିଲୀୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ସେଥୁରେ ସେହି ସ୍ମୀ ଆପଣା ଜାହାଳା ଥୋଇଦେଇ ନଗରକୁ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ । 46 ଏଥୁମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲୀର ଯେଉଁ ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ, ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖୁବ, 29 ମୁଁ କାନ୍ଦୁ ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷରେ କରିଥିଲେ, ସେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ ଥିଲେ, କେଜାଣି ଖୁବ୍ବ ହେବେ ପରା? 30 ଏଥୁରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର କର୍ମନ୍ତରୁମରେ ପାଢ଼ିତ ଥିଲା । 47 ଯୀଶୁ ଯିହୁଦିଯ୍ୟ ବାହାରି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 31 ଲେଖିମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ହେ ଶୁରୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେ ଯେପରି ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରକୁ ରୋଜନ କରନ୍ତି । 32 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମେମାନେ ସ୍ମୀ କରୁଥିଲୁ ହେତୁ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣ ନାହିଁ, ରୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ କାରଣ ସେ ମନ୍ତ୍ରବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । 48 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ମୋହର ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ।” 33 ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରଷ୍ପର କହିଲେ, “ଚିତ୍ତ ଓ ଅନ୍ତୁତ କର୍ମମାନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମେମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଅଛି କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ ।” 49 ରାଜକର୍ମଚାରୀ ପରା? 34 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଲଞ୍ଚା ସାଧନ କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହା ଆସନ୍ତି । 50 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାଆ, ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ପୁଅ ହେ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ । 35 ଶାଦ୍ୟ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚରି ମାପ ବଞ୍ଚିବା ।” ଯୀଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ସେ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମେମାନେ କହୁ ନାହିଁ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ଚାଲିଗଲେ । 51 ପୁଣି, ସେ ଯାଇ ଯାଇ କହୁଅଛି, କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କର; ସେହିସବୁ କଗାଯିବା ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରେତି ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି ନିମନ୍ତେ ପାତିଗଲାଣି । 36 ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କଟାଳ ମୂଳ ପାଇଅଛି କହିଲେ । 52 ତେଣୁ କେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ତାହାର ସୁପ୍ରତା ହେଲା, ଓ ଅନ୍ତନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି, ଯେପରି ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଦାରିଲେ । ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଶାଳୀ ଓ କଟାଳ ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । (ātonios g166)

37 କାରଣ ଜଣେ ବୁଶା ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ଛାଡ଼ିଗଲା । 53 ଏଥୁରେ ପିତା ବୁଝିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଦଶ୍ତରେ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ରେତ୍ଯା । 38 ତୁମେମାନେ ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି “ତୁମ୍ଭୁ ରୂପ ବଞ୍ଚିଲାଣି” ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ନାହିଁ, ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି; ଅନ୍ୟମାନେ ସମୟରେ ଏହା ଘଟିଥିଲା । ଆଉ, ସେ ଆପେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିଶ୍ରମର ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 54 ଯିହୂଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରୁ ପୂର୍ବବାର

ଗାଲିଲୀ ପ୍ରଦେଶକୁ ଆସି ଯାଏ ଏହି ଦୃଚୀଯ ଆଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟକର୍ମ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ପାଧନ କଲେ।

5 ଏଥୁରତ୍ତାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ

ଯାଏ ଯିହୁଶାଲମ ସହରକୁ ଯାତା କଲେ। 2 ଯିହୁଶାଲମ ସହରର ମେଷଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ପୋଖରୀ ଅଛି; ଏବୁ ଭାଷାରେ ତାହାକୁ ବେଠେଥେଥିବା ବୋଲି କହନ୍ତି, ତାହାର ପାଞ୍ଜୁଟି ମଣ୍ଡିପା 3 ସେଷୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଅନେକ ପାଞ୍ଜିତ, ଅନ୍ତର୍ମାଣ ଓ ଶୁଷ୍କାଙ୍କ୍ଷା ପଡ଼ିରହୁଥିଲେ । [ସେମାନେ ଜଳସଞ୍ଚଳନ ଅପେକ୍ଷାରେ ରହୁଥିଲେ; 4 କାରଣ କୌଣସି କୌଣସି ପମାଯୁରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ପୁଷ୍ଟରିଣୀରେ ଅବତରଣ କରି ଜଳ କମ୍ପୁରଥିଲେ, ଆର ଜଳ କମ୍ପିଲା ପରେ ସେ କେହି ପ୍ରଥମରେ ଯେଥୁରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୌଣସି ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁଦ୍ଧା ହେବାକୁ ଲାଗୁ କରୁଅଛ? 5 ରୋଗୀଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କମ୍ପିବା ପମାଯୁରେ ମୋତେ ପୋଖରୀ ଉତ୍ତରକୁ ଦେଇଯିବା ପାଇଁ ମୋହର କେହି ନାହିଁ; ଆଉ, ମୁଁ ଯାର ଯାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମୋ' ଆଗରୁ ପଣିଯାଏ ।

6 ଯାଏ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ରୁଠ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 9 ଘେହିକୁଣ୍ଠି ସେ ଲୋକଟି ସୁଦ୍ଧ ହେଲା ଓ ଆପଣାର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଥିଲା । 10 ଅତେବି, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ଵାମିବାର, ଖଣ୍ଡିଆ ବୋହିନେଇଯିବା ତୁମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବିଧୁସତ୍ତ୍ଵର ନୁହେଁ । 11 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋତେ ସୁଦ୍ଧ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, “ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ।” 12 ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମୁର ଖଣ୍ଡିଆ ଘେନି ଚାଲ ବୋଲି ସେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସେ ଲୋକ କିଏ? 13 କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ତାହା ସେହି ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେ ପ୍ଲାନରେ ବହୁତ ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯାଏ ଅଗୋଚରରେ ଚାଲିଯାଇଥିଲେ । 14 ଏହାପରେ ଯାଏ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ତାହାର ଦେଖା ପାଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ତୁମ୍ଭ ସୁଦ୍ଧ ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ, ସେପରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନ ଘରେ ।” 15 ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇ, ସେ ତାହାକୁ ସୁଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେ ଯାଏ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା । 16 ତେଣୁ ଯାଏ ବିଶ୍ଵାମିବାର ଦିନରେ ଏହା କରୁଥିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାନ୍ତା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 17 ମାତ୍ର ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି ।” 18 ଏହି କାରଣରୁ

ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ସେ ବିଶ୍ଵାମିବାର ବିଧୁ

ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଉଗ୍ରରଙ୍ଗେ ଆପଣା ପିତା ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ଉଗ୍ରରଙ୍ଗେ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ ।

19 ତେଣୁ ଯାଏ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କରୁଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ତାହା ଛଢା ସେ ନିଜେ କିଛି ହେଁ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସେପକାରେ କରନ୍ତି ।

20 କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସୈହ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ଆସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିପରି ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନେ ଯେପରି ଚମକୁଚ ହୁଅ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ ମହତ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । 21 ଯେଣୁ ପିତା ସେପକାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରପନ କରି ଜାବିତ କରନ୍ତି, ସେହି ପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହାଯାହାକୁ ଲାଗୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଜାବିତ କରନ୍ତି । 22

ପୁଣି, ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାର ବିତାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ସମାଦର କରି ନାହିଁ, ସେହିପରି ସୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରି ନାହିଁ । 23 ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରି ନାହିଁ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରି ନାହିଁ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତ ଜାବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି, ସେ ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୁହୂୟକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜାବନରେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । (aníonios g166) 25 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେହି ସମଯରେ ମୃତମାନେ ଉଗ୍ରରଙ୍ଗେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ, ସେମାନେ ଜାବିତ ହେବେ ଏପରି ସମୟ ଆୟୁଅଛି, ପୁଣି, ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵାଦ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ । 26 କାରଣ ପିତା ସେପରି ସ୍ଵୟଂଜୀବୀ, ସେହିପରି ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୟଂଜୀବୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 27 ଆଉ, ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବାର ସେ ତାହାଙ୍କୁ ବିତାର କରିବାର ଅଧୁକାର ଦେଲେ । 28 ଏଥୁରେ ଚମକୁଚ ହୁଅ ନାହିଁ, କାରଣ ସେହି ସମଯରେ ସମାଧୁସ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣିବେ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, 29 ସେମାନେ ଜାବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସବ କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଶ୍ରୁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆୟୁଅଛି ।” 30 “ମୁଁ ନିଜେ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ସେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିତାର କରେ, ଆଉ ମୋହର ବିତାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଲାଗୁ ସାଧନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ।

31 ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ତାହାହେଲେ ମୋହର 6 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲା ସମୁଦ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍, ତିବିରାୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । 32 ମୋ' ବିଷୟରେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ହୃଦର ଆରପାଣିକୁ ଗଲେ । 2 ଆଉ, ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆର ଜଣେ; ପୁଣି, ମୋ' ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ରାକ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତି ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଶ୍ରୂୟକର୍ମ କରୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖୁ ସତ୍ୟ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ । 33 ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ପଶ୍ଚାତ୍‌ଗମନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଲୋକ ପଠାଇଛି ଓ ସେ ସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 3 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ପରବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ 34 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ସହିତ ସେଠାରେ ବସିଲେ । 4 ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ସେଥୁପାଇଁ ଏହିସବୁ ନିୟାର ପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । 5 ପୁଣି, ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କହୁଆଛି । 35 ସେ ଜ୍ଞାନକୁ ଓ ତେଜୋମାୟ ପ୍ରଦୀପ ଥିଲେ, କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚକ ହେଲା । 36 କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ କେଉଁଠାରୁ ରୁଚି କିଶିବା?" 6 କିନ୍ତୁ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଛି, କାରଣ ପିତା ମୋତେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଥାର କରିବାକୁ ସେ ସେ କର୍ମୀୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । 7 ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କର୍ମ ମୁଁ କହୁଆଛି, ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବେଳି ଉଚ୍ଚର ଦେଲେ, ପ୍ରେୟକ ଜଣ କିଏ ପାଇବା ପାଇଁ ଏମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । 37 ଆଉ, ଯେଉଁ ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଶହ ଦିନର ମଜୁରା ସମାନ ମୂଲ୍ୟର ରୁଚି ଯଥେଷ୍ଟ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ । 8 ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ଭାଇ ଆନ୍ତିର୍ଯ୍ୟ ନାମକ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ କେବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵର ଶୁଣି ନାହିଁ । 9 ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଜଣେ ବା ତାହାଙ୍କୁ ଆକାର ଦେଖୁ ନାହିଁ, 38 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ବାକିକ ଅଛି, 9 ତାହା ପାଖରେ ଯାଥର ପାଞ୍ଜୁଟି ରୁଚି ଓ ଦୂରି ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ଭଜା ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ ତାହା କଥା ହେବ? ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ । 39 10 ଯୀଶୁ କହିଲେ, "ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବପାଥା ।" ସେ ସ୍ଥାନରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସାରନ କରୁଆଛି, କାରଣ ସେଥୁରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା । ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ମନେ କରୁଆଛି; ଆଉ, ବସିଲେ । 11 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ସେହି ରୁଚି ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ସେହି ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । (aiónios) ବସିଥିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣ୍ଡିଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ p166) 40 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ' ମାଛ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଡିଦେଲେ, ସେମାନେ ଯେତେ ବାହିଲେ, ସେତେ ନିକଟେ ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରୁ ନାହିଁ । 41 ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଦେଲେ । 12 ଆଉ, ସେମାନେ ପରିଦ୍ରବ୍ୟ ହୁଅନ୍ତରେ, ସେ ଆପଣା ଗୌରବ ଗୁହଣ କରେ ନାହିଁ, 42 ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କରିଅଛି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ଏଥିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । 43 ମୁଁ ମୋହର ବଳିଥିବା ଭଜ୍ଞା କଣ୍ଠଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କରା ।" 13 ସେଥୁରେ ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଗୁହଣ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି, ଲୋକମାନଙ୍କୁର କରୁ ନାହିଁ; ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ନିଜ ନାମରେ ଆସିବ, ତେବେ ଖାଇବା ପରେ ଯାଥର ସେହି ପାଞ୍ଚ ରୁଚିରୁ ଯେଉଁ ଭଜ୍ଞାୟାଇଥିବା ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଗୁହଣ କରିବ । 44 ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୌରବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । 14 ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କରୁ ଆଶ୍ରୂୟକର୍ମ ଗୁହଣ କରୁଆଛି, ପୁଣି, ଏକମାତ୍ର ଉଚ୍ଚରଙ୍କୁଠାରୁ ଯେଉଁ ଗୌରବ, ଦେଖୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଗତକୁ ଯେଉଁ ଭାବବାଦାକ୍ଷର ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ କେଣ୍ଟେ କରୁ ନାହିଁ । 45 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ଆସିବାର ଥିଲା, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ମୁନର୍ବାର ଅନ୍ତର ହୋଇ ସେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରେସା ରଖୁଆଛନ୍ତି, ଭେଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ । 46 କାରଣ ଏକାକୀ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ । 15 ଅତେବଦ, ସେମାନେ ଛାମୁର ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ ଆସି ରାଜୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ବଳିପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ କର ନାହିଁ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରେସା ରଖୁଆଛନ୍ତି । 47 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ହୋଇଗଲା, ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଆସି ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ?" ନ ଥିଲେ, 18 ଆଉ ପ୍ରବଳ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଦି

ରୂଥୁଲା। 19 ଉଚିତମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେବ ବା ଦୁଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଆହାର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ମୋହର ପିତା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କୋଶ ବାହିଯାଇ ଯାଶୁଣୁ ସମ୍ଭୁତ ଉପରେ ଚାଲି ନୌକା ନିକଟକୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପ୍ରକୃତ ଆହାର ଦିଅନ୍ତି; 33 କାରଣ ଯେଉଁ ଆହାର ଆସୁଥିବା ଦେଖୁ ଭାତ ହେଲେ। 20 କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରି ଜଗତକୁ ଜୀବନ ପ୍ରାବାନ କରେ, ତାହା କହିଲେ, “ଏ ତ ମୁଁ ଭୟ କର ନାହିଁ” 21 ତେଣୁ ସେମାନେ ଉତ୍ସବଦ୍ୱାରା ଆହାରା! 34 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ତାହାଙ୍କୁ ନୌକାରେ ନେବାକୁ ଉତ୍କଳ ହେଲେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆହାର ଦିଅନ୍ତି 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇଥୁଲେ, ନୌକଟି ତଡ଼କାଶାର ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ସେହି ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର; ସେ ପହଞ୍ଚିଲା । 22 ସେ ପ୍ଲାନରେ ଗୋଟିଏ ସାନ ନୌକା ବ୍ୟତୀତ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସେ, ସେ କଦାପି କୁଧୁତ ହେବ ନାହିଁ, ଆଉ ସେ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୌକା ନ ଥିଲା, ଆଉ ସେଥୁରେ ସେ ଯାଶୁ ମୋ’ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି ଚାଷିତ ହେବ ନାହିଁ । 36 ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଯାଇ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନେ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ହେଁ ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇଥୁଲେ, ଏହା ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ତହିଁ ଏହା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । 37 ପିତା ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଆରଦିନ ସମ୍ଭୁତ ସେପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥୁଲେ, ସେମାନେ ଦାନ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ମୋ’ ନିକଟକୁ ଆସିବେ; ଆଉ, ସେ ମୋ’ ଦେଖିଥୁଲେ । 23 ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନେ ନିକଟକୁ ଆସେ, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଁ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବାହାର କରିଦେବି ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ରୁଟି ଭୋଜନ କରିଥୁଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନ ନିକଟକୁ ନାହିଁ; 38 କାରଣ ମୁଁ ନିଜ ଉତ୍ତା ସାଧନ କରିବାକୁ ଅବତରଣ ତିବିରୀଯାରୁ ଆଉ କେତେକ ନୌକା ଆସିଲା; 24 ଅତେବ, ନ କରି ବରଂ ମୋହର ପ୍ରେରଣକୁଣ୍ଡଳେ ଉତ୍ତା ସାଧନ କରିବାକୁ ଯାଶୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଯୋଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି । 39 ଆଉ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକୁଣ୍ଡଳୀ ଏହା ପେତେବେଳେ ଲୋକମୂହ ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋତେ ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନେ ସେହି ସମୟ ସାନ ନୌକାଗୁଡ଼ିକରେ ଚଢି ଯାଶୁଣୁ କାହାକୁ ହେଁ ଯେପରି ମୁଁ ନ ହରାଇ ବରଂ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଖୋଜୁ ଖୋଜୁ କରନ୍ତାହୁମକୁ ଆସିଲେ । 25 ଆଉ, ସେମାନେ ଉତ୍ତାପନ କରିବି, ଏହା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତା । 40 କାରଣ ସେ କେହି ସମ୍ଭୁତ ସେପାରିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତିକୁ ଦର୍ଶନ କରି ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ହେ ଗୁରୁ, ଆପଣ କେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସିଲେ? 26 ଯାଶୁ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁଏ, ଏହା ହେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତା; ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଆଉ, ମୁଁ ତାହାକୁ ଶେଷ ଦିନରେ ଉତ୍ତାପନ କରିବି । (aiōnios g166) 41 ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା ଆହାର ଅଟେ,” ସେ କରୁଅଛ, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରୁଚି ଖାଇ ପରିଚୁପ୍ତ ହେବାରୁ ଏହା କହିବାରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବଚପା କରି ମୋହର ଅନ୍ତେଶଣ କରୁଅଛ । 27 କୁମ୍ବା ଭକ୍ତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଶ୍ରମ ନ କରି, ବରଂ ଯେଉଁ ଅନେକ ଜୀବନଦାୟକ ଭକ୍ତ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ମୁଖ୍ୟ ରହେ, ସେହି ଭକ୍ତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ? ତେବେ “ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିଅଛି” ବୋଲି ସେ ଦେବେ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ପିତା, ଅର୍ଥାତ୍, ଜୀବର ମୁଦ୍ରାଦ୍ୱାରା ଏବେ କିପରି କହୁଅଛି? 43 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କଲେ । (aiōnios g166) 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ “ଆପଣା ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ବଚପା କର ନାହିଁ । 44 ମୋହର ପଚାରିଲେ, ଉତ୍ସବରୁ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣକୁଣ୍ଡଳ ପିତା ଯାହାକୁ ଆକର୍ଷଣ କରନ୍ତି, କେବଳ ସେ କଥାକୁ କରିବା କରିବା ହେ ଉତ୍ସବରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।” 30 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଅଛି, “ସମୟେ ଉତ୍ସବରୁ ଦୂରା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପୁ ହେବେ ।” ସେ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ଆପଣ ଚିନ୍ତାପୂର୍ବ କଥା ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରି ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିଅଛି, ସେ ମୋ’ କରୁଅଛନ୍ତି ଯେ, ତାହା ଦେଖୁ ଆମ୍ବମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନିକଟକୁ ଆସେ । 46 କେହି ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛି, ତାହା କରିପାରୁ? 31 ଆପଣ କଥା ପାଧନ କରୁଅଛନ୍ତି? ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନୁହେଁ; ସେ ଉତ୍ସବରୁ ଅଧିକାର ହେବେ । 47 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ଲେଖାଅଛି, ଭୋଜନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଅଛି । (aiōnios g166) 48 ମୁଁ ଜୀବନଦାୟକ ଆହାର । 49 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତ୍ୟ-“ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋଶା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ପ୍ରାନ୍ତରେ ମାନ୍ବା ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁରେଗ କଲେ । 50

କେହି ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମଧ୍ୟଭୋଗ ନ କରେ, ଏଥିମିନ୍ତେ ନିକଟକୁ ଆସିପାରେ ନାହିଁ । 66 ସେହି ସମୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ସର୍ବରୁ ଅବଦରଣ କରିବା ଆହାର ଏହି ଅଟେ । 51 ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ବିମୁଖ ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ, ଅବତାରୀ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଆହାର; କେହି ଯଦି ଏହି ଆହାର ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ଆଉ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ । 67 ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନେକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ; ହଁ, ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁ ମୁଁମାନେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ମୁଁ ଯେଉଁ ଆହାର ଦେବି, ତାହା ମୋହର ମାଁସ, ମୁଁ ତାହା ଚାଲିଯିବାକୁ ଲଜ୍ଜା କରୁଥାଇଛି?” 68 ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଜଗତର ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଦେବି । (aiōn g165) 52 ଏଥୁରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରଭୁ, କାହା ପାଖକୁ ଯିବା? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ବାଗ୍ମୁଦ୍ବୁ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଅନେକ ଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି; (aiōnios g166) 69 ଆଉ, ଆପଣ କିପରି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଁସ ଖାଲିବାକୁ ଦେଇ ପାରେ? ଯେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆମୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ 53 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କରିଅଛୁ ଓ ଜାଣିଅଛୁ । 70 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ମନ୍ଦ୍ସଂୟୁତଙ୍କୁ ରମାୟ ଭୋଜନ ନ କଲେ “ମୁଁ କଥଣ ତୁ ମୁଁ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ? ଆଉ, ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ, ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଜୀବନ ତୁ ମୁଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଶୟତାନ ।” 71 ସେ ଇଶ୍ଵାରିଯେତାଯୁ ନାହିଁ । 54 ସେ ମୋହର ମାଁସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ଶିମୋନର ପୁରୁ ଯିହୁଦୀବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ପାନ କରେ, ସେ ଅନେକ ଜୀବନ ପ୍ରାପୁ ହୁୟ, ଆଉ ମୁଁ ଶେଷ ସେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତରପାନ କରିବି । (aiōnios g166) 55 କାରଣ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଇଥୁଲା ।

ମୋହର ମାସ ପ୍ରକୃତ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ଯେତ୍ର। 56 ସେ ମୋହର ମାସ ଭୋଜନ କରେ ଓ ମୋ' ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋ' ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ତାହାଠାରେ ରହେ । 57 ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ, ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । 58 ଯେହି ଆହାର ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅବଦରଣ କରିଅଛି, ତାହା ଏହି; ପିତ୍ର-ପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୁତ୍ତ୍ୟଭୋଗ କଲେ, ସେପକାର ନୁହେଁ; ସେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ ।" (ଆଶ୍ଚିନ୍ତା 9165) 59 ସେ କର୍ମନାହୂମର ଗୋଟିଏ ସମାଜଗୁହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବଥୃବା ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ । 60 ଅତେବ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏ ଘୃଣାଜନକ କଥା, କିଏ ଏହା ଶୁଣି ପାରେ? 61 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ସେ ବିଷୟରେ ବଚସା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅନୁରର ଅବଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଏହା କଥଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଦ୍ୱାର କାରଣ ହେଉଅଛି? 62 ତାହାହେଲେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯେବେ ତାହାଙ୍କ ଆଗୋହଣ କରିବା ଦେଖୁବ, ତେବେ କଥଣି? 63 ଆଡ଼ା ଜୀବନଦାୟକ; ମାସ କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ; ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହିପରି ଆଡ଼ା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ । 64 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି ।" କାରଣ ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ତାହାଙ୍କ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହା ଯୀଶୁ ଆଦୟରୁ ଜୀଥିଲେ । 65 ଆଉ ସେ କହିଲେ, "ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ କେହି ମୋ'

7 ଏଥୁରତ୍ତାରେ ଯାଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
କାରଣ କେତେକ ସିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା
ନିମନ୍ତ୍ର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ ସିହୁଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ
କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରୁ ନ ଥିଲେ । 2 କିନ୍ତୁ ସିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ର
କୁଳୀରବାସ ପର୍ବ ପନ୍ଦିତଙ୍କ ହୁଆନ୍ତେ, 3 ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରୁଥାଇ, ସେହିପରି
ଯେପରି ତୁମ୍ଭା ଶିଖ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁବେ, ଏନିମନ୍ତ୍ରେ ଏଠାରୁ
ବାହାରିଯାଇ ସିହୁଦିଯ୍ୟ ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଆ, 4 କାରଣ କେହି
ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଲାଗୁ କଲେ ଗୋପନରେ କିଛି କରେ ନାହିଁ ।
ତୁମ୍ଭୁ ଯଦି ଏସମୟ କରୁଥାଇ, ତେବେ ଆପଣାକୁ ଜଗତ
ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର । 5 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ସୁଦ୍ଧା
ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । 6 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ସମୟ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । 7
ଜଗତ ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଘୃଣା
କରେ, କାରଣ ତାହାର କର୍ମ ଯେ ମନ୍ତ୍ର ମୁଁ ତାହା ବିଶ୍ୱାସରେ ଏହି
ସାକ୍ୟ ଦେଇଥାଇ । 8 ତୁମ୍ଭାମାନେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଆ, ମୁଁ ଏବେ
ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଇ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସମୂର୍ଢ୍ଣ ହୋଇ ନାହିଁ ।” 9 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମୟ କଥା କହି
ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ । 10 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲା
ଉତ୍ତାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ, ପ୍ରକାଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକ-ପ୍ରକାର
ଗୋପନରେ । 11 ଏଣୁ ସିହୁଦାମାନେ ପର୍ବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜୁ
ଖୋଜୁ ପାଗାରିଲେ, ସେ କାହିଁ? 12 ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ
ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା;
କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ: ଆଉ କେହି

କେହି କହିଲେ, ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରୁଅଛି । 13 ୨୯ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଉଦ୍‌ଧନ, ଆଉ ତଥାପି ଯିହୁମାନଙ୍କୁ ଭୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶରେ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା କଲେ ।” ୩୦ ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ । ୧୫ କିନ୍ତୁ ପରବର୍ତ୍ତ ସମୟ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ; କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ଗତ ହୁଆନ୍ତି, ଯୀଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ୧୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତା ଦେଇ କହିଲେ, ଏ ପାଠ ଥିଲା । ୩୧ କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ନ ପଡ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା? ୧୬ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟାପ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ସେ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ର୍ମ୍ୟକର୍ମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ” ନିଜର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ” କରିଅଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ତାହାଠାରୁ କଳାଶ ଅଧିକ କରିବେ? ୩୨ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ । ୧୭ କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ରଖି ପାଧନ ଫାରୁଶାମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୟରେ ଆବ୍ଲୋଜନ କରିବାକୁ ଲାଗୁକ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଉପରଙ୍କୋଠାରୁ କରିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଫାରୁଶାମାନେ ଉଦ୍‌ଧନ, ନା ମୁଁ ଆପଣଠାରୁ କହୁଆନ୍ତି, ତାହା ସେ ଜାଣିବା । ୧୮ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ୩୩ ଆପଣାରୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ଆର ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗୋରବ ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣ କରେ, ସେ ସତ, ସହିତ ରହି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି । ୩୪ ଆର ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧିମ ନାହିଁ । ୧୯ ମୋଶା କଳାଶ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ; ଆର, ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ।” କେହି ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ୩୫ ଏଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ଵର କହିଲେ, ଏ କେଉଁଠାକୁ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି?” ୨୦ ଲୋକସମୂହ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଅଛି ସେ, ଆମ୍ବୁମାନେ ତାହାକୁ ପାଇବା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ ନାହିଁ? ଏ କଳାଶ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଆନ୍ତି? ୨୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ରୀକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ “ମୁଁ ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କର୍ତ୍ତ ବାହାରିଅଛି? ୩୬ “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ହୋଇଅଛି । ୨୨ ଏହି ହେଉଥି ମୋଶା ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵାନ୍ତର ବିଧୁ ନାହିଁ, ଆର ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି (ଏହା ସେ ମୋଶାଙ୍କୋଠାରୁ ହୋଇଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ଆସିପାରିବ ନାହିଁ),” ସେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ସେ ମାତ୍ର ପିତ୍ର-ପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରୁ, ଆର ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାମବାର କଳାଶ? ୩୭ ଶେଷଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍, ପର୍ବତ ପ୍ରଧାନ ଦିନ, ଯୀଶୁ ଠିଥା ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଵାନ୍ତର କରୁଆନ୍ତି । ୨୩ ମୋଶାଙ୍କୋଠାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, “କେହି ଯଦି ପାଇଁ ତୁମ୍ଭିକୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତେବେ ଲାଞ୍ଚନ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ ମନୁଷ୍ୟ ସେ ମୋ” ନିକଟକୁ ଆସି ପାନ କରୁ । ୩୮ ସେ ମୋ” ଠାରେ ପୁନଃ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ ଜଣେ ବିଶ୍ୱାପ କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଉକ୍ତି ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନ୍ତରରୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ” ଜୀବନ୍ତ ଜଳପ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ । ୩୯ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ଉପରେ କୋଢ କରୁଆନ୍ତି? ୨୪ ବାହ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଦେଖୁ ବିଚାର ବିଶ୍ୱାସକାରାମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ନ କରି ଉଚିତ ନ୍ୟାୟବିଚାର କରି ।” ୨୫ ଏଥୁରେ ଯିରୁଶାଲମ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହରନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମହିମାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ସେମାନେ ଯାହାକୁ ବଧ କରିବାର ନାହିଁ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଶ୍ରୀଷ୍ଟ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କଳାଶ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣି ସାରିଲାଗିଲି? ୨୭ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଳାଶ! ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କୁ ଆସିବେ? ୪୨ ଯାହା ହେଉ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠାରୁ କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଦାଉଦତ୍ତ ବଂଶରୁ ଓ ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ କେହି ଜାଣିବ ସେହି ବେଥଳିହିମ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କଳାଶ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ନାହିଁ ଯେ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଅଟନ୍ତି । ୨୮ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ? ୪୩ ତେଣୁ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଇ ଉଚ୍ଚସ୍ଵରରେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ହେତୁ ମତରେଇ ଘଟିଲା; ୪୪ ଆର, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କେହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କହିର ଉଚ୍ଚତ୍ରୀ ଉଚ୍ଚତ୍ରୀ ପାଇଁ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ୪୫ ଉଚିତମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ

ପ୍ରାଣ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ଉତ୍ତୋଳନ କରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ସେମାନେ ଆର ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମେମାନେ କାହାକି କାହାନ୍ତି? କେହି କଥା ଦୁମୁକୁ ଦଶନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ ତାହାକୁ ଆଣିଲି ନାହିଁ? 46 ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ? 11 ସେ କହିଲା, କେହି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ । ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେପ୍ରକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଦୁମୁକୁ ଦଶନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ; ସେପ୍ରକାରେ କହି ନାହିଁ । 47 ସେଥୁରେ ଫାରୁଣୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଆ, ଆଜିଠାର ଆର ପାପ କର ନାହିଁ ।] 12 ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କଥାଣ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛି? ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିଖୁ ଦେଇ କହିଲେ, „ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ; 48 ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କଥାଣ ଯେ ମୋହର ଅନୁମନ କରେ, ସେ କେବେ ହେଁ ଅନୁକାରରେ କେହି ତାହାଙ୍କୁଠାର ବେଶିବାକି କରିଅଛନ୍ତି? 49 କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଉଁ ଭ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତିଃ ପାଇବ ।” ଲୋକମୂଢାକ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନେ 13 ସେଥୁରେ ଫାରୁଣୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ନିଜ ଶାପଗ୍ରହୀ । 50 ଯେଉଁ ନୀଳଦୀମ ଏଥୁପୁର୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛ, ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । 14 ଆୟଥିଲେ ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, „ମୁଁ ଯଦି ନିଜ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ, 51 ଜଣେ ଲୋକଠାର ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାଏ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, କାରଣ ଆଚରଣ ବିଷୟ ନ ଜାଣି ଆମ୍ବାମାନଙ୍କର ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଅଛି ଓ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇଅଛି, ତାହା କଥାଣ ତାହାକୁ ଦୋଷି କରେ? 52 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଦେଲେ, ତୁମେ ମଧ୍ୟ କଥାଣ ଜଣେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକ? ଗାଲିଲାରୁ ଯାଏ, ତାହା ତୁମେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । 15 ତୁମେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ଭାବବାଦୀ ଉତ୍ତର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସନ୍ମାନ କରି ଭାବରେ ବିଚାର କରିଆଅ, ମୁଁ କାହାରି ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । ଦେଖ । 53 ଆର ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୁହକୁ 16 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ବିଚାର ଚାଲିଗଲେ,

୮ କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଜୀତପରଦକୁ ଗଲେ । ୨ ତହେ ଆରଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ
ସେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିଲେ, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ଲୋକ
ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ, ସେ ଉପବେଶନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ
ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୩ ଆଉ, ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ
ବ୍ୟଭିତାର କର୍ମରେ ଧୃତ ଜଣେ ପ୍ରୀଲୋକକୁ ଘେନିଆୟ ତାହାକୁ
ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୪ ହେ ଗୁରୁ, ଏହି
ପ୍ରୀଲୋକଟି ବ୍ୟଭିତାର କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଧରାପଡ଼ିଅଛି ।
୫ ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିବାକୁ ମୋଶା
ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି; ତେବେ ଆପଣ
କଥଣ କହୁଅଛନ୍ତି? ୬ ସେମାନେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଅଭିଯୋଗର କାରଣ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏଥିମାନ୍ତେ ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଯାଶୁ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅଟ୍ଟଳୀ ଦ୍ୱାରା ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ୭ ମାତ୍ର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ପଚାରନ୍ତେ,
ସେ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ମମାନଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଷ୍ଠାପ, ସେ ପ୍ରଥମରେ ତାହାକୁ ପଥର ଫୋପାଦୁ ।
୮ ପୁନର୍ବାର ସେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
୯ ତାହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଣ ଜଣ ହୋଇ
ବାହାରୀଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଯାଶୁ ଓ ମଧ୍ୟପୁଲରେ
ସେହି ପ୍ରୀଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ । ୧୦ ପୁଣି, ଯାଶୁ ମସ୍ତକ

ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ଆପଣା ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇ; ଅବ୍ରହାମ ଏପରି କର୍ମ କଲେ ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ।” 25 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାହିଁ । 41 ତୁମେମାନଙ୍କୁ ପିତାର କର୍ମସବୁ କରୁଥାଇ ।” ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କିମି? ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପ୍ରାରମ୍ଭ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ବ୍ୟଜିତାରୁ ଜାତ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା କହିଅଛି । 26 ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ହୋଇ ନାହିଁ: ଆମ୍ବୋମାନଙ୍କୁର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଉଶ୍ଵର । କଥା କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ମୋହର ଅନେକ ବିଷୟ 42 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଉଶ୍ଵର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଅଛି; ଯାହା ହେବ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆର ମୁଁ ପିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ ତାହାଙ୍କୁଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶ୍ରୀବଦିଶ କଲି, ସେହିପରୁ ଜଗତକୁ କରନ୍ତି; କାରଣ ମୁଁ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଆପି ଜଣାଉଅଛି ।” 27 ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସେମାନଙ୍କୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ।” 43 ତୁମେମାନେ କହୁଥୂଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । 28 ଅତେବ, କାହିଁକି ମୋହର କଥା ବୁଝୁ ନାହିଁ? ତୁମେମାନେ ତ ମୋହର ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମନ୍ଦୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାରୁ ନାହିଁ । 44 ତୁମେମାନେ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାର କାମନା ସାଧନ ନିଜରୁ କିଛି ନ କରି ବରଂ ପିତା ମୋତେ ଯେପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପୀ କରିବା ତୁମୁମାନଙ୍କୁର ଲଜ୍ଜା । ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରପାତକ, ଆର ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏପମସ୍ତ କଥା ଯେ କହୁଥାଇ, ଏହା ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବୁଝିବ । 29 ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ’ ସାଙ୍କ୍ରାନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ ଅଛନ୍ତି; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ କରି ନାହାନ୍ତି, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା କହେ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର ପିତା । 45 ତାହାଙ୍କୁ ସନ୍ନେଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ ।” 30 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହିଥୁବାରୁ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ କଥା କହନ୍ତେ, ଅନେକେ ଯାଶୁଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । 31 ନାହିଁ । 46 ମୋ’ ଠାରେ ପାପ ଅଛି ବୋଲି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅତେବ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି? ମୁଁ ଯେବେ ସତ୍ୟ କହେ, ତେବେ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ତୁମେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ? 47 ସେ ରହିବ, ତେବେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, 32 ପୁଣି, ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ, ସେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ; ଏହି ହେତୁ ତୁମେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ ତୁମେମାନେ ଶୁଣୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମେମାନେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ କରିବ ।” 33 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ଆର ତୁମେମାନେ ଉତ୍ସନ୍ନ ନୁହୁଁ । 48 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, ତୁ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ଆର କେବେ ହେଁ କାହାର ଦାସ ହୋଇ ଯେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଓ ତୋତେ ଯେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଏହା ନାହିଁ ତେବେ ତୁମେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ ବୋଲି ତୁମେ କିପରି କଥାର ଆମ୍ବୋମାନେ ଠିକ କହୁ ନାହିଁ? 49 ଯାଶୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, କହୁଥାଇ? 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ ଦେଲେ, “ପତ୍ୟ ପତ୍ୟ ମୁଁ “ମୋତେ ଭୂତ ଲାଗି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପାମାଦର ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ଯେ କେହି ପାପ କରେ, ସେ ପାପର ଦାସ । କରୁଥାଇ, ଆର ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଥାଇ । 50 35 ଦାପ ଅନନ୍ତକାଳ ଗୃହରେ ରହେ ନାହିଁ, ପୁତ୍ର ଯଦି ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି ଓ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି । 51 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କରିବେ, ତାହାହେଲେ ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥାଇ, ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ 37 ତୁମେମାନେ ଯେ ଅବ୍ରହାମଙ୍କୁ ବଂଶ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ କଦାପି ମୃତ୍ୟ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ ।” କିନ୍ତୁ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ପ୍ଲାନ ନ ପାଇବାରୁ (aiōn g165) 52 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମେମାନେ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇ । 38 ମୁଁ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଲୁ ଯେ, ତୋତେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଅବ୍ରହାମ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛି, ସେହିପରୁ କହୁଥାଇ । 39 ଯାଶୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସନ୍ନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ଦେଖିପରୁ କହୁଥାଇ । 40 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 41 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 42 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 43 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 44 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 45 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 46 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 47 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 48 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 49 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 50 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 51 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 52 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 53 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 54 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ । 55 ସେ ଯେ ଉଶ୍ଵରଙ୍କୁଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ସତ୍ୟ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଯାହା ପିତାଙ୍କୁ କହୁଥାଇ ।

ଗୋରବ କିଛି ନୁହେଁ; ମୋହର ଯେଉଁ ପିଟାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ପରାଇଲେ, ସେ କାହିଁ? ସେ କହିଲା, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣ୍ଣର ବୋଲି କହୁଆଛି, ସେ ମୋହର ଗୋରବ ଜାଣେ ନାହିଁ । 13 ସେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ୟ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ କରୁଆଛନ୍ତି; 55 ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆଣିଲେ । 14 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ । ପୁଣି, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ ବୋଲି କାଦୁଆ କରି ତାହାର ଆଖୁ ପିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ଦିନ ଯଦି କହିବି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବିଶ୍ୱାମାବାର । 15 ଅତେବ, ସେ କିପରି ଦୃଷ୍ଟି ପାରିଲା, ଏହା ହେବି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବାକି ପାଳନ ଫାରୁଶାମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । କରେ । 56 ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁର ପିତା ଅବୁହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବା ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁରେ କାଦୁଆ ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କଲେ, ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ ଲାଗଇଦେଲେ, ପରେ ମୁଁ ଘୋର ହେଲି ଓ ଦେଖି ପାରୁଆଛି । 16 କଲେ ।¹¹ 57 ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ତୁମ୍ଭେ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେହି କହିଲେ, ସେ ଲୋକଟା ତ ଏଯାଁ ପାଶର ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ଜଣ୍ଣରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ୱାମାବାର ପାଳନ ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି? 58 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ସତ୍ୟ କରୁ ନାହିଁ । ଆଉ, କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛି, ଅବୁହାମଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଏହି ପ୍ରକାର ଆଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟକର୍ମସବୁ କରିପାରେ? ଏହିପରି ଭାବେ ଅଛି ।” 59 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ମତରେଦ ହେଲା । 17 ତେଣୁ ସେମାନେ ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ତ୍ରିରଗୁ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅନ୍ୟ ଲୋକଟିକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ ସେ ତୋର ଆଖୁ ପିଟାଇଲା, ଏଥରେ ତ ତା ବିଷୟରେ କଥାଗଲେ ।

୨ ଯୀଶୁ ଯାଉଥୁବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ତକୁ ଦେଖୁଲେ । ୨

ଆର, ତାହାଙ୍କୁ ଶିଖ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ,
କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ଏ ଅନ୍ତିମ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା? ନିଜେ ନା
ଏହାର ପିତାମାତା? ୩ ଯାଶୁ ଉଡ଼ିର ଦେଲେ, “ଏ କିମ୍ବା ଏହାର
ପିତାମାତା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କର୍ମ ଯେପଣି
ଏହାଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏମିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଅଛି। ୪ ଦିନ
ଆର ଆର ମୋହର ପ୍ରେରଣକୁଞ୍ଜୁ କରିବା ଆମୁମାନଙ୍କୁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରିପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି
ରାତି ଆସୁଅଛି। ୫ ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଷ! ୬ ଏହା କହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ
ସେହି ଛେପରେ କାନ୍ଦୁଆ କଲେ, ଆର ତାହାର ଦୁଇ ଆଖିରେ
କାନ୍ଦୁଆ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ ତାହାକୁ କହିଲେ, ୭ ଯାଆ, ଶିଳେହ
(ଅନୁବାଦ କଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ପ୍ରେରିତ) “ପୋଖରାରେ ଧୋଇ
ହୁଅ!” ସେଥୁରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ପୋଇ ହେଲା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ
ଚାଲିଗଲା। ୮ ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ
ତାହାକୁ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ
ପଚାରିଲେ, ସେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା, ଏ କଥାଟିମେ ସେହି ନୁହେଁ?
୯ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏ ଯେ: ଆର କେହି କହିଲେ, ନା,
ଏ ତାହା ପରି। ସେ କହିଲା, ମୁଁ ସେହି। ୧୦ ସେଥୁରେ ସେମାନେ
ତାହାକୁ କହିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୋର ଆଖୁ କିପରି ଫିଟିଗଲା?
୧୧ ସେ ଉଡ଼ିର ଦେଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଯାଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି କାନ୍ଦୁଆ କରି ମୋହର ଦୁଇ ଆଖିରେ ଲଗାଇଲେ ଏବଂ
ମୋତେ କହିଲେ, ଶିଳେହ ପୋଖରାକୁ ଯାଇ ଧୋଇ ହୁଅ;
ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା। ୧୨

ଦେର ଆଖୁ ପିଟାଇଲା, ଏଥୁରେ ତୁ ତା ବିଶ୍ୱରେ କଥଣ କହୁଆଛୁ? ସେ କହିଲା, ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ । 18 ସେ ଯେ ଅନ୍ୟ ଥିଲା ଆର ମୃଷ୍ଟ ପାଇଅଛି, ସେହି ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିବା ଲୋକର ପିତାମାତାଙ୍କ ତାକି ନ ପଚାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହା ସମ୍ମନ୍ତରେ ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । 19 ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଧେଉ ପୁଅ ଅନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କହିଆଥା, ଏ କଥଣ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସେହି ପୁଅ? ତାହାହେଲେ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଆଛି? 20 ସେଥୁରେ ତାହାର ପିତାମାତା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏ ଯେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ପୁଅ ଓ ଏ ଯେ ଅନ୍ୟ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା, ଏହା ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣ୍ମି । 21 କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଆଛି, ତାହା ଜାଣ୍ମି ନାହଁ କିମ୍ବା କିଏ ତାହାର ଆଖୁ ପିଟାଇଫେଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣ୍ମି ନାହଁ ତାହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେ ତ ବନ୍ଧୁପ୍ରାୟ, ସେ ଆପଣା କଥା ଆପେ କହିବ । 22 ତାହାର ପିତାମାତା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କାରଣ ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି ସ୍ଵିକାର କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ସମାଜଗୁଡ଼ରୁ ବାହାର କରାଯିବ ବୋଲି ସେଥୁପରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ । 23 ଅଚ୍ଛଏବ, ତାହାର ପିତାମାତା କହିଲେ, ସେ ବନ୍ଧୁପ୍ରାୟ, ତାହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ । 24 ସେଥୁରେ ପୂର୍ବେ ଅନ୍ୟ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ସେମାନେ ଦୃତୀୟ ଥର ତାକି କହିଲେ, ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୋରବ ଦିଅ, ସେ ଲୋକଟା ସେ ପାପୀ, ଏହା ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣ୍ମି । 25 ସେଥୁରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ପାପୀ କି ମୁହଁଁ, ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ; ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଶ୍ୱାସ ଜାଣେ, ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଥିଲି, ଏବେ ଦେଖୁ ପାରୁଆଛି । 26 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସେ ତୋତେ

କଥା କଲା? ସେ କିପ୍ରକାରେ ତୋର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲା? ତାହା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇଦିଏ, ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତାହାର 27 ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୁଁ କହିଯାଇଲିଛି, ଆଉ ସ୍ଵର ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର ମେଷପଦ୍ଧତି ନାମ ଧରି ତାକି ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବାକୁ ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । 4 ସେ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ବାହାର ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କଥାକୁ କଲା ଉତ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? 28 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାର ସ୍ଵର ଗାଲି ଦେଇ କହିଲେ, ତୁ ତାହାର ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଚିହ୍ନନ୍ତି; 5 କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକର ପଛେ ପଛେ କେବେ ମୋଶାଙ୍କୁ ରଖିଯାଏ । 29 ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ଯେ, ଇଶ୍ଵର ମୋଶାଙ୍କୁ ହେଁ ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରୁ ପଳାଇଯିବେ, କାରଣ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛି, ସେମାନେ ଅତିହା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ରଖିଯାଇନ୍ତି ନାହିଁ । 6 ଯୀଶୁ ତାହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ଯୁ ନାହିଁ । 30 ସେହି ଲୋକଟି ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ମୋହର ଆଖୁ ଫିଟାଇଦେଲେ, ଆଉ ସେ ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ କଥାକୁ ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ତାହା ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ନାହିଁ । 7 ତେଣୁ ଯାଣ୍ୟ ପୂର୍ବନର୍ତ୍ତାର କହିଲେ, “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ କଥା । 31 ଇଶ୍ଵର ଯେ ପାପିମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାରା । 8 ଯେତେ ଏହା ଆମ୍ବେମାନେ ଜାଣ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି ଇଶ୍ଵରରକୁ ହୋଇ ଜଣ ମୋ” ପୂର୍ବରେ ଆସିଥିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଗୋର ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ତାହାର କଥା ଦକ୍ଷାଇତ, କିନ୍ତୁ ମେଷପଦ୍ଧତି ସେମାନଙ୍କୁ କଥା ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । 9 ମୁଁ ଶୁଣନ୍ତି । 32 କେହି ଯେ ଜନ୍ମନୂର ଚକ୍ର ଫିଟାଇଦେଲା, ଏହା ତ ଦ୍ୱାରା, ଯଦି କେହି ମୋ” ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହାହେଲେ କହାପି ଶୁଣାଯାଇ ନ ଥିଲା । (aión g165) 33 ଏ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୋଠାରୁ ସେ ରକ୍ତ ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଆସି ନ ଥିଲେ କିଛି କରିପାରନ୍ତେ ନାହିଁ । 34 ସେମାନେ ତାହାକୁ ଚରା ପାଇବ । 10 ଗୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ତ ପୁରା ପାପେର ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ; ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଛୁ? ସେଥୁରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଓ ପ୍ରତ୍ୱର ଭାବରେ ପାଆନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଥିଛି । 11 ମୁଁ ବାହାର କରିଦେଲା । 35 ସେମାନେ ଯେ ତାହାକୁ ବାହାର ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ; ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ କରିଦେଇଥିଛନ୍ତି, ଯାଣ୍ୟ ଏହା ଶୁଣି ତାହାର ଦେଖା ପାଇ କହିଲେ, ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ । 12 ସେ ମେଷପାଳକ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ମୁଲିଆ, “ତୁମେ କଥାକୁ ମନୁଷ୍ୟପୁରୁଷଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି?” 36 ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହେଁନ୍ତି, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖୁ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପ୍ରତ୍ୱ, ସେ କିଏ କହନ୍ତି, ଯେପରି ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଦି ପଳାଏ (ଆର ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନିରିନ୍ଦ ତାହାଙ୍କୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି?) 37 ଯାଣ୍ୟ ତାହାକୁ କହିଲେ, କରେ), 13 କାରଣ ସେ ମୁଲିଆ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା “ତୁମେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ଆଉ ସେ ତୁମୁ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କରେ ନାହିଁ । 14 ମୁଁ ଉତ୍ତର ମେଷପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ।” 38 ସେଥୁରେ ସେ କହିଲା, ପ୍ରତ୍ୱ ମୁଁ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, 15 ସେହିପରି ମୁଁ ମୋ” ନିଜର ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି; ଆର, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ କଲା । 39 ପୁଣି, ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ” ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଅନ୍ତି ହୁଅଛନ୍ତି, ଏହି ବିତର ନିମନ୍ତେ 16 ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳାର ନୁହେଁନ୍ତି, ମୋହର ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଥିଛା । 40 ଫାରୁଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏପରି ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରୁ ଯେତେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ନ ଦେଖାର ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆମାନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ କହୁଅଛ; ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ତାହା ତୁମୁମାନେ ପାପରେ ରହୁଅଛ ।”

10 “ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛ, ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ମୁଁ ଆପେ ତାହା ଦାନ କରେ । ତାହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର ମେଷଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତାହା ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ପ୍ଲାନେଟରେ ଚଢି ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ତୋର ଓ ଦକ୍ଷାଇତ, କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ଅଛି । ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୋଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି ।” ସେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । 3 ଦ୍ୱାରା 19 ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ପୁର୍ବନର୍ତ୍ତାର

ମତରେବ ଘଟିଲା । 20 ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଅନେକ କହିବାକୁ 38 କିନ୍ତୁ ଯଦି ମୁଁ କରେ, ତାହାହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲାଗିଲେ, ତାହାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଛି, ସେ ପାଗଳ, କାହିଁକି ତାହା ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ କଥା ଶୁଣୁଅଛ? 21 ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହିପଦୁ କଥା ତ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁଠାରେ ଅଛି, ଏହା ସେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର ନୁହଁ; ଭୂତ କଥାନ ଅନ୍ତର୍ବ୍ୟକ୍ତିର ଆଖୁ ଏଥର୍ମିମନ୍ତ୍ରେ କର୍ମସବୁ ବିଶ୍ୱାସ କର ।" 39 ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପିତାରପାରେ? 22 ସେତେବେଳେ ସିରୁଶାଳମ ସହରେ ମନ୍ତ୍ରିର ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା; ସେ ସମୟ ଶାତକାଳ, 23 ଆଉ ଯାଶୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରିଗଲେ । 40 ଏଥୁରତ୍ତରେ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ଶଲୋମାନଙ୍କ ମଣ୍ଟପରେ ବୁଲୁଥୁଲେ । 24 ସେଥୁରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ପର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ଆରପାରିକୁ ତାଲିଯାଇ, ଯୋହନ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଘେରି ପାରିବାକୁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ପ୍ଲାନରେ ବାଟୁଇୟ ଦେଉଥୁଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନକୁ ଆସି ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ? ସେଠାରେ ରହିଲେ । 41 ଆଉ, ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁ ଖାଣ୍ଟି, ତାହାହେଲେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରପେ କୁହ । ଆସି କହିଲେ, ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ରୟକର୍ମ କଲେ 25 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯୋହନ ସେ ସମସ୍ତ କଥା କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ; ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ନାମରେ କହିଲେ, ସେହିପଦୁ ସତ୍ୟ; 42 ଆଉ, ସେ ପ୍ଲାନରେ ଅନେକେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେହିପଦୁ ମୋ' ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି; 26 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପଲର ମେଷ ନୁହଁ । 27 ମୋ' ମେଷପଦୁ ମୋହର ସ୍ଵର ଶୁଣ୍ଟି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ ସେମାନେ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, 28 ପୁଣି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦିବ, ଆଉ ସେମାନେ କବାପି କେବେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, କେହି ମୋ' ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । (aiōn g165, aiōnios g166) 29 ମୋହର ପିତା ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଳ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ହରଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । 30 ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ । 31 ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆଉ ଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ । 32 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତର କର୍ମ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି; ସେହିପଦୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁଅଛ?" 33 ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, 7 ଉତ୍ତର ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଚାଲ, ଆମୁମାନେ ଉତ୍ତର କର୍ମ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆମୁମାନେ ତୋତେ ପଥର ଫୋପାରୁଅଛୁ ।" 8 ଶିଷ୍ୟମାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣାକୁ ଲଶ୍ଵର ବୋଲାଇଥାବର ପଥର ଫୋପାରୁଅଛୁ । 34 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା କଥାନ ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ବେ କହିଲୁ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଲଶ୍ଵରଗଣ? 35 ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ ଲଶ୍ଵରଗଣ ବୋଲି କହିଲେ (ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ), 36 ତାହାହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଲଶ୍ଵର ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କଥା ଭୁମ୍ଭୁମାନେ, ମୁଁ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାକୁ, ତୁ ଲଶ୍ଵର ନିନ୍ଦା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛ? 37 ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ କର୍ମସବୁ କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ; 12 ଯେଉଁରେ ଶିଷ୍ୟମାନ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ସେ ନିନ୍ଦା ପାଇଅଛନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେ ସୁଧ୍ୟ ହେବେ । 13 ଯାଶୁ ତାଙ୍କୁ

ମୁତ୍ୟ ବିଷୟରେ କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିବା ଗଲେ। 32 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ଘେରୁ ପ୍ଲାନରେ ଥୁଲେ, ମରାୟମ ବିଷୟରେ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ। 14 ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଚରଣ ଅତେବ, ଯାଶୁ ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗ ରୂପେ କହିଲେ, ତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ “ଲାଜାର ମରିପାଇଅଛନ୍ତି; 15 ଆଉ, ମୁଁ ସେ ସେ ପ୍ଲାନରେ ହୋଇଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୋ” ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା। 33 ନ ଥିଲି, ଏଥୁପକାଶେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି, ଅତେବ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଦିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦା ଯେପରି ତୁମ୍ମାନେ ଦିଶାସ କରିବ; କିନ୍ତୁ ଗାଲ, ଆମ୍ବୋମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋଦନ କରୁଥିବା ଦେଖ ଆତ୍ମାରେ ଗରୀର ଭାବେ ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯିବା।” 16 ସେଥୁରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ ଉପ୍ରେଜିତ ହେଲେ, ପୁଣି, କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଞ୍ଜଳିରେ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ସଞ୍ଜୀ ଶିଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପଚାରିଲେ, 34 “ତାଙ୍କୁ କେହିଠାରେ ରଖିଅଛି?” ସେମାନେ ଚାଲ, ଆମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ ପାଞ୍ଜୁରେ ମରିବା। 17 ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ 35 ଯାଶୁ କାନ୍ଦିଲେ। 36 ଯାଶୁ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ, ସେ ଚାରି ଦିନ ହେଲା ସମାଧୁରେ ସେଥୁରେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ରଖାଗଲେଣି। 18 ବେଥନୀୟ ଯିରୁଶାଲମ ସହରୁ ପ୍ରାୟ ଏକ କିପରି ଯେହ କରୁଥିଲେ 37 କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲା, 19 ଆଉ, ଯିହୁଦାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ କେହି କହିଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନ୍ତବ୍ୟକ୍ରିଯ ଆଖୁ ମାର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ମରାୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାଇ ବିଷୟରେ ପାନ୍ତିନା ଦେବା ପିତାରଥୁଲେ, ସେ କଥାର ଏହାର ମୁତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରିପାରି ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ। 20 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ନ ଥାଆନ୍ତେ? 38 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ମାର୍ତ୍ତି ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ହୋଇ ସମାଧ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ; ତାହା ଗୋଟିଏ ମୁହା, ପୁଣି, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ରେଟିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ ମରାୟମ ଗୁହରେ ବସି ତା” ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା। 39 ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏହି ରହିଲେ। 21 ମାର୍ତ୍ତି ଯାଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଆପଣ ପଥର ମୁଣ୍ଡାଇଦିଅ।” ମୁଢ଼ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭରଣୀ ମାର୍ତ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଆନ୍ତେ, ତାହାହେଲେ ମୋହର କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ସେ ବାପିଗଲାଣି, କରଣ ସେ ଚାରି ଦିନ ହେଲା ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା। 22 କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଜଣରଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମଲାଣି। 40 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିଶାସ କର, ମାଗିବେ, ଜଣର ସେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ, ଏହା ଏବେ ତାହାହେଲେ ଜଣରଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିବ, ଏହା କଥାର ମୁଁ ତୁମକୁ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣେ। 23 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୁ ଭାଇ ପୁଣି, କହିଲି ନାହିଁ?” ସେଥୁରେ ସେମାନେ ପଥର ମୁଣ୍ଡାଇଦେଲେ। 41 ଉଠିବା। 24 ମାର୍ତ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେ ଶେଷ ଦିନରେ ଆଉ, ଯାଶୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, “ପିତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପୁନରୁତ୍ତାନ ସମୟରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲେ। 25 ଯାଶୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏଇ। 42 ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ତାନ ଓ ଜୀବନ; ସେ ମୋ” ଠାରେ ସେ ସର୍ବଦା ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥାଏ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲୁ; ବିଶାସ କରେ, ସେ ଯଦ୍ୟପି ମର, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, 26 କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକବ୍ୟାପକ ତୁମ୍ଭୁରେ ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ କେହି ବଞ୍ଚେ ଓ ମୋ” ଠାରେ ବିଶାସ କରେ, ସେ ତୁମ୍ଭେ ମୋଟ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ ଯେପରି କଥାପି ମରି ନାହିଁ; ଏହା କଥାର ବିଶାସ କରୁଅଛନ୍ତି?” (aiōn) ବିଶାସ କରିବେ, ଏଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି।” g165) 27 ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ଯାହାଙ୍କୁ ଜଗତକୁ 43 ସେ ଏହା କହି ଉଚ୍ଚସ୍ପରରେ ତାକିଲେ, “ଲାଜାର, ବାହାର ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ସେ ଜଣରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ସେହି ଆସି।” 44 ମୁଢ଼ ଲୋକଟି ବାହାର ଆସିଲେ; ତାହାଙ୍କୁ ହାତ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏହା ମୋହର ବିଶାସ। 28 ଏହା କହିଲା ଉତ୍ତାରେ ସେ ପାଦ ସମାଧିବସ୍ତରେ ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖରେ ଯାଇ ଆପଣା ଭରଣୀ ମରାୟମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ତାକି କହିଲେ, ଖଣ୍ଡ ଗାମୁଛା ଗୁଡ଼ ହୋଇଥିଲା। ୧୫ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୁରୁ ଆସିଲେ ଆଉ ତୋତେ ତାକୁଅଛନ୍ତି। 29 ସେ ଏହା ଶୁଣି “ଏହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦନ ପିତାର ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ।” 45 ଅତେବ, ଶାସ୍ତ୍ର ରଠି ତାହାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଗଲେ। 30 ଯାଶୁ ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସେତେମାନେ ଗ୍ରାମ ଭିତରକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାର୍ତ୍ତି ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମରାୟମଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯାଶୁଙ୍କୁ କର୍ମ ଦେଖିଥିଲେ, ସ୍ଵାନରେ ଭେଟିଥିଲେ, ସେପରି ସ୍ଵାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ। 47 ବାହାରିଯିବା ଦେଖ, ସେ ସମାଧ ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ସେଥୁରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ସାନ୍ତୁମା ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ମରାୟମଙ୍କୁ ଶାପ ଭାଇ କରିଥିଲେ, ଆମ୍ବୋମାନେ କଥାର କରୁଅଛନ୍ତି? ଏ ଲୋକ

ଆନେକ ଆଶ୍ୱର୍ୟକର୍ମ କରୁଥାଇଛି । 48 ଯଦି ଆମ୍ବେମାନେ ତାହାକୁ ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ପରମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଏପରି ଛାଡ଼ିଦେବା, ତାହାହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଯାଉଥିଲା, ସେ କହିଲା, 5 ଏହି ତେଳ ତିନିଶହ ଦିନର ମଜୁରା କରିବେ, ଆଉ ରୋମାୟ ଅଧୁକାରୀମାନେ ଆୟି ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ସମାନ ମୂଳ୍ୟରେ ବିକୁଣ୍ଠ କରାଯାଇ କାହିଁକି ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ଏହି ପ୍ଲାନ ଓ ଜାତି ଉତ୍ସମ୍ଭ୍ଵ ନଷ୍ଟ କରିଦେବେ । 49 କିନ୍ତୁ ନ ଗଲା? 6 ସେ ସେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଚିନ୍ତା କରୁଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍, କିମ୍ବା ନାମକ ସେହି ବର୍ଷର ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଗୋର, ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି ଜାଣ ନାହିଁ; ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଚଙ୍ଗୁଥଳୀ ଥିବାରୁ, ସେଥରେ ଯାହା ଯାହା 50 ସମୁଦ୍ରାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକପାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ରଖାଯାଉଥିଲା, ତାହା ସେ ତୋରି କରି ନେଇଯାଉଥିଲା । 7 ଜଣେ ସେ ମରିବା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପକ୍ଷରେ ମଞ୍ଜୁଳିଜନକ, ଏହା ସେଥରେ ଯାଶୁ କହିଲେ, “ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ସେପରି ମୋହର ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ । 51 ସେ ଆପଣାଠାରୁ ସମାଧୁ ଦିନ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେ ଏହା ରଖି ପାରେ । 8 ଦରିଦ୍ରମାନେ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ସର୍ବଦା ଥିବାରୁ ଯାଶୁ ସେ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ, 52 ଆଉ କେବଳ ସେହି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ନ ଥିବି ।” 9 ଇତିମଧ୍ୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଜାତି ନିମନ୍ତ୍ରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ସନ୍ମାନମାନଙ୍କୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକ ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ପାରି ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମୃତ୍ୟୁରୋଗ କରିବାକୁ କେବଳ ଯାଶୁଙ୍କ ସକାଣେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାକାରଙ୍କୁ ପେ ଯାଉଥାଇନ୍ତି, ଏଥୁସକାଣେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ । 53 ତେଣୁ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଡଠାଇଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ମନ୍ତ୍ରା ମଧ୍ୟ ବଧି କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ କଲେ । 54 ଅତ୍ୟେବ, ଯାଶୁ ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରା କଲେ, 11 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ ଯୋଝୁଁ ପ୍ରକାଶରେ ଗମନାଗମନ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେ ପ୍ଲାନରୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆନେକେ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ବାହାରିଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟରେ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଲପ୍ରେସିମ ନାମକ କରୁଥିଲେ । 12 ତହିଁ ଆରଦିନ ପର୍ବତ୍କୁ ଆୟିଥାବ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରାୟନ କଲେ, ଆଉ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଲୋକ ଯାଶୁ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି 13 ସେଠାରେ ରହିଲେ । 55 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରନ୍ଧାର ପର୍ବ ସନ୍ମିଳନ ଖଜୁରା ବାହୁଙ୍କୁ ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ରେଟିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ବାହାରିଗଲେ ଥିଲା, ପୁଣି, ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଓ ଉତ୍ସମରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “ହୋଶାନା ।” “ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶୁଣି କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ନାମରେ ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ; ଧନ୍ୟ ଜୟାଏଲର ରାଜା ।” ଯାତ୍ରା କଲେ । 56 ସେଥରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କର ଅନ୍ତେଶି କରୁ 14 ଆଉ, ଯାଶୁ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଭତରଣବକ ପାଇ ତାହା ଉପରେ କରୁ ମନ୍ତ୍ରିରରେ ତିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପରସ୍ତ କହିବାକୁ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେପରି ଲୋଖାଅଛି, 15 ଆଗୋ ସିଯେନର ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭୁମାନେ କଥାନ ମନେ କରୁଅଛି? ସେ କି ପର୍ବକୁ କନ୍ୟେ, ଭୟ କର ନାହିଁ; ଦେଖ, ତୋର ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି, ଆୟିବେ ନାହିଁ? 57 ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଣୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଗର୍ଭତରଣବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । 16 ଧରିବା ଉତ୍ସମରରେ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସମୟ ବିଷ୍ଣୁ ବୁଝିଲେ ଜାଣେ, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

12 ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯାଶୁ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଛାନ୍ଦ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନୀଯକୁ ଆସୁଅଛି; ସେହି ଲାକାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଠାଇଥିଲେ, ସେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଥିଲା । 2 ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଗମନରେ ପରସ୍ତ କହିବାକୁ ଆରୋହଣ କଲେ, ସେହି ପ୍ଲାନରେ ଥିଲା । 3 ସେତେବେଳେ ମରୀଯମ ଅଧ ସେର ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ଜାମାନ୍ତା ସୁଗନ୍ତୁ ତେଳ ଘେନି ଯାଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହାଙ୍କୁ ଲାଗାଇ ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ପୋଛିଦେଲେ, ଆଉ ତେଳର ସ୍ଲାବାସରେ ଘରଟି ମହିକିଗଲା । 4 କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣ୍ମାଇଯେତାଯୁ ଯିହୁଦୀ 20 ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଆୟିଥିବା

ଯାଉଁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ ଲୋକ ଥୁଲେ । 21 ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ । 36 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ସେମାନେ ଗଲିଲାୟ ଦେଥୁଳାଇଦାନିବାସୀ ଫଳିଷ୍ଠଙ୍କ ନିକଟରୁ ଜ୍ୟୋତିଷର ସହାନ ହୁଆ, ସେଥୁପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁଗୋଧ କରି କହିଲେ, ମହାଶାୟ, ଯାଶୁଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାର ଥାର ଜ୍ୟୋତିଷରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।” ଯାଶୁ ଏହିପବୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛା । 22 ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ତାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋପନରେ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ପୁଣି, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫଳିଷ୍ଠ ଯାଇ ଯାଶୁଙ୍କ ରହିଲେ । 37 କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ କହିଲେ । 23 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମ କରିଥୁଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତି ହେବା ନିମନ୍ତ୍ର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । 24 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥୁଲେ, 38 ଯେପରି ଭାବବାଦୀ ଯିଶାଇୟଙ୍କୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହୁଥୁବି, ଗହମବୀଜ ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍କୁ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ହେ ପ୍ରଭୁ, କିଂ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ ମରେ, ତାହାହେଲେ ତାହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ, ସମ୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି? ଆର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ତାହାହେଲେ ବୁଝୁ ଫେଲ ଫେଲେ । 25 ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ପିଲୁ ପକାଇତି ହୋଇଅଛି?” 39 ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, ଆର ସେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ କରିପାରୁ ନ ଥୁଲେ, ଯେଣୁ ଯିଶାଇୟ ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି, 40 “ସେ ଇହଜଗତରେ ଘୁଣା କରେ, ସେ ତାହା ଅନ୍ତରୁ ଜୀବନ ନିମନ୍ତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁର ଚକ୍ର ଅନ୍ତରୁ କରିଅଛନ୍ତି, ଆର ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ରକ୍ତ କରିବ । (aiōnios g166) 26 କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖରେ ଦେଖୁବେ ନାହିଁ ଓ ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ: ଆର, ମୁଁ ଯେବ୍ବାରେ ହୃଦୟରେ ବୁଝିବେ ନାହିଁ, ପୁଣି, ଫେରିବେ ନାହିଁ, ଆର ଆମ୍ବୁ ଥାଏ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବ; କେହି ଯେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବ ନାହିଁ ।” 41 ଯିଶାଇୟ ଏହିପବୁ କହିଲେ, ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାକୁ ସମ୍ବାନ ଦେବେ ।” କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ମହିମା ଦେଖିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବିଷୟରେ 27 “ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହୋଇଅଛି, ଆର ମୁଁ କଥା କଥା କହିଲେ । 42 ତଥାପି ଯିନ୍ଦ୍ରୀ ନେତାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୁଦ୍ଧା କହିବି? ପିତଃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ତ କର? କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କାଳେ ସେମାନେ ଏଥୁପକାଶେ ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । 28 ପିତଃ, ସମାଜରୁକୁ ବାହାର ହୁଅନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ଫାରୁଣୀମାନଙ୍କୁ ହେତୁ ଆପଣା ନାମ ମହିମାନ୍ତି କର ।” ସେଥୁରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ତାହା ସ୍ଵାକ୍ଷାର କରୁ ନ ଥୁଲେ, 43 କାରଣ ସେମାନେ ଉଗ୍ରରଙ୍କୁଠାରୁ ହେଲା, ଆମ୍ବୁ ତାହା ମହିମାନ୍ତି କରିଅଛୁ, ଆର ପୁନର୍ବାର ଗୋରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଗୋରବ ଭଲ ମହିମାନ୍ତି କରିବ । 29 ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ପାଇଲେ । 44 ଯାଶୁ ଉତ୍ସବରେ କହିଲେ, “ଯେ ମୋ’ ଠାରେ ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ବୋଲି କହିଲେ; ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କେବଳ ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୂର ଏହାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । 30 ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ; 45 ଆର, ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ’ ନିମନ୍ତ୍ର ଏହି ବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ହେତୁ ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ହୋଇଅଛି । 31 ଏବେ ଏହି ଜଗତର କରେ । 46 ସେ କେହି ମୋ’ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଯେପରି ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ; ଏବେ ଏହି ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତିଙ୍କୁ ବାହାରେ ଅନୁକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତରୁ ଜ୍ୟୋତିଷ ପକାଯିବ । 32 ଆର, ମୁଁ ଯଦି ପୁଥ୍ରବୀରୁ ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବି, ହୋଇ ଆସିଅଛି । 47 କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଲନ ତାହାହେଲେ ସମାପ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟେ ଆକର୍ଷଣ କରିବି । 33 କରେ ନାହିଁ, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ; ସେ କେବ୍ର ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରେ କରିବାକୁ ପାରଥାପିତ୍ତି, ସେଥୁର କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପୂରନା ଦେଇ ଏହା କହିଲେ ।” 34 ସେଥୁରେ ଲୋକସମୂହ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ ଆସିଅଛି । 48 ସେ ମୋତେ ଅଗ୍ରହ୍ୟ କରେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଖୀଷୁ ଅନ୍ତରୁକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରୁହନ କରେ ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି; ଆମ୍ବୁମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତେବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର ଉର୍ଧ୍ଵକୁ ଉତ୍ତିତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ? ଏହି କରିବ । 49 କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ କଥାଶିମାନଙ୍କୁ କିଏ? (aiōn g165) 35 ସେଥୁରେ ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବି ଓ କଥାଶିମାନଙ୍କୁ କହିବି କରିବି, ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା କହିଲେ, “ଆର ଅନ୍ତକୁ ସମୟ ମାତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଷ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି; 50 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଯେ ଅଛି । ଅନ୍ତକାର ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନ କରେ, ଏଥୁମିନ୍ତ୍ର ଏବେ, ମୁଁ ଯେ ସେ କଥା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଥାର କରେ, ସେ କେବଳ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେ ।” କହେ; ସେ ମୋତେ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେ ।

13 ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୀଣ୍ଠ ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, କିମା ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ।

ନିକଟକୁ ଆପଣାର ପ୍ରୟାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟତ 17 ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିପରୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥୁବା ନିଜର ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । 18 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମନ୍ଵୟରେ କହୁ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ବୁଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ ନାହିଁ; କେଉଁ ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନାତ କରିଅଛି, କଲେ । 2 ଆଉ, ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ; କିନ୍ତୁ ଧରିଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ଶୟଚାନ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଯିହୁବାର ହୃଦୟରେ ହୃଦ, ସେଥୁମାର୍ଗ ଏହିପରି ଘରୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଅନ୍ତର ଖାଏ, ପୀଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ଜାତ ସେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋରଠା ଠଠାଇଲା । 19 ତାହା ଘଟିବା କରିଯାଇଥିଲା, 3 ଯେତେବେଳେ, ପିତା ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ମାରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କର, ଏଥୁନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଆସିଥାନ୍ତି, ପୁଣି, ଜଣରଙ୍କୁ ନିକଟ ଯାଉଅଛନ୍ତି, 4 ଏହା କହୁଅଛି । 20 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ସେ ମୋହର ଜାଣି ସେ ଭୋଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ବାହ୍ୟ ବସ୍ତୁ କାଢି ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ଘେନି ଆପଣାର କଟି ବନ୍ଦନ କଲେ । ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ 5 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଭାଲିଲେ, ପୁଣି, ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିଲେ । 6 କୁମେ ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତ୍ରୁ ଆସିଲେ; ସେ ତାହାଙ୍କୁ କରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଆପଣା ମୋହର ପାଦ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । 7 22 ସେ କାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲେ, ସେ ଧୋଇ ଦେଇଥାନ୍ତି? 7 ଯାଣ୍ଠି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରମ୍ପରକୁ ଗାହିବାକୁ ଯାହା କରୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଜାଣ୍ଠି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଲାଗିଲେ । 23 ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଯାହାକୁ ପୀଣ୍ଠ ବୁଝିବ ।” 8 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣା କଦମ୍ବ ମୋହର ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ଦିଲି ଦେଇ ଭୋଜନ ପାଦ ଧୋଇଦେବେ ନାହିଁ । 9 ଯାମୋନ ପିତର ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯାଣ୍ଠଙ୍କୁ ବକ୍ଷପଳକରେ ଆରଜିପଦି ତାହାଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କେବଳ ମୋହର ପାଦ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ଯେ କିମି? 26 ତେଣୁ ଯାଣ୍ଠ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ । 10 ଯାଣ୍ଠ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ ଯାହାକୁ ତାହା “ଯେ ସ୍ଵାନ କରିଅଛି, ତାହାର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆର କିଛି ଦେବି, ସେ ।” ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ବୁଡ଼ାଇ ତାହା ଘେନି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଣି; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣି ଅଟ, ଲକ୍ଷ୍ମାରିଯୋତୀୟ ଶିମୋନର ପୁତ୍ର ଯିହୁବାକୁ ଦେଲେ । 27 ସେ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହେଁ । 11 କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ପାଇଲା ଉତ୍ତରରେ ଶୟତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେବେଶ ସମର୍ପଣ କରିବ, ସେ ତାହାକୁ ଜାଣିଥିଲେ; ଅତ୍ୟବ ସେ କହିଲେ, କଲା । ସେଥୁରେ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ଏହି କଥା ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ପିନ୍ତୁ ପୁର୍ବର ବପିଲା ଉତ୍ତରରେ କହିଥିଲେ, ତାହା ଭୋଜରେ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କଥାଙ୍କ କରିଅଛି, କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 29 କାରଣ ଯିହୁବା ନିକଟରେ ଚଞ୍ଚାଥଳୀ ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁଅଛ ? 13 ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଥୁବାରୁ, ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା କୁମ୍ବ ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରତ୍ଯେ ବୋଲି ତାକୁଆଛ, ଆର ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛ; କାରଣ କରିବାକୁ କିମା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଣି ଦାନ କରିବାକୁ ଯାଣ୍ଠ ତାହାକୁ ମୁଁ ତ ସେହି । 14 ଅତ୍ୟବ, ପ୍ରତ୍ଯେ ଓ ଗୁରୁ ଯେ ମୁଁ ମୁଁ ଯଦି କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେ କଲେ । 30 ରୁଚିଖଣ୍ଡକ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ପାଦ ଧୋଇ ଦେଇଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ତତ୍କଷାତ ବାହାରିଗଲା, ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ପରମ୍ପରର ପାଦ ଧୋଇବା କରୁବ୍ୟ । 15 କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ରାତ୍ରିକାଳ । 31 ସେ ବାହାରିଗଲା ଉତ୍ତରରେ ଯାଣ୍ଠ କହିଲେ, “ଏବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ ଦେଖାଇଅଛି । 16 ଉତ୍ତର ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ । 32 ଯଦି ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୀଠାରେ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ମହିମାନ୍ତିତ ହେଲେ, ତେବେ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରେ

ମହିମାନ୍ତି କରିବେ, ପୁଣି, ଶାସ୍ତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ତି କରିବେ। କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି; ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ 33 ବଢ଼ିଗଣ, ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ଭୂମିମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି। ଦର୍ଶନ କରାଇନ୍ତୁ ବେଳି ଭୂମ୍ବେ କିପରି କହୁଆଛି? 10 ମୁଁ ଯେ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋହର ଅନ୍ଵେଷଣ କରିବ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଇଁ ପ୍ଲାନକୁ ପିତାଙ୍କୋରେ ଅଛି ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏ କଥା କଥଣ ଯାଇଅଛି, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ସେ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ? ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହେ, ଯେପରି ଯିବୁଦାମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସେହିପରି ଏବେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସେହିପରି ମୋ' ନିଜରୁ କହେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ମଧ୍ୟ କହୁଆଛି। 34 ଭୂମ୍ବୋମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ଥାଇ ଆପଣା କର୍ମ କରୁଆଛନ୍ତି । 11 ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କୋରେ ଅଛି ନୃତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି; ମୁଁ ଯେପରି ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଓ ପିତା ମୋ' ଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋହର ଏହି କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ନତ୍ବା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହେଲେ ବିଶ୍ୱାସ କର। 12 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ କର । 35 ଯଦି ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଥାଏ, ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ କହୁଆଛନ୍ତି, ମୋ' ଠାରେ ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ ତାହାହେଲେ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ସେ ମୋହର ଶିଖ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତେ ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଆଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରିବ, ଆଉ ସେ ତଥାରା ଝାତ ହେବେ ।" 36 ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ସବୁ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମହତ କର୍ମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ଯେ ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ପାରାଇଛି, ଭୂମ୍ବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛେ ମହିମାନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିମନ୍ତ୍ରେ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋ' ନାମରେ ପଛେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ଯିବ ।" 37 ପିତର ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବ । 14 ଯଦି ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋ' ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କୁ ପଛେ ନାମରେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱାସ ମୋତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବ ।" 15 ପଛେ ଯାଇ ପାରେ ନାହିଁ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ "ଯଦି ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଦେବି ।" 16 ଆଉ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ? ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୂମ୍ବୁକୁ କହୁଆଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ କରିବି, ପୁଣି, ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଆର ଜଣେ ଯାହାପ୍ରକାରାଙ୍କୁ (aiṁ g165) 17 ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟମଯ ଆହାଙ୍କୁ ଦେବେ । ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଗୃହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ; ଭୂମ୍ବୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଆଆନ୍ତି, ପୁଣି, ସେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ରହିବେ । 18 ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ିଯିବ ନାହିଁ, ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସୁଆଛି । 19 ଅନ୍ତମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ; ମାତ୍ର ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, କାରଣ ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆଉ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଜୀବିତ ରହିବ । 20 ମୁଁ ଯେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୋରେ ପୁଣି, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ଯେ ମୋ' ଠାରେ ଓ ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୋରେ ଅଛି, ଏହା ସେ ଦିନ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ଜାଣିବ । 21 ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାପର ଗୃହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି, ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ତାହା ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି ।" 22 ଯିହୁଦା (ଜଣ୍ମାରିଯୋତ୍ୟ ନୁହେ) ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରତ୍ୟେ, କଥା ହେଲା ଯେ, ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । 23 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମୁମାନେ ତାହା ନିକଟେ

14 "ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ; ଭୂମ୍ବୋମାନେ ଲଶ୍ରକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମୋ' ଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର । 2 ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସପ୍ଲାନ ଅଛି; ଯଦି ନ ଆଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ କହିଆନ୍ତାନ୍ତି, ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯାଇଅଛି; 3 ପୁଣି, ମୁଁ ଯାଇ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର ଆସି, ଆର ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଥାଏ, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି ପ୍ଲାନରେ ରହିବ, ସେହିମନ୍ତ୍ରେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି । 4 ପୁଣି, ମୁଁ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇଅଛି, ତାହାର ପଥ ଭୂମ୍ବୋମାନେ ଜାଣିବ ।" 5 ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେ ଆପଣ କେଉଁ ପ୍ଲାନରେ ଥାଏ, ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି ପ୍ଲାନରେ ରହିବ, ସେହିମନ୍ତ୍ରେ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଇଅଛି । 6 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ପାରୁ? ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ, ମୋ" ଦେଇ ନ ଗଲେ କେହି ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । 7 ଯଦି ଭୂମ୍ବୋମାନେ ମୋତେ ଜାଣିଆନ୍ତାନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିଆନ୍ତାନ୍ତି; ଏବେ ହେଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଆଛି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁଆଛି ।" 8 ଫିଲିପ୍ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଇନ୍ତୁ ତାହା ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯଥେଷ୍ଟ । 9 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଫିଲିପ୍, ଏତେ କାଳ ମୁଁ ଭୂମ୍ବୋମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆଉ ଭୂମ୍ବେ କଥା ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ? ସେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ

ଆସି ତାହା ସହିତ ବାସ କରିବା। 24 ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ଆଉ ମୋହର ବାକ୍ୟ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେହି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରୁହେ, ତାହାହେଲେ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶୁଣୁଅଛି, ତାହା ମୋହର ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଜଣ୍ମ କର, ତାହା ମାଗ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତାହା ମୋହର ପ୍ରେରଣକ୍ରତ୍ତୀ ପିତାଙ୍କୁର। 25 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସାଙ୍କ୍ରତ୍ରେ ସାଧୃତ ହେବ। 8 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ଆଉ ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଏହି ଏମଣ୍ୟ କଥା କହିଲି। 26 କିନ୍ତୁ ପିତା ମହିମାନ୍ତି ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ପ୍ରକୃତ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହି ପିତା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ' ଶିଖ୍ୟ ହେବ। 9 ପିତା ଯେପ୍ରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ନାମରେ ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିଳ୍ପ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି; ମୋହର ଦେବେ, ଆଉ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିପରୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଏଥାଏ। 10 ମୁଁ ଯେପରି ମୋହର ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାରଣ କରାଇବେ। 27 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦାନ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ କରି ଯାଇଅଛି, ମୋହର ନିଜର ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି; ରହିଥାଏ, ସେପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦାନ କରୁ ପାଳନ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କି ରଘୁଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉଛି। 11 ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ, 28 ମୁଁ ଯେ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପୁଣି ଆସୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ମୋହର ଏହି କଥା ତ ଶୁଣିଅଛି। ଯଦି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋତେ ମୁଁ ଏସମ୍ପର୍କ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଲି। 12 ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଦୋହର ପିତାଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ମୋ'ଠାରୁ କର, ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା। 13 ଆପଣା ବନ୍ମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ମହାନା। 29 ଆଉ, ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଯେପରି ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏବେ ପ୍ରେମ ନାହିଁ। 14 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହି ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି। 30 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆର ଅଧିକ ଯଦି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମୋହର ବନ୍ଦୁ । 15 ମୁଁ କଥାବର୍ତ୍ତୀ କରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର ଅଧ୍ୟପତି ଆସୁଅଛି; ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆର ଦାଷ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ, କାରଣ କର୍ତ୍ତା କଥାନ ଆଉ, ମୋ' ଠାରେ ତାହାର କିଛି ହେଁ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ କରନ୍ତି, ଦାସ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେ ଓ ପିତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେ, ଏହା ବୋଲି କହିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଯେପରି ଜଗତ ଜାଣି ପାରେ, ଏଥୁନିମନ୍ତ୍ର ଏପରି ଘରୁଅଛି। ଶୁଣିଅଛି, ସେହିପରୁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛି। 16 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ରଠ, ଆମ୍ବୁମାନେ ଏହି ପ୍ଲାନରୁ ଚାଲିଯାରା।"

15 "ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ପୁଣି, ମୋହର ପିତା କୃଷକ। 2

ମୋ' ଠାରେ ଥୁବା ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ନ ଫଳେ, ତାହା ସେ କାଟିପକାନ୍ତି, ଆଉ, ଯେକୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ଫଳେ, ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତ୍ର ସେ ତାହା ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । 3 ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଯେହି ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥୁପକାଶେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପରିଷ୍କାର ହୋଇଯାଇଅଛି । 4 ମୋ' ଠାରେ ରୁହ, ସେଥୁରେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହିବି । ଶାଖା ଯେପରି ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତାରେ ନ ରହିଲେ ନିଜରୁ ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାର ନାହିଁ । 5 ମୁଁ ଦ୍ଵାକ୍ଷାଳତା, ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଶାଖା; ସେ ମୋ' ଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଯାହାଠାରେ ରହେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୱର ଫଳ ଫଳେ; କାରଣ ମୋ' ବିନା ତୁମ୍ଭୁମାନେ କିଛି କରିପାର ନାହିଁ । 6 କେହି ଯେବେ ମୋ' ଠାରେ ନ ରହେ, ତାହାହେଲେ ସେ ଶାଖା ପରି ବାହାରେ ପକାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ଶୁଣ୍ୟାସ, ପୁଣି, ଲୋକେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଏକାଠ କରି ନିଆଁରେ ପକାଇ ଦିଆନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ାକ ପୋଡ଼ିଯାଏ । 7

କରିବେ; ସହି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି, ଦେବେ; ୨ ପାପ ବିଷୟରେ, କାରଣ ସେମାନେ ମୋ' ଠାରେ ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । ୨୧ କିନ୍ତୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ; ୧୦ ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥାବୁ ମୋହର ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖୁବ ନାହିଁ; ନାମ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଏହି ସମସ୍ତ କରିବେ । ୨୨ ସହି ୧୧ ନ୍ୟାୟବିଚାର ବିଷୟରେ କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧୂପତି ମୁଁ ଥାଏ ସେମାନଙ୍କୁ କହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାରିତ ହୋଇଅଛି । ୧୨ ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ବିଷୟରେ କଥା କହିବାର ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହିସବୁ ସହି ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ୨୩ ଯେ ମୋତେ ପାର ନାହିଁ । ୧୩ କିନ୍ତୁ ସେ, ଅର୍ଥାତ୍, ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରେ । ୨୪ ଯେଉଁ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମୟ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରେଦେଶ କରାଇବେ, କର୍ମପଦ୍ବୁ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହିସବୁ ସେମାନଙ୍କୁ କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଯାହା ମଧ୍ୟରେ କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହାହେଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାପ ହୋଇ ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି, ଆଗାମୀ ବିଷୟପଦ୍ବୁ ନ ଥାଆନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖୁଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୪ ସେ ମୋତେ ଗୋରାନ୍ତି କରିବେ, ମୋହର ପିତା ଉଚ୍ଚାର କରିବୁ ମୁଣ୍ଡା କରିଅଛନ୍ତି । ୨୫ 'ମାତ୍ର ସେମାନେ କାରଣ ସେ ମୋ' ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ୧୫ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ,' ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଏହି ହେତୁ ମୁଁ ଲିଖିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ଏପରି କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।' ଘରୁଅଛି । ୨୬ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ୧୬ 'ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ସାହାୟ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିବ, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସେହି ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ଅଳ୍କୁ ସମୟ ଉତ୍ତରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ମୋ' ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ; ୨୭ ମୋତେ ଦେଖୁବ ।' ୧୭ ସେଥିରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପାକୁ । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ କେହି କେହି ପରମ୍ପରା କହିଲେ, "ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି," ଏହି ଯେଉଁ କଥା ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କଥାର କଥା? ୧୮ ଏଶୁ ସେମାନେ କହିଲେ, "ଅଳ୍କୁ ସମୟ" ବୋଲି ଏ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି? ସେ କଥାର କହୁଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ବୁମାନେ ବୁଝି ପାର ନାହିଁ । ୧୯ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲଭା କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝି ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଅଳ୍କୁମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖୁବ, ମୁଁ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲି, ସେ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭେମାନେ କଥା ପରମ୍ପରା ବାଦାନ୍ତବାଦ କରୁଅଛି?" ୨୦ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଦନ ଓ ବିଲାପ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଜଗତ ଆନନ୍ଦ କରିବ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦୁଃଖରେ ଦେବେ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଆନନ୍ଦରେ ପରିଚାର ହେବ । ୨୧ ପ୍ରସବ ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲେ ପ୍ରୀଲୋକ ଦୁଃଖ ପାଏ; କିନ୍ତୁ ସେ ସନ୍ତୁନ୍ନ ପ୍ରସବ କଲା ଉତ୍ତରରେ ଜଗତରେ ଜଣେ ମାନବ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କଲା, ଏହି ଆନନ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ଆଉ କଷ୍ଟ ମୁଣ୍ଡର କରେ ନାହିଁ । ୨୨ ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦୁଃଖ ପାଉଅଛି, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ପୁନର୍ବାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେବି, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦିତ ହେବ ଓ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁର ଆନନ୍ଦ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ୨୩ ସେ ଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ କିଛି ପଚାରିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ

୧୬ "ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଦ୍ଵ ନ ପାଆ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି । ୨ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମୟ ଆପଣାକୁରୁ ବାହାର କରିବେ, ହଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ସେଥିରେବେଳେ ଯେ କେହି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଜଣ୍ମରେ ଉଚ୍ଚଦ୍ଵାରା ଉପାସନାରୁପ ବଳି ଉଚ୍ଚଦ୍ଵାରା କରୁଅଛି ବୋଲି ମାନେ କରିବ । ୩ ଆଉ, ସେମାନେ ଏହାପଦ୍ବୁ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କ କିମ୍ବା ମୋତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ୪ ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତ ଘରିବାର ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥୁଲି, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପଚାରିବାକୁ ଲଭା କରୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ମାନେ କରିବ । ୫ କାରଣ ସେମାନେ ଏହି ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ହେଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ପ୍ଲାନକୁ ଯାଇଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏହିସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛନ୍ତି । ୬ ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମୟ କଥା କହିଥୁଲି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । ୭ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କରୁଅଛି, ମୋହର ପ୍ରସ୍ତାନ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଞ୍ଜଳି, କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ତାନ ନ କଲେ ସେହି ସାହାୟ୍ୟକାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗଲେ ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ପଠାଇଦେବି । ୮ ସେ ଆସି ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ

ସତ୍ୟ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯଦି ଭୂମୂଳାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିଛି ହେ ପିତା, ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି ପୂର୍ବ ଭୂମୁ ସହିତ ମୋହର ଯେଉଁ ମାଗିବ, ତେବେ ମୋ' ନାମରେ ସେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେବେ। ମହିମା ଥିଲା, ତଦାରା ଭୂମୁ ମୋତେ ଭୂମୁ ସହିତ ମହିମାନ୍ତିତ 24 ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୂମୂଳାନେ ମୋ' ନାମରେ କିଛି ମାଗି ନାହିଁ; ମାଗ, କରା! । 6 “ଭୂମୁ ମୋତେ ଜଗତ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପୁଣି, ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ସେଥିମନ୍ତ୍ରେ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଭୂମୁର ନାମ ପ୍ରକାଶ ଭୂମୂଳାନେ ତାହା ପାଇବ ।” 25 “ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଉପମା ଦ୍ୱାରା କରିଅଛି, ସେମାନେ ଭୂମୁର ଥିଲେ ଓ ଭୂମୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି; ସମୟ ଆହୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦାନ କଲ, ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ଆଉ ଉପମା ଦ୍ୱାରା ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତାଙ୍କୁ ବିଷୟ 7 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛ, ସେହିସବୁ ଯେ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବି । 26 ସେ ଦିନ ଭୂମୂଳାନେ ଭୂମୁଠାରୁ ଉତ୍ସନ୍ନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ଭୂମୁଅଛନ୍ତି; 8 କାରଣ ମୋ' ନାମରେ ମାଗିବ; ଆଉ, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ସପକ୍ଷରେ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିବି, ଏହା ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ କହୁ ନାହିଁ; 27 ସେହିସବୁ ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗୃହଶା କରିଅଛନ୍ତି, କାରଣ ପିତା ସ୍ଵଯଂ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ସେଥି ଭୂମୂଳାନେ ପୁଣି, ମୁଁ ଯେ ଭୂମୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟ ରୂପେ ମୋତେ ଘେର କରିଅଛ ଓ ମୁଁ ଯେ ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି, ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଓ ଭୂମୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ ତାହା ଭୂମୂଳାନେ ବିଶ୍ଵାସ କରିଅଛ । 28 ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ନିକଟରୁ କରିଅଛନ୍ତି । 9 ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି; ଜଗତ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି; ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଜଗତ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ପିତାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛି । 29 ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ସୃଷ୍ଟି ରୂପେ କହୁଅଛନ୍ତି ଓ ଉପମା-କଥା ଆଉ ସେମାନେ ଭୂମୁର; 10 ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହିସବୁ ଭୂମୁର, କହୁ ନାହାନ୍ତି । 30 ଆପଣ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି, ପୁଣି, ଯାହା ଯାହା ଭୂମୁର, ସେହିସବୁ ମୋହର; ଆଉ, ମୁଁ କେହି ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାର ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରୟୋଜନ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ମହିମାନ୍ତିତ ହୋଇଅଛି । 11 ମୁଁ ଆଉ ଏ ନାହିଁ, ତାହା ଏବେ ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣିଲୁ; ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିକଟରୁ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ ଜଗତରେ ରହୁଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ଆପଣ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଆମ୍ବୋମାନେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ଵାସ ମୁଁ ଭୂମୁ ନିକଟକୁ ଯାଇଅଛି । 31 ଯାଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭୂମୂଳାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତ କର ଯେଉଁ ନାମ ଭୂମୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛ, କଥାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁଅଛନ୍ତି ।” 32 ଦେଖ, ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେପରି ଆମ୍ବୋମାନେ ଯେପୁକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପୁକାର ହଁ, ଆୟିଲାଣ୍ଟି, ଯେତେବେଳେ ଭୂମୂଳାନେ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇ ଏକ ହୁଅନ୍ତି । 12 ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ରହୁଥୁବା ସମୟରେ ମୁଁ ପ୍ରଦେୟକେ ଆପଣା ଆପଣା ଘରକୁ ପଳାଇଯିବ, ଆଉ ମୋତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୂମୁ ସେହି ନାମରେ ରକ୍ତ କରି ଅଂୟିଅଛି ଯେଉଁ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ; ତଥାପି ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କାରଣ ନାମ ଭୂମୁ ମୋତେ ଦେଇଅଛ, ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଦଧାରରେ ପିତା ମୋ' ସାଙ୍ଗେରେ ଅଛନ୍ତି । 33 ଭୂମୂଳାନେ ଯେପରି ମୋ' ରକ୍ତ କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଯେପରି ସମ୍ବଲ ହୁଏ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ୧୦ରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ମୁଁ ଭୂମୂଳାନଙ୍କୁ ଏହିସବୁ ବିନାଶ ସମ୍ଭାବନା ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମନ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମସ୍ତ କରିପାରେ ଭୂମୁକୁ ନହିଁ ଏହିମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି । 5 ଆଉ ଏବେ, କରି ପୃଥିବୀରେ ଭୂମୁକୁ ନହିଁମାନ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ।

17 ଯାଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ସ୍ଵର୍ଗ ଆଡ଼େ ଉର୍ଧ୍ଵରୁଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, “ପିତା, ସମୟ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲାନ୍ତି; ଭୂମୁ ପୁତ୍ର ମହିମାନ୍ତିତ କର, ଯେପରି ପୁତ୍ର ଭୂମୁକୁ ମହିମାନ୍ତିତ କରନ୍ତି, 2 ଯେପରିକାର ଭୂମୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ମନ୍ୟ ଉପରେ ଅଧିକାର ଦେଲେ । (aiōnios g166) 3 ଆଉ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ରଶ୍ଵର ଯେ ଭୂମୁ, ଭୂମୁକୁ ଓ ଭୂମୁର ପ୍ରେରିତ ଯାଶୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଜାଣିବା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ଅଟେ । (aiōnios g166) 4 ଭୂମୁ ମୋତେ ଯେଉଁ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛ, ତାହା ମୁଁ ସମସ୍ତ କରିପାରେ ଭୂମୁକୁ ନହିଁ ଏହିମାନଙ୍କୁ କରିଅଛନ୍ତି । 5 ଆଉ ଏବେ, କରି ପୃଥିବୀରେ ଭୂମୁକୁ ନହିଁମାନ୍ତି କରିଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେରଣ କରିଅଛି । ୧ ଆଉ, ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ପେପରି ସତ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରାଳ୍କତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଯାନ୍ତ୍ରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ୨ ଯାଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଥିଲା କରୁଥିଲା, ଏଥପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହରିଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁମାନେ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ । ୩ ସେଥୁରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଥରେ ମୋ । ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା ପଚାରିଲେ, “ଦୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ସେମାନେ କରୁଥିଲା, ୨୧ ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ହେ ପିତା, କହିଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ । ୪ ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେପ୍ରକାରେ ମୋ । ଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁଠାରେ ଅଛ, “ମୁଁ ସେ ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୋମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ଏଣୁ ଯଦି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହନ୍ତି ଯେପରି ତୁମ୍ଭୋମାନେ ମୋତେ ଖୋଜୁଅଛ, ତାହାହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବା ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ୨୨ ପାଇଁ ଛାତ୍ରିଦିଅ ।” ୯ ସେ ଏହା କହିଲେ, ଯେପରି ତାହାଙ୍କୁ ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମିମା ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ଆମୁମାନେ ଯେପ୍ରକାରେ ଏକ, ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଦ୍ଧା ହରାଇ ନାହିଁ ।” ୧୦ ସେମାନେ ସେପ୍ରକାରେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି; ୨୩ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ, ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ ସେ ତାହା ବାହାର କରି ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋ । ଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାବୀ ଆୟାତ କଲେ ଓ ତାହାର ତାହାଣ କାନ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କାଟିପକାଇଲେ; ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲଖ । ୧୧ ସେଥୁରେ କଲ, ପୁଣି, ମୋତେ ଯେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ଯାଶୁ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ; ପିତା ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ । ୨୪ ହେ ପିତା, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି, ମୁଁ କିଅଣ ସେଥୁରୁ ପାନ କରିବି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏ, ସେମାନେ ନାହିଁ ?” ୧୨ ଏହାପରେ ଯୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି, ପୁଣି, ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସୋଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁର ପଦାକିମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ଧରିଲେ ୧୩ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ପଡ଼ନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ବାନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ହାନାନଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଘେନିଗଲେ, କାରଣ ସେ ମହିମା ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମିହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ କଯାପାଙ୍କୁର ଶ୍ଵଶୁର ଥିଲେ । ୧୪ ଦେଖୁବେ, ଏହା ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ୨୫ ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତା, ଜଗତ ଲୋକପାଧାରଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଞ୍ଜଳଜନକ ବୋଲି ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ଜାଣିଅଛି; ଆଉ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି କଯାପା । ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ତାହା ଏମାନେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି; ୨୬ ପୁଣି, ୧୫ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯାଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ଯେପରି ଯାଉଥିଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପରିଚିତ ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁଠାରେ ରହେ, ଏନିମନ୍ତେ ଯାଶୁଙ୍କ ଏହିତ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରାତ୍ମଶରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ; ୧୬ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି ।”

୧୮ ଯାଶୁ ଏହିପଦୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ

କିନ୍ତୁ ଶିଶୁଙ୍କ ଜୋଡ଼ର ଆରାମକୁ ବାହାରିଗଲେ । ଯୋଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଥୁରେ ପ୍ରେବେଶ କଲେ । ୨ ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ଶ୍ଵଶୁର ପାନକୁ ଯାଶୁ ଅନେକ ଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସେ ଶ୍ଵଶୁର ଯାଥିଲେ । ୩ ଅତେବେ, ଯିହୁଦା ସେନ୍ୟଦଳ ପୁଣି, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୁଶାମାନଙ୍କୁଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପଦାକିମାନଙ୍କୁ ଘେନି ବଢା, ମଶାଲ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶ୍ଵର ଧରି ସୋଠାରୁ ଆସିଲା । ୪ ସେଥୁରେ ଯାଶୁ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା ଘଟିବାକୁ ଯାଇଅଛି, ସେହିପଦୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ୫ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁଙ୍କ କହିଅଛ ?” ଯେଉଁ ଯିହୁଦା ଯାଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭୋମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?” ଯେ ପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ।”

ଅତେବେ, ସେହି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱାରରକ୍ଷିକାକୁ କହି ପିତରଙ୍କୁ ରିତରକୁ ଆଣିଲେ । ୧୭ ସେଥୁରେ ସେହି ଦ୍ୱାରରକ୍ଷିକା ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କିଅଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ? ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହଁ । ୧୮ ଶାତ ହେତୁ ଦାସ ଓ ପଦାକିମାନେ ଅଞ୍ଚ୍ଲାର ଜାଳି ସୋଠାରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପୋତୁଥିଲେ । ୧୯ ଲାତିମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ଯାଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ମନରେ ପଚାରିଲେ । ୨୦ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କହିଅଛି; ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏପରି ସମାଜଗୃହ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ମୁଁ ପର୍ବଦା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି; ମୁଁ ଗୋପନରେ କହି କହି ନାହିଁ । ୨୧

ଗୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଆଛନ୍ତି? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଥଣ କହିଅଛି, ପୁଜାତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ବ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ ଯେମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା କରିଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ କଥଣ କରିଅଛନ୍ତି? ୨୫ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଯାହା କହିଅଛି, ସେମାନେ ସେହିପଦୁ ଜାଣନ୍ତି।” ୨୨ ଯେ ଏହା “ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ନୁହେଁ; ଯଦି ମୋହର କହିବାରୁ ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମୟାୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୁଁ ଜଣେ ଯାଶୁଙ୍କ ଗମ୍ଭୀର ମାର୍ଗ କହିଲା, ତୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଏପରି ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ ବେରାଛନ୍ତି? ୨୩ ଯାଶୁ ତାହାକୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପରିଚାରକମାନେ ଶୁଣୁ କରନ୍ତେ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର କହିଲି, ତାହାହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ ପ୍ରକଟରେ ତୃଷ୍ଣୁମ୍ଭୀୟ ନୁହେଁ।” ୩୭ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲି, ତାହାହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଆଛି? ୨୪ ସେଥିରେ ପଚାରିଲେ, ତାହାହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କଥଣ ଜଣେ ରାଜା ନୁହେଁ? ହାନାନ ତାହାଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଜନକ ଯାଶୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, “ଆପଣ ତ କହୁଆଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । କଯାପାଞ୍ଚ ନିକଟେ ପଠାଇଦେଲେ। ୨୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ପାକୁରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ମୁଁ ଜନ୍ମ ପିତର ଠିଆ ହୋଇ ନିଆଁ ପାଉଥୁଲେ। ସେଥିରେ ସେମାନେ ହୋଇଅଛି ଓ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର ସମ୍ମାନ, ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଥଣ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଥୀମାନଙ୍କୁ ସେ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ ।” ୩୮ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହେଁ? ସେ ଅସ୍ମୀକାର କରି କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ୨୬ କଥଣ? ଏହା କହି ପେ ପୁଣି, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାରକୁ ମହାଯାଜନଙ୍କୁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାହାର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟିପକାଳିଥିଲେ, ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲା, ମୁଁ ପାର ନାହୁଁ । ୩୯ କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେ ନିସ୍ତାର ପର୍ବ ସମୟରେ କଥଣ ତୋତେ ତାହାଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗେ ରେଖିଗାରେ ଦେଖୁ ନ ଥିଲି? ୨୭ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ର ଜଣିବୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପିତର ପୁନର୍ଭାର ଅସ୍ମୀକାର କଲେ; ଆଉ, ସେହିକୁଣି ରାତି ଅଛି; ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ବ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ କାନ କାଟିପକାଳିଥିଲେ, ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲା, ମୁଁ ପାର ନାହୁଁ । ୨୮ ପରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ କଯାପାଞ୍ଚ ନିମନ୍ତ୍ର ମୁକ୍ତ କରିଦେବୁ ବୋଲି କଥଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣା? ନିକଟେ ପ୍ରାପାଦକୁ ଘେନିଗଲେ; ସେତେବେଳେ ପ୍ରାପିକାଳ ୪୦ ସେଥିରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ଭାର ଚିତ୍ତାର କରି କହିଲେ, ଏ ହୋଇଥିଲା; ଆଉ, ସେମାନେ ଯେପରି ଅଶୁର ନ ହୋଇ ଲୋକଟାକୁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ବାରବାକୁ । ଏହି ବାରବା ଜଣେ ତକାଇତ ନିସ୍ତାର ପର୍ବର ଭୋକ ପ୍ରତିପାଳନ କରିପାରନ୍ତି, ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଥୁଲା ।

ନିଜେ ପ୍ରାପାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ୨୯ ଅତେବଂ, ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭମାନେ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆସୁଆଛି? ୩୦ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଏ ଲୋକଟା ଯଦି ବୁକ୍ଷର୍ମକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଆମ୍ବମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ୩୧ ତାପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ୪ ପୀଲାତ ପୁନର୍ଭାର ବାହାରକୁ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାନ୍ତରେ ଏହାର ବିଚାର କରି । କୌଣସି ଦୋଷ ପାର ନାହୁଁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନେ ଜଣିବି, କେତେକ ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ପ୍ରାଣଦଶ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୨ ଯାଶୁ କେଉଁ କରି ଆଶୁରାଛୁ । ୫ ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି କଣ୍ଠାର ମୁକ୍ତ ଓ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା, ସେଥିରେ ପରିହିତ ହୋଇ ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ଦେଇ ସେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ, ତାହା ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେହି ଲୋକ! ୬ ସେଥିରେ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ, “ଆପଣ ଯାଜକ ଓ ପଦାତିକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଚିତ୍ତାର କରି ପୁନର୍ଭାର ପ୍ରାପାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କୁଣ୍ଡର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ପ୍ରାଣଦଶ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୩ ଅତେବଂ, ପୀଲାତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପଦାତିକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଚିତ୍ତାର କରି ପୁନର୍ଭାର ପ୍ରାପାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କୁଣ୍ଡର ରାଜାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ବାହାର ପ୍ରାଣଦଶ ଦେବା ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ୩୪ ଯାଶୁ କାହାକୁ ଏଥୁମନ୍ତ୍ର ସେହି କଣ୍ଠାର ମୁକ୍ତ କରି ଆଶୁରାଛୁ । ୩୫ ସେହି ଯିହୁଦୀ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଡ଼ର ଦେଲେ, ଆମ୍ବମାନଙ୍କୁ ରତ୍ନାକରିତା ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେ

ପ୍ରାଣଦଶ୍ରର ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଉଶ୍ରରଙ୍ଗେ ପୁତ୍ର ବୋଲି ଭାଷାରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । 21 ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ କହିଅଛି ୪ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୀତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ ହେଲେ; ୫ ପୁଣି, ସେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଯାଶୁଣ୍ଡୁ ବୋଲି ନ ଲେଖୁ ବରଂ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ତୁମେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛ? କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ସେ କହିଲା, ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ । 22 ପାଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । 10 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ଯାହା ଲେଖନ୍ତୁ ଲେଖନ୍ତୁ । 23 ସୈନ୍ୟମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ ଆମକୁ କଥା କହୁ ନାହିଁ ? ତୁମୁକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଲା ଉତ୍ତର ତାହାଙ୍କୁ ବସୁ ଘେନି ଚାରି ଭାଗ ଅଛି ଓ ତୁମକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇବାକୁ ଆମୁର ଅଧିକାର ଅଛି, କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଭାଗ, ଆର ସେମାନେ ଏହା କି ତୁମେ କାଣୁ ନାହିଁ ? 11 ଯାଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ସେହି ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ସିଲେଖ ନ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଆପଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ମୋ” ହୋଇ ଉପରୁ ତଳ ଯାଏ ସମୁଦ୍ର ବୁଣ୍ଡା ହୋଇଥିଲା । 24 ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର ପାପ ଏହା କାହାର ହେବ, ସେଥୁପାଇଁ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କରିବା, ଯେପରି ଘୁରୁଦରା । 12 ସେଥିରେ ପାଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, “ସେମାନେ ଆପଣା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିଭାର କରି କହିଲେ, ଯଦି ତୁମେ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋହର ବସୁ ଭାଗ କଲେ, ପୁଣି, ମୋହର ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କର, ତାହାହେଲେ ତୁମେ କାଇସରଙ୍ଗୁ ଅଞ୍ଚ୍ଛରଣ ନିମନ୍ତେ ଗୁଲିବାଣ୍ଟ କଲେ ।” ତେଣୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ମିତ୍ର ନୁହଁ; ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ରାଜୀ ବୋଲି କହେ, ସେ ଏହାସବୁ କଲେ । 25 କିନ୍ତୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡ ନିକଟରେ ତାହାଙ୍କୁ କାଇସରଙ୍ଗେ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ । 13 ଅତେବ, ପାଲାତ ଏହି ମାତା, ତାହାଙ୍କୁ ମାତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଣୀ, କ୍ଷେତ୍ରପାଙ୍କୁ ପ୍ରୀ ମରୀଯମ ଓ ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯାଶୁଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଶି “ପ୍ରସ୍ତରମଶ୍ପୁ” ମରଦଳୀନୀ ମରୀଯମ ତିଆ ହୋଇଥିଲେ । 26 ଯାଶୁ ଆପଣା ଯାହାକୁ ଏହୁଁ ଭାଷାରେ “ଗବଥା” ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ମାତା ଓ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପାଖରେ ପ୍ଲାନରେ ବିରାସନରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । 14 ସେ ଦିନ ନିପ୍ରାର ତିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖୁ ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଗୋ ନରୀ, ଦେଖ, ପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ, ଆଉ ସେତେବେଳେ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ ତୁମ୍ଭୁ ପୁତ୍ର! 27 ତତ୍ତ୍ଵରେ ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଦେଖ, ବାର ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି, ସେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ମାତା!“ ଆଉ, ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖ, ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ରାଜୀ । 15 ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିଭାର ଆପଣା ଗୁହକୁ ଘେନିଗଲେ । 28 ଏହାପରେ ଯାଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର କଲେ, ତାହାକୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଅ । ପାଲାତ ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଅଥନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମେ ନିଅଶ ତୁମ୍ଭାମନଙ୍କୁ ରାଜାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଛି ବୋଲି ଜାଣି କହିଲେ, “ମୋତେ ତୃଷ୍ଣା ଚଢାଇବା? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାଇସରଙ୍ଗେ ଲାଗୁଥିଛି!“ 29 ସେଠାରେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଦିନ ଆମ୍ବାମନଙ୍କୁ ଆର ରାଜୀ ନାହିଁ । 16 ସେଥିରେ ସେ ଯେପରି ଥିଲା; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅମ୍ଭରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ଏଜୋବ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଥାଏ, ଏଥନିମନ୍ତେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଏଜୋପନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ପାଖକୁ ଦେଲେ । ଲଜ୍ଜାନୁସାରେ ସମର୍ପଣ କଲେ । 17 ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କୁ 30 ସେଥିରେ ଯାଶୁ ସେହି ଅମ୍ଭରସ ପାନ କରି କହିଲେ, “ସମାପ୍ତ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ, ଯାଶୁ ଆପେ କୁଣ୍ଡ ବହି କପାଳପୁଣ୍ଡ ନାମକ ହେଲା“ ଆଉ, ସେ ମାସ୍ତ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । 31 ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏହୁଁ ଭାଷାରେ ଗଲଗଥା ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ଦେଖି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥୁବାରୁ, ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ବାହାରିଗଲେ । 18 ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କୁଣ୍ଡରେ ବିଶ୍ୱାମବାର ଦିନରେ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ନ ରହେ (କାରଣ ସେହି ଚଢାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ବିଶ୍ୱାମବାର ମହାଦିନ ଥିଲା), ସେଥୁପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଇଲେ, ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଓ ମହିରେ ଉତ୍ତରାୟାର ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ନିଆୟାନ୍ତା ବୋଲି ଯାଶୁଙ୍କୁ । 19 ଆଉ, ପାଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯିହୁଦୀମାନେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନ୍ତୁରୋଧ କଲେ । 32 ଅତେବ, ଲେଖୁ କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଲଗାଇଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖା ଥିଲା, ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ତାହା ସହିତ ନାଜରିତୀୟ ଯାଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରାଜୀ । 20 ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଜଣକ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଯାଇଥିଲା, ତାହା ନଗରର ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ଦେଖୁ ତାହାଙ୍କୁ ଗୋଡ଼ ଭାଟ୍ଟିଲେ ନାହିଁ, 34 ନିକଟରେ ଥିଲା; ପୁଣି, ସେହି ପତ୍ର ଏହୁଁ, ଲାଟୀନ୍ ଓ ଗ୍ରୀକ କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ବର୍ତ୍ତରୁ ରାଜାଙ୍କୁ କକ୍ଷବେଶ

ବିନ୍ଦୁଲା, ଆଉ ତତ୍କଷାତ୍ ରହୁ ଓ ଜଳ ବାହାର ହେଲା । 35 ସେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାନରେ ଶୁଢ଼ା ହୋଇ ରହିଅଛି । 8 ସେତେବେଳେ ଦେଖୁଅଛି, ସେ ଯାକ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭୁମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର; ପୁଣି, ତାହାର ଯାକ୍ୟ ସତ୍ୟ, ଆଉ ସେ ସେ ସତ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରେବେଶ କରି ଦେଖୁଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ; 9 କାରଣ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣନ୍ତି । 36 କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନ ଥିଲେ । 10 ଖଣ୍ଡୁ ଅପ୍ରି ଉଗ୍ର ହେବ ନାହିଁ । 37 ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଆଉ ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ ମହନ୍ତୁ ଚାଲିଗଲେ । 11 ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି, ସେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦ୍ୟ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କିନ୍ତୁ ମରାୟମ ରୋଦନ କରୁ କରୁ ବାହାରେ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ । 38 ଏହି ସମୟ ଘଟଣା ପରେ, ଯେଉଁ ଠିଆ ହୋଇ ରହିଲେ; ପୁଣି, ରୋଦନ କରୁ କରୁ ସେ ନଳ୍ଜପଡ଼ି ହାରାମାଥାୟାର ଯୋଷେଟ ଯୀଶୁଙ୍କର ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ଚାହିଁ, 12 ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟରେ ଶୁଷ୍ଟ ଭାବରେ ଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖାୟାଇଥିଲା, ସେଥିର ମୂଳ ପାଖରେ ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଶରୀର ଘେନିଯିବା ନିମାନ୍ତେ ପାଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ଆଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୂଇ ଜଣ ଶୁଙ୍କ ବସ୍ତୁ ପରିଷିତ ଦୂତଙ୍କୁ ସେଥିରେ ପାଲାତ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ଦେଶୁ ସେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । 13 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ଶରୀର ଘେନି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସମାଧ୍ୟ ଦେବା ରାତି ଅନୁସାରେ କହି ପଞ୍ଜକୁ ବୁଲିପଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାହା ସୁଗନ୍ଧିବ୍ୟ ସହିତ ପୂର୍ବ ଭସିରେ ଶୁଢ଼ାଇଦେଲେ । 41 ସେ ଯେ ଯୀଶୁ, ତାହା ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । 15 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେଉଁ ପ୍ଲାନରେ କୁଣ୍ଡରେ ଚଢାଯାଇଥିଲେ, ସେ ପ୍ଲାନରେ “ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛି? କାହାର ଅନ୍ୟଷତା ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଥିଲା, ଆଉ ସେହି ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ କରୁଅଛି?” ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦେଶର ମାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରି ନୂତନ ସମାଧ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିରେ କେହି କେବେ ରଖାୟାଇ ନ କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ଥିଲା । 42 ଅତେବା, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁ ତାହାହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ କେହି ପ୍ଲାନରେ ରଖୁଅଛନ୍ତି, ମୋତେ ସେହି ପ୍ଲାନରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରଖିଦେଲେ, କାରଣ ସେହି କୁନ୍ତନ୍ତରେ ଆର୍ମୁ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବି । 16 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସମାଧ୍ୟ ନିକଟରେ ଥିଲା ।

20 ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟେଷରେ ଅନୁକାର ଥାଉ ଥାଉ
ମରଦିଲୀୟୀ ମରାୟମ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଆସି ସେଥିରେ
ପଥର ପୁଣ୍ୟାୟାଇଥିବା ଦେଖିଲେ । 2 ତେଣୁ ସେ ବୌଦ୍ଧିଯାଳ
ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଘେହ କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନେ
ସମାଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ
ରଖୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ । 3 ସେଥିରେ ପିତର
ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ।
4 ସେମାନେ ଦୂହେଁ ଏକପାଞ୍ଚରେ ବୌଦ୍ଧିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ
ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧ୍ୟ
ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, 5 ପୁଣି, ନଳ୍ଜପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁ ପଦିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତାହାପି ସେ ଭିତରେ ପଶିଲେ ନାହିଁ । 6
ପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ
ଓ ସମାଧ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ, ସବୁ ସକ୍ଷମ
ବସ୍ତୁତିକ ପଡ଼ିଅଛି, 7 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁର
ବନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସବୁ ଲୁଗା ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଳଗା

ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି ।” 22 ସେ ଏହା କହି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପିଲାମାନେ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ପାଖରେ କଥଣ ଉପରେ ପ୍ରଶାସ ଛାଡ଼ି ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ପଦିତ୍ର ଆହାଙ୍କୁ କିଛି ଖାଇବାର ଅଛି?” ଯେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଗ୍ରୁହଣ କରା । 23 ତୁମ୍ଭାନେ ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା କରିବ, ନାହିଁ । 6 ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ନୌକାର ତାହାଶ ପାଖରେ ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ; ପୁଣି, ଯଦି କାହାରି ପାପ କୃମା ଜାଲ ପକାଆ, ଆଉ ତୁମ୍ଭାନେ ପାଇବ ।” ସେଥୁରେ ଯେମାନେ ନ କରିବ, ତାହାର ପାପ କୃମା ହେବ ନାହିଁ । 24 କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ଆଉ ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ସେ, ଯେମାନେ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହା ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । 7 ସେଥୁରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଥୋମା ନାମକ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥୁଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ଶିମୋନ ପାଞ୍ଚରେ ନ ଥିଲେ । 25 ଅତେବେଳେ, ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପିତର ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି ଅଞ୍ଚଳରା ନ ଯିନ୍ତି ଥିବାରୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ଅତ୍ରରଖା ଯିନ୍ତି ସମୁଦ୍ରକୁ ଦେଇପଡ଼ିଲେ; 8 କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହାତେ କଣ୍ଠର ଚିତ୍ତପ୍ରସବ ନ ଦେଖିଲେ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନୌକାରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ମାଛର ଜାଲ ଟାଣି ସେହିପାବୁ ପ୍ଲାନରେ ମୋହର ଅଫ୍ଟେଳି ନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ଟାଣି ନୌକାକୁ ଆସିଲେ, କାରଣ ଯେମାନେ କୂଳରୁ ଅଧିକ କନ୍କଦେଶରେ ମୋହର ହାତ ନ ଦେଲେ ମୁଁ କନଦିପି ବିଶ୍ଵାସ କରିବି ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ, କେବଳ ପ୍ରାୟ ଦୂର ଶହ ହାତ ଦୂରରେ ନାହିଁ । 26 ଆଠ ଦିନ ପରେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଥିଲେ । 9 ସେମାନେ କୂଳରେ ଓଲ୍ଲାଇ ପୋଠାରେ ଅଞ୍ଚଳର ଭିତରେ ଥିଲେ ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କୁ ପାଞ୍ଚରେ ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରପାଦ ନିଆଁ, ପୁଣି, ତାହା ଉପରେ ରଜା ମାଛ ଓ ରୁଟି ଥୁଆ ହୋଇଥିବା ରୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଠିଆ ହୋଇ ଦେଖିଲେ । 10 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଏବେ କହିଲେ, “ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ହେଉ ।” 27 ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ମାଛ ପରିଆଇ, ସେଥୁରୁ କିଷ୍ଟ ଆଶା । 11 ଶିମୋନ ପିତର କହିଲେ, “ଏଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଅଫ୍ଟେଳି ବଢ଼ାଇ ମୋହର ହାତ ଦେଖ ଯାଇ ଏକ ଶହ ତେପନ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତୁ ହୋଇଥିବା ଓ ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋହର କନ୍କଦେଶରେ ଦିଅ; ଅବିଶ୍ଵାସ ନ ଜାଲ କୂଳକୁ ଟାଣି ଆଶିଲେ; ଆଉ ଏତେ ମାଛରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଲ ହୋଇ ବିଶ୍ଵାସ ହୁଅ ।” 28 ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଛିଣ୍ଣିଲା ନାହିଁ । 12 ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଆସି ରୋଜନ ମୋହର ପ୍ରଭୁ ମୋହର ଜଶର । 29 ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କରା ।” ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭୁ କିଏ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ “ତୁମ୍ଭୁ ମୋତେ ଦେଖବାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇ? ଯେଉଁମାନେ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ ସେ ପ୍ରଭୁ ନ ଦେଖ ବିଶ୍ଵାସ କରିଆଇନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।” 30 ଯୀଶୁ ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ । 13 ଯୀଶୁ ଆସି ରୁଚି ଘେନି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । 14 ଆଶ୍ରମ୍ୟକରମ ସାଧନ କଲେ, ସେହିସବୁ ଏହି ପୁଷ୍ପକରେ ଲେଖା ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ତିତ ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ହୋଇ ନାହିଁ; 31 କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ଵାସ କର ଯେ, ଏହି ବୃତ୍ତୀୟ ଥର ବର୍ଣନ ଦେଲେ । 15 ସେମାନେ ରୋଜନ କଲା ଯୀଶୁ ରଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପୁତ୍ର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଚ୍ଛନ୍ତି ପୁଣି, ବିଶ୍ଵାସ କରି ଯେପରି ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ହେ ଯୋହନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୋମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ନାମରେ ଜାବନ ପ୍ରାୟ ହୁଅ, ଏଥନ୍ତିମନ୍ତ୍ରେ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭୁ କଥା ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କୁଠାରୁ ଅଧିକ ଏସମ୍ପୁ ଲେଖାଯାଇଅଛି ।

21 ଅଥୁତ୍ରାରେ ଯୀଶୁ ଚିବିରାୟ ହୃଦର କୂଳରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଘେନ୍ହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । 2 ଶିମୋନ ପିତର, ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲାର କାନ୍ଦାନିବାସୀ ନିଅନ୍ତିଯେଲ, ଜେବଦୀଙ୍କୁ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଆର ଦୂର ଜଣ ଏକତ୍ର ଥିଲେ । 3 ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ଯାଇଅଛି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭୋମାନେ କରୁଅଛି । 4 କିନ୍ତୁ ପାହାନ୍ତା ହେଲା ଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ କୂଳରେ ଠିଆ ହେଲେ, ଏହା କହି ସେ ବୃତ୍ତୀୟ ଥର ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ବୁଝନ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରାୟ ଆଶିଲେ ।

ଆପଣଙ୍କ ସେହି କରୁଥାନ୍ତି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । 18 ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଯୁବକ ଥୁବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା କଟି ବନ୍ଦନ କରି ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ଇତ୍ତା, ସେହି ଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିପ୍ରାର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟି ବନ୍ଦନ କରି, ଯେଉଁ ଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇତ୍ତା ନ ଥୁବ, ସେଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଯିବ ।” 19 ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁରୋଗ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସର୍ଜନ୍ତୁ ଗୋରବାନ୍ତି କରିବେ, ସେଥୁର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଏହା କହିଲେ । ଏହା କହିଲା ଉତ୍ୱାରେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 20 ଯାଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ସେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରୋଜ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କୁ ବକ୍ଷସ୍ତଳରେ ଆଉଜିପଢ଼ି, ପ୍ରଭୁ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ବୋଲି ପଗରିଥିଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପିତର ବୁଲିପଢ଼ି ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖୁଲେ । 21 ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଯାଶୁଙ୍କୁ ପଗରିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହାର ବିଷୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ? 22 ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି? ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।” 23 ସେଥୁରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ସେ ମରିବ ନାହିଁ, ଭାଇମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା, ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଯାଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହି ନ ଥୁଲେ, “କିନ୍ତୁ ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇତ୍ତା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେଥୁରେ ତୁମ୍ଭର କଥଣ ଅଛି” ବୋଲି କହିଥିଲେ । 24 ସେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ଲେଖୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ; ଆଉ, ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେ ସତ୍ୟ, ତାହା ଆମ୍ବୋମାନେ ଜାଣ୍ଟା । 25 ପୁଣି, ଯାଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ; ସେହିସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତା, ତାହାହେଲେ ଏତେ ପୁଷ୍ପକ ଲେଖା ହୁଆନ୍ତା ଯେ, ମୋହର ବିବାରରେ ସମୁଦାୟ ଜଗତରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହିସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଆନ୍ତା ନାହିଁ ।

ପୁଣି, ମୁଁ ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୃତନ ଯିରୁଣାଳମ ସହରକୁ ବର ନିମନ୍ତେ ସାଞ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ ନିକଟରୁ
ଅବଦରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି । ଆଉ ମୁଁ ଯିମାଏନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଉଶ୍ରବରଙ୍କ
ବାସପ୍ଲାନ ଥିଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ,

ପ୍ରକାଶିତ 21:2-3

ପ୍ରକାଶିତ

19 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ମୁଁ ସ୍ଵର୍ଗରେ ମହାଜନତାର ଶଦ୍ଧ ପରି ଗୋଟିଏ ଆସାତ କରିବେ; ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଲୋହ ଦଣ୍ଡରେ ଶାସନ ମହା ଶଦ୍ଧ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ପରିତ୍ରାଣ, କରିବେ, ଆଉ ସେ ନିଜେ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗୋରିବ ଓ ପରାକ୍ରମ ଆୟୁମାନଙ୍କୁ ଉଷ୍ଣରଙ୍କର, 2 କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୋଧରୂପ ଦ୍ଵାକ୍ରାନ୍ତୁ ଦୃଶ୍ୟ କରିବେ। 16 ତାହାଙ୍କୁ ବସ୍ତୁରେ, ବିଚାର ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ; ଯେଉଁ ମହା ଦେଖାଣା ଆପଣା ବ୍ୟଭିତାର ତାହାଙ୍କୁ ଜଂଘରାଗରେ ଏହି ନାମ ନିଖିତ ଅଛି “ରାଜାମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା, ପୃଥିବୀକୁ ଭ୍ରମ କରିଥିଲା, ସେ ତାହାକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ଆପଣା ରାଜା ଓ ପ୍ରଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ।” 17 ତଢୁରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୃତଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦାସମାନଙ୍କୁ ରକ୍ତପାତର ପରିଶୋଧ ତାହାଠାରୁ ନେଇଅଛନ୍ତି।” ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି; ସେ ଆକାଶରେ 3 ପୁଣି, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କହିଲେ, “ହାଲିଲୁପ୍ୟ; ତାହାର ଅଭିର ଉତ୍ତିବା ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ତାକି କହିଲେ, ଆସ, ଧୂମ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରତ୍ନଥବୁ।” (aiōn g165) 4 ସେଥୁରେ ସେହି ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ମହାରୋଜରେ ଏକତ୍ର ହୁଆ, 18 ସେପରି ଦୁମ୍ଭୋମାନେ ତବିଶ ପ୍ରାଚୀନ ଓ ଚାରି ପ୍ରାଣୀ ଉଦ୍ଭୁତ ହୋଇ ସିଂହାସନ ଉପବିଷ୍ଟ ରାଜମାନଙ୍କୁର, ସେମାପତିମାନଙ୍କୁର, ପରାକ୍ରମମାନଙ୍କୁର, ଅଶ୍ଵ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ପ୍ରଶାମ କରି କହିଲେ, “ଆମେନ ହାଲିଲୁପ୍ୟ।” 5 ଓ ଅଶ୍ଵାରୋହୀମାନଙ୍କୁର, ସ୍ଥାଧୀନ ଓ ପରାଧୀନ, କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ସେତେବେଳେ ସିଂହାସନଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଶଦ୍ଧ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ସମ୍ପର୍କ କରିବାର ଏବଂ ପୃଥିବୀର ରାଜମାନଙ୍କୁ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କୁ କୁତ୍ର ଓ ମହାନ ଲୋକମାନେ, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମା କରାଇ କରିବାର ଏବଂ ବନ୍ଦୁ ଜଳକଞ୍ଜଳି ଓ କରିବା ନିମନ୍ତ୍ରେ ଏକତ୍ର ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି। 20 ସେଥୁରେ ସେହି ପୁଣି ଧରାପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯେଉଁ ଉତ୍ତି ରାବଦବାଦୀ ତାହାର ସାକ୍ଷାତରେ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ କରି ତଦ୍ୱାରା ପଶୁର ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ପ୍ରାୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାହାର ପ୍ରତିମାପୂଜକମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତ କରିଥିଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ତାହାର ସଙ୍କ୍ରାନ୍ତେ ଧରାପଡ଼ିଲା; ସେମାନେ ଉତ୍ତରେ ଜୀବିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଗନ୍ଧକ ପ୍ରକ୍ଳିତ ହୁଦରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲେ। (Limnē Pyr g3041 g4442) 21 ଅବରିଷ୍ଟ ଲୋକେ ସେହି ସମ୍ପର୍କ ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୃତଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଦେଖିଲି।

20 ପରେ ମୁଁ ଜଣେ ଦୃତଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିବାର ଦେଖିଲି। ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ପାତାଳକୁଣ୍ଠର ଚାବି ଓ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଜଞ୍ଜିର ଥିଲା। (Abyssos g12) 2 ସେ ସେହି ସର୍ପ, ସେହି ପୁରାତନ ନାଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ଦିଆବଳ ଓ ଶୁଦ୍ଧତାନକୁ ଧରି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାନ୍ଧି ପକାଇଲେ, 3 ପୁଣି, ତାହାକୁ ପାତାଳକୁଣ୍ଠରେ ନିଜ୍ଞେପ କରି ସେଥୁର ମୁଖ ବନ୍ଦ କଲେ ଓ ତାହା ଉପରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ ଦେଲେ, ସେପରି ସେହି ଏକ ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶୋଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜାତିଷମ୍ବଳକୁ ଆଉ ଭାନ୍ତ କରିପାରିବ ନାହିଁ; ଏହାପରେ ଅନ୍ତର୍ବାକି ନିମନ୍ତ୍ରେ ତାହାକୁ ମନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ହେବ। (Abyssos g12) 4 ପରେ ମୁଁ ସିଂହାସନସମୂହ ଦେଖିଲି; ସେହିପରୁ ଉପରେ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପବେଶନ କଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର କୃମତା ଦିଆଗଲା। ଆଉ ଯାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ୟ ଓ ଉଷ୍ଣରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁର ମସ୍ତକ ଛେଦନ ହୋଇଥିଲା,

ପୁଣି, ଯେଉଁମାନେ ସେହି ପଶୁକୁ ବା ତାହାର ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଶାସ 21 ପରେ “ଏକ ନୂତନ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ନୂତନ ପୃଥିବୀ” କରି ନ ଥିଲେ ଓ ତାହାର ଚିତ୍ର ଆପଣା ଆପଣା କପାଳରେ ଦେଖିଲି, କାରଣ ପ୍ରଥମ ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ଓ ପ୍ରଥମ ପୃଥିବୀ ଓ ହସ୍ତରେ ଧାରଣ କରି ନ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁମାନଙ୍କୁ ଲୋପ ପାଇଥିଲା, ପୁଣି, ସମୁଦ୍ର ଆର ନ ଥିଲା। 2 ପୁଣି, ମୁଁ ଦେଖିଲି; ସେମାନେ ଜୀବିତ ହୋଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଏକ ସହସ୍ର ପବିତ୍ର ନଗରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ନୂତନ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ବର ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜତ୍ତ କଲେ। 5 ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ ଲୋକମାନେ ନିମନ୍ତେ ସଜ୍ଜିତା କନ୍ୟାର ସଦଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ସୁରକ୍ଷା ରଖରଙ୍କ ସେହି ସହସ୍ର ବର୍ଷ ଶେଷ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ହେଲେ ନିକରେ ଅବତରଣ କରିବାର ଦେଖିଲି। 3 ଆର ମୁଁ ସିଂହାସନ ନାହିଁ। ଏହା ହଁ ପ୍ରଥମ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। 6 ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ମହା ଶତ୍ରୁ ଏହା କହିବାର ଶୁଣିଲି, ଦେଖ, ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅଂଶୀ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ଓ ପବିତ୍ର; ମନ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖରଙ୍କ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଦ୍ଵିତୀୟ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ଅଧୂକାର ନାହିଁ, ସହିତ ବାସ କରିବେ, ଆର ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଲୋକ ହେବେ, ବରଂ ସେମାନେ ରଖରଙ୍କ ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଜକ ହୋଇ ଏକ ହେଜାର 4 ପୁଣି, ରଖର ନିଜେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଫ୍ରରେ ରହିବେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ରାଜତ୍ତ କରିବେ। 7 ସେହି ଏକ ଚକ୍ରରୁ ଲୋତକ ପାଇଁଦେବେ; ମୃତ୍ୟୁ ଆର ଘଟିବ ନାହିଁ; ଶୋକ ହଜାର ବର୍ଷ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ ଶୟତାନ କାରାଗାରରୁ ମୁକ୍ତ ହେବ; କି କୃତନ କି ବ୍ୟଥା ଆର ହେବ ନାହିଁ; କାରଣ ପୂର୍ବ ବିଷୟପଦ୍ଧତି 8 ସେଥିରେ ସେ ପୃଥିବୀର ରାଜି କୋଣରେ ଥାବୁ ଜାତିପଦ୍ମହରୁ, ଲୋପ ପାଇଅଛି। 5 ପରେ ସିଂହାସନ ଉପଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତି କହିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସମୁଦ୍ରର ବାଲୁକା ସଦଶ ଅସଂଖ୍ୟ ସେ ଗୋର୍ଗ ଓ ଦେଖ, ଆମ୍ବେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ନୂତନ କରୁଅଛୁ। ଆର ସେ କହିଲେ, ମାଗର, ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଲେଖ, କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସପୋଣ୍ୟ ଓ ପତ୍ୟ । 6 ବାହାରିଯିବ। 9 ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଶାସ ସ୍ଥାନରେ ବିସ୍ତାରିତ ସେ ମୋତେ ଆହୁରି କହିଲେ, ସମସ୍ତ ସମ୍ପାଦ ହୋଇଅଛି। ଆମ୍ବେ ହୋଇ ଧ୍ୟାମାନଙ୍କୁ ଶିରିର ଓ ପ୍ରିୟତମା ନଗରୀକୁ ବେଶ୍ଵର ଆଲପା ଏବଂ ଓମେଗା, ଆରମ୍ଭ ଓ ଶେଷ। ସେ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ, ତାହାକୁ କଲେ। ସେତେବେଳେ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନି ପଢି ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ଆମ୍ବେ ଜୀବନରୁପ ନିର୍ଝରରୁ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ପାନ କରିବାକୁ କଲେ। 10 ସେହି ଶୟତାନ ସେମାନଙ୍କୁ ଭାନ୍ତି କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ଦେହୁ। 7 ସେ ଜୟ କରେ, ସେ ଏହି ସମସ୍ତର ଅଧୂକାରା ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକମୟ ହୃଦରେ ନିକ୍ଷେପ କରାଗଲା, ସେଠାରେ ସେହି ପଶୁ ଓ ଭଣ୍ଡ ଭାବବାଦୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି; ପୁଣି, ସେମାନେ ଦିବାରାତ୍ର ଯୁଗେ ଯୁଗେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭାବରେ କରିଥିଲେ (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଶୁଭବର୍ଣ୍ଣ ଦିବାରାତ୍ର ଯେ ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତେ ଆର ଯୁଗ ମିଳିଲା ନାହିଁ। 12 ପୁଣି, ମୁଁ ପାତ୍ର ଧରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି ମୋତେ କହିଲେ, କୃତ୍ତି ଓ ମହାନ ସମସ୍ତ ମୃତ ଲୋକଙ୍କୁ ସିଂହାସନର ସମୁଖେରେ ଏଠାକୁ ଆସ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁ ସେହି କନ୍ୟା, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋଷଣାବକଣ୍ଠ ଠିଆ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିଲି, ଆର ପୁସ୍ତକପଦ୍ଧତି ପିଟାଗଲା; ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ ଦେଖାଇବି । 10 ସେଥିରେ ସେ ମୋତେ ଆହୁରାରେ ପରେ ଜୀବନ ପୁସ୍ତକ ନାମକ ଆର ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ପିଟାଗଲା; ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ଘେନିଯାଇ ପବିତ୍ର ନଗରୀ ପେହି ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିଖିତ ବିଷୟ ପ୍ରମାଣ ମୃତମାନେ ଯିରୁଶାଲମ ସହରକୁ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ସୁର୍ଗରୁ ରଖରଙ୍କ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ହେଲେ। 13 ସମୁଦ୍ର ନିକରେ ଅବତରଣ କରୁଥିଲା ଏବଂ ରଖରଙ୍କ ଗୋରବ ବିଶିଷ୍ଟ ଆପଣାର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲା, ଆର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ଥିଲା; 11 ତାହାର ଜ୍ୟୋତିଷ ଅତି ବହୁମୂଳ୍ୟ ମଣି ପଦଶ, ସ୍ଵର୍ଗ ପାଦକ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ମୃତମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ; ପୁଣି, ପୂର୍ବୀକାନ୍ତି ପରି । 12 ତାହାର ଗୋଟିଏ ବୃଦ୍ଧ ଓ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାଚାର ସେମାନେ ପ୍ରେସ୍‌ଟେ ଆପଣା ଆପଣା କର୍ମାନୁସାରେ ବିଭାଗିତ ଅଛି, ସେଥିର ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାଦଶ ରଥ, ସେହି ଦ୍ୱାଦଶରେ ଉଚ୍ଚ ଦ୍ୱାଦଶ ରଥ ଓ ପର୍ବତ ପର୍ବତ ପର୍ବତ ହେଲେ । (Hadēs g86) 14 ତତ୍ତ୍ଵରେ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପାତାଳକୁ ଅଗ୍ନିମୟ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପଦ ଉପରେ ଉଚ୍ଚାରଣ ସମ୍ମାନଙ୍କରେ ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ହୃଦରେ ପକାଗଲା । ଏହି ମୃତ୍ୟୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦ, ଦ୍ୱିତୀୟ ନାମ ଲିଖିତ ଅଛି । 13 ପୂର୍ବରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ଉତ୍ତରରେ ତିନି ଦ୍ୱାର, ସେହି ଦ୍ୱାଦଶରେ ତିନି ଦ୍ୱାଦଶ । 14 ସେହି ଜୀବନ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବାର ଦେଖା ନ ଗଲା, ତାହାକୁ ନଗରୀର ପ୍ରାଚୀରର ଦ୍ୱାଦଶ ବଂଶର ଉଚ୍ଚାରଣ ପକାଗଲା । ସେହିମୟ ହୃଦରେ ପକାଗଲା । (Limnē Pyr g3041 g4442)

15 ଯେ ମୋ ସହିତ କଥା କହୁଥୁଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ହସ୍ତରେ ନଗରା, ଜାତିସମୂହର ଆଗୋଗ୍ୟକାରକ । 3 କୌଣସି ଅଭିଶପ୍ତ ବିଷୟ ତାହାର ଦ୍ୱାରାସମୂହ ଓ ପ୍ରତିର ମାପ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଗରା ପୁରୁଷୀ ପରିମାପକ ନଳ ଥିଲା । 16 ନଗରାଟି ଚାରିକୋଣିଆ, ମଧ୍ୟରେ ରହିବ, ଆଉ ତାହାଙ୍କୁ ଦାସମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରାସାୟନା ତାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁ ସମାନ; ସେ ସେହି ନଳରେ ନଗରାକୁ କରିବେ । 4 ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖ ଦର୍ଶନ କରିବେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ମାପନ୍ତେ ବାର ହଜାର ତାର ହେଲା; ସେଥୁର ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ତୁ ନାମ ସେମାନଙ୍କୁ କପାଳରେ ଲିଖୁତ ରହିବ । 5 ରାତ୍ରି ଆଉ ଓ ରତ୍ନତା । 17 ପରେ ସେ ସେଥୁର ପ୍ରତିର ମାପନ୍ତେ ତାହା ହେବ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦୀପ କି ସୂର୍ଯ୍ୟର ଆଲୋକର ମନୁଷ୍ୟର ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ଶହ ତୋରାଳିଶ ହାତ ପ୍ରୟେଜନ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ପ୍ରଭୁ ଜିଶ୍ଵର ସେମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ହେଲା, ଦୂର ହେ ଏହି ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ମାପୁଥେଲେ । 18 ସେହି ଆଲୋକ ସ୍ରବୁ ହେବେ, ପୁଣି, ସେମାନେ ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରାଜତ୍ତ ପ୍ରାଚାର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତୁ ମଣି ନିର୍ମିତ, ପୁଣି, ନଗରାଟି ନିର୍ମିଳ କାତ କରିବେ । (ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ ପୃଷ୍ଠା 165) 6 ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ପରି ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । 19 ନଗରାର ପ୍ରାଚାରର ଭିତ୍ତିମୂଳ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ୍ୟୋଗ୍ୟ ଓ ସତ୍ୟ, ଯାହା ଯାହା ଶୀଘ୍ର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ବହୁମୂଳ୍ୟ ମଣିରେ ଭୂଷିତ । ପ୍ରଥମ ଭିତ୍ତିମୂଳ ଛଟିବ, ସେହିସବୁ ଆପଣା ଦାସମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ହୀରକର, ଦିତ୍ୟାଯ ନାଳକାନ୍ତୁ ମଣିର, ଦୃଢ଼ୀୟ ବୈଦ୍ୟୁତୀ ମଣିର, ପ୍ରଭୁ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମାସମୂହର ରଙ୍ଗର, ଆପଣା ଦୂରଙ୍କୁ ଚତୁର୍ଥ ମରକତ ମଣିର, 20 ପଞ୍ଚମ ପୁଲକ ମଣିର, ଷଷ୍ଠୀ ମାଣିକ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିଅନ୍ତି । 7 “ଦେଖ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ; ସେ ମଣିର, ସପ୍ତମ ପୁଷ୍ପରାଗ ମଣିର, ଅଷ୍ଟମ ଫିରୋଜ ମଣିର, ଏହି ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ପାଳନ କରେ, ସେ ଧନ୍ୟ ।” ନବମ ଗୋମେଦକ ମଣିର, ଦଶମ ଲଜୁନାୟ ମଣିର, ଏକାଦଶ 8 ମୁଁ ଯୋହନ ସ୍ଵାୟ ଏହି ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଦର୍ଶନ କରିବା ଲଜୁନାଳ ମଣିର ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ସୁଜନ ମଣିର । 21 ଦ୍ୱାଦଶ ଦ୍ୱାର ପରେ, ଯେଉଁ ଦୂର ମୋତେ ଏହି ସମସ୍ତ ଦର୍ଶନ କରାଇଲେ, ମୁଁ ଦ୍ୱାଦଶ ମୁକ୍ତା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦ୍ୱାର ଗୋଟିଏ ମୁକ୍ତାରେ ନିର୍ମିତ; ତାହାଙ୍କୁ ପାଦ ତଳେ ପ୍ରଶାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ରହୁତ ହେଲି । ଆଉ ନଗରାର ପଥ ସ୍ଵରୁ କାତ ସଦୃଶ ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ମିତ । 22 9 କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ସାବଧାନ, ଏହା କର ନାହିଁ, ମୁଁ ସେହି ନଗରାରେ କୌଣସି ମନ୍ତ୍ରିର ଦେଖିଲ ନାହିଁ, କାରଣ କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭୁର, ତୁମ୍ଭୁର ଭାତୁତୁତୁ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଓ ପ୍ରଭୁ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ମନ୍ତ୍ରିର ଏହି ପୁଷ୍ପକର ବାକ୍ୟ ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସହଦାୟ; ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସ୍ଵରୂପ ଅନ୍ତି । 23 ଆଲୋକ ନିମନ୍ତେ ସେହି ନଗରାର ସୂର୍ଯ୍ୟ କି ପ୍ରଶାମ କରା । 10 ଆଉ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭୁ ଏହି ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରୟେଜନ ନାହିଁ, କାରଣ ଜିଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଗୋରବ ତାହାକୁ ପୁଷ୍ପକର ଭାବବାଦୀସବୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତିକ କର ନାହିଁ, କାରଣ ସମୟ ଆଲୋକିତ କରେ ଓ ମେଷଶାବକ ସେଥୁର ପ୍ରଦୀପ ସ୍ରବୁ । ସମ୍ମିଳିତ । 11 ଯେ ଅଧିରୀତାରୀ, ସେ ଆହୁରି ଅଶୁତି ହେଉ; ପୁଣି, ସେ ଧାର୍ମିକ, ପୁଣି, ପୁଥୁବୀର ଭାଜାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଝୋଣ୍ୟ ତାହା ସେ ଆହୁରି ଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ସେ ପବିତ୍ର ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବେ । 25 ସେଥୁର ଦ୍ୱାରାସମୂହ ଦିନବେଳେ କଦାପି ହେଉଥାଏ । 12 “ଦେଖ, ଆମେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଅଛୁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକକୁ ରୁଦ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ସ୍ଥାନରେ ରାତ୍ରି ହେବ ନାହିଁ । ତାହାର କର୍ମାନ୍ତୁଷାରେ ଫଳ ଦେବା ଆମ୍ବର ପୁରସ୍କାର ଆମ୍ବ 26 ଲୋକେ ଜାତିସମୂହର ଝୋଣ୍ୟ ଓ ମହିମା ତାହା ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚାର ଅଛି । 13 ଆମ୍ବୁ ଆଲପା ଏବଂ ଓମୋଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଆଶିବେ । 27 କୌଣସି ଅଶୁତି ବିଷୟ କିଅବା ମୁଣ୍ଡ୍ୟକର୍ମକାରୀ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । 14 ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରା ହେବା ଓ ମିଥ୍ୟାତାରୀ କେହି ସେଥୁରେ କଦିମ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ନାମ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ଜୀବନ ପୁଷ୍ପକରେ ଯେଉଁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ବପୁ ଧୌତ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଲିଖୁତ ଅଛି, ସେମାନେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ ।

22 ପରେ ଦୂର ମୋତେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ଗୋଟିଏ ନଦୀ ଦେଖାଇଲେ, ତାହା ପୃଷ୍ଠିକ ସଦୃଶ ଭକ୍ତି, ପୁଣି, ଜିଶ୍ଵର ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କୁ ସିଂହାସନ ନଗରର ପର୍ବତୀରେ କାରଣ ପଥ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି । 2 ସେହି ନଦୀର ଭତ୍ତାରେ କାରଣ ପଥ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଅଛି ।

ନିମନ୍ତେ କିଅବା ମୁଣ୍ଡ୍ୟକର୍ମକାରୀ ଶେଷ, ଆଦି ଓ ଅନ୍ତ । 14 ଜୀବନ ବୃକ୍ଷର ଅଧ୍ୟକ୍ଷାରା ହେବା ଓ ମିଥ୍ୟାତାରୀ କେହି ସେଥୁରେ କଦିମ ପ୍ରବେଶ କରିବ ନାହିଁ; ନିମନ୍ତେ ଓ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ନଗରାରେ ପ୍ରବେଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଧାର୍ମିକ, ପୁଣି, ପୁଥୁବୀର ଭାଜାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଝୋଣ୍ୟ ତାହା ସେ ଆହୁରି ଧର୍ମାଚରଣ କରୁ; ସେ ପବିତ୍ର ସେ ଆହୁରି ପବିତ୍ର ମଧ୍ୟକୁ ଆଶିବେ । 15 ଆମ୍ବୁ ଯୀଶୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଆମ୍ବର ଦୂରଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛୁ । ଆମ୍ବୁ ଦାଉଦଙ୍କ ମୂଳ ଓ ବଂଶଜ, ସେହି ଭକ୍ତି ପ୍ରଭାତ ତାରା ।” 17 ଆତ୍ମା ଓ କନ୍ୟା କହନ୍ତି, ଆସ । ପୁଣି, ସେ ଶୁଣେ, ସେ କହୁ, ଆସ । ସେ ଦୃଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ, ସେ ଆସ; ସେ ରହିଲା କରେ, ସେ ବିନାମୂଳ୍ୟରେ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳ ପାନ

କରୁ । 18 ଯେଉଁମାନେ ଏହି ପୁସ୍ତକର ଭାବବାଣୀପାଦୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା
କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣକୁ ମୁଁ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହୁଆଛି,
କେହି ଯଦି ଏହିପାଦୁ ସଞ୍ଚାରେ କିଛି ଯୋଗ କରେ, ତେବେ ଏହି
ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ କୌଣସୁଡ଼ିକ ଉଶ୍ଵର ତାହା ପ୍ରତି ଘଟାଇବେ;
19 ପୁଣି, କେହି ଯଦି ଏହି ଭାବବାଣୀ ପୁସ୍ତକର କୌଣସି ବାକ୍ୟ
ଲୋପ କରେ, ତେବେ ଉଶ୍ଵର ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖୁତ ଜୀବନ-
ବୃକ୍ଷ ଓ ପଦିତ୍ର ନଗରୀରେ ତାହାର ଥାଣ ଲୋପ କରିବେ । 20
ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଯାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଆଇନ୍ତି, ଯେ କହନ୍ତି,
“ସତ୍ୟ, ଆମ୍ବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଆସୁଆଛୁ ।” ଆମେନ, ହେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ,
ଆସନ୍ତୁ । 21 ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସମସ୍ତଙ୍କ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହେଉ ।
ଆମେନ ।

66 Verses

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with primer verses below.

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରଥମ ପୁସ୍ତକ 9:8 ଏଥୁରତ୍ରାରେ ପରମେଶ୍ଵର ନୋହଞ୍ଚୁ ଓ ତାଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ପୁନ୍ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, 9:9 “ଦେଖ, ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉବିଷ୍ୟତ ବଂଶ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ସମସ୍ତ ଜୀବଜନ୍ମ ସହିତ, 9:10 ଅର୍ଥାତ୍, ଜାହାଜରୁ ବହିର୍ଗ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଓ ବନ୍ୟ ପଶୁ ଓ ପକ୍ଷୀ ପ୍ରଭୃତି ପୃଥିବୀରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ଆପଣା ନିୟମ ସ୍ଥିର କରୁଅଛୁ। 9:11 ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଏହି ନିୟମ ସ୍ଥିର କରିବୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜଳପ୍ଲାବନ ଦ୍ୱାରା ଆଉ ଉଚିତ ହେବେ ନାହିଁ; ପୁଣି, ପୃଥିବୀକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଆଉ ଜଳପ୍ଲାବନ ହେବ ନାହିଁ।” 9:12 ପୁନଃପୁ, ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଓ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ସତ୍ତ୍ଵୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରାଣୀବର୍ଗ ସହିତ ପୁରୁଷାନ୍ତୁକୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ନିୟମ ସ୍ଥିର କଲୁ, ତହିଁର ଚିନ୍ହ ଏହି; 9:13 ଆମ୍ବେ ମେଘରେ ଆପଣା ଧନ୍ୟ ପ୍ଲାନେ କରୁଅଛୁ, ତାହା ପୃଥିବୀ ସହିତ ଆମ୍ବେ ନିୟମର ଚିନ୍ହ ହେବ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଦ୍ୱତୀୟ ପୁସ୍ତକ 14:13 ତହୁଁ ମୋଶା ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ତୁମ୍ମେମାନେ ଭୟ କର ନାହିଁ, ପୁଣିର ହୁଅ; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜି କିପରି ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାର କରିବେ, ତାହା ଦେଖ, ତୁମ୍ମେମାନେ ଆଜି ଯେପରି ମିଥରୀୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଅଛ, ସେପରି ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଉ କେବେ ଦେଖୁବ ନାହିଁ। 14:14 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ନିମାନ୍ତ୍ରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ, ତୁମ୍ମେମାନେ ନାରବ ରହିବା।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ତୃତୀୟ ପୁସ୍ତକ 20:26 ପୁଣି, ତୁମ୍ମେମାନେ ଆମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦ୍ୱାରେ ପବିତ୍ର ହେବ; କାରଣ ଆମ୍ବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପବିତ୍ର ଅଟୁ। ଆଉ, ତୁମ୍ମେମାନେ ଯେପରି ଆମ୍ବୁର ହେବ, ଏଥୁପାଇଁ ଆମ୍ବେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁଠାରୁ ତୁମ୍ମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ କରିଅଛୁ।

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ଚତୁର୍ଥ ପୁସ୍ତକ 6:24 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ମକୁ ଆଶାର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ମକୁ ରକ୍ତ କରନ୍ତୁ; 6:25 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ମ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖର ତେଜ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ମକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ; 6:26 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ମ ଉପରେ ଆପଣା ମୁଖ ରତ୍ନାରନ୍ତୁ ଓ ତୁମ୍ମକୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇନ୍ତିରୁ।”

ମୋଶାଙ୍କ ଲିଖିତ ପଞ୍ଚମ ପୁସ୍ତକ 18:18 ଆମ୍ବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମାନ୍ତ୍ରେ ଯେମାନଙ୍କୁ ଭାରଗଣ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ମ ସଦୃଶ ଜଣେ ଉବିଷ୍ୟଦବକ୍ତା ଉଚିତ କରିବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ମୁଖରେ ଆପଣା ବାକ୍ୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଆଜ୍ଞା ଦେବା, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିବେ। 18:19 ପୁଣି ଆମ୍ବେ ନାମରେ ସେ ଆମ୍ବୁର ଯେଉଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିବେ, ତାହା ଯିଏ ଶୁଣିବ ନାହିଁ, ତାହାଠାରୁ ଆମ୍ବେ ତହିଁର ପରିଶୋଧ ନେବା।

ଯିହୋଶ୍ଵର 1:7 ମାତ୍ର ଆମ୍ବୁର ସେବକ ମୋଶା ତୁମ୍ମକୁ ଯେପମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦେଶ କରିଅଛି, ସେପରି ତୁମ୍ମେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ବଳବାନ ଓ ଅତି ସାହେବିକ ହୁଅ; ତହିଁର ଦକ୍ଷିଣକୁ କି ବାମକୁ ଫେର ନାହିଁ, ତହିଁରେ ତୁମ୍ମେ ଯେକୌଣ୍ଠିଷ ପ୍ଲାନକୁ ଯିବ, ସେଠାରେ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ। 1:8 ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା-ପୁସ୍ତକ ତୁମ୍ମ ମୁଖରୁ ବିଚକିତ ନ ହେଉ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ମେ ତହିଁର ଲେଖାନ୍ତୁପାରେ ମାନିବାକୁ ଓ କରିବାକୁ ଦିବାରାତ୍ର ତାହା ଧାନ କର; ତାହା କଲେ, ତୁମ୍ମେ ଆପଣା ପଥ ସଫଳ କରିବ ଓ ତୁମ୍ମେ କୁଶଳ ପ୍ରାପୁ ହେବ।

1:9 ଆମ୍ବୁ କି ତୁମ୍ଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ନାହଁ? ବଳବାନ ହୁଆ ଓ ପାହସିକ ହୁଆ; ତ୍ରାପ୍ଯକ୍ଷୁ ହୁଆ ନାହିଁ, କି ହତାଶ ହୁଆ ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଥାଡ଼େ ଯିବ, ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭର ସଙ୍ଗେ ହେବେ।”

ବିଚାରକର୍ତ୍ତା **2:7** ଯିହୋଶୁଯତ୍ତର ଜୀବନସାଧ ଓ ଯେଉଁ ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଇସ୍ତାଏଲ ପକ୍ଷରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କୃତ ସମୟ ମହତ କର୍ମ ଦେଖୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁମାନେ ଯିହୋଶୁଯତ୍ତ ଉତ୍ତାରେ ଜୀବିତ ଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନସାଧ ଲୋକମାନେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘେବା କଲେ।

ରୂତ **1:16** ରୂତ କହିଲା, “ତୁମ୍ଭୁ ତ୍ୟାଗ କରି ତୁମ୍ଭର ପଶ୍ଚାଦଗମନ କରି ଫେରି ଯିବାକୁ ମୋତେ ବିନୟ ନ କର, ଯେହେତୁ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାକୁ ଯିବି; ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ରହିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବି; ତୁମ୍ଭର ଲୋକ ହିଁ ମୋହର ଲୋକ ଓ ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ଵର ହିଁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ହେବେ। **1:17** ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାରେ ମରିବ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ମରିବି ଓ ସେହିଠାରେ ମୋହର କବର ହେବ; କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଛଡ଼ା ଆର କିରି ହିଁ ଯେବେ ତୁମ୍ଭୁ ଓ ମୋତେ ବିରେବ କରଇ, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ଦଶ ମଧ୍ୟ ତହିଁରୁ ଅଧିକ ମୋତେ ଦେଉନ୍ତୁ।”

ପ୍ରଥମ ଶାମ୍ୟେଲ **16:7** ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଶାମ୍ୟେଲଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏହାର ରୂପ କି ଶରୀରର ଉତ୍ତରା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ନ କର; ଯେହେତୁ ଆମ୍ବୁ ଏହାକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲୁ ପୁଣି, ମନୁଷ୍ୟ ଯେପରି ଦେଖେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେପରି ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ବାହ୍ୟରୂପ ଦେଖେ ମାତ୍ର ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତ୍ରକରଣ ଦେଖନ୍ତି,”

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶାମ୍ୟେଲ **7:22** ଏହେତୁ ହେ ସଦାପ୍ରଭୋ ପରମେଶ୍ଵର, ତୁମ୍ଭେ ମହାନ; କାରଣ ତୁମ୍ଭ ତୁଳ୍ୟ ଆର କେହି ନାହିଁ, କିଅବା ଆମ୍ବୁମାନେ ନିଜ କର୍ଣ୍ଣରେ ଯାହା ଶୁଣିଅଛୁ, ତଦନୁସାରେ ତୁମ୍ଭ ଛଡ଼ା ଆର ପରମେଶ୍ଵର କେହି ନାହିଁ।

ପ୍ରଥମ ରାଜାବଳୀ **2:3** ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ଯାହା କରିବ ଓ ଯେକୌଣସି ଯ୍ୟାନକୁ ଯିବ, ସେହି ସବୁରେ ଯେପରି କୁଶଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଆ, ଏଥୁପାଇଁ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା-ଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଧୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ଓ ଶାସନ ଓ ପ୍ରମାଣ-ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ପଥରେ ଚାଲ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରକ୍ତଶାୟ ରକ୍ତ କର;

ଦ୍ୱିତୀୟ ରାଜାବଳୀ **22:19** ଏହି କଥା ଶୁଣି ତୁମ୍ଭର ଅନ୍ତ୍ରକରଣ କୋମଳ ହେଲା, ତୁମ୍ଭେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରେ ଆପଣାକୁ ନମ୍ର କଲ ଓ ଆପଣା ବସ୍ତୁ ଚିରିଲ ଓ ଆମ୍ବୁ ଛାମୁରେ ରୋଦନ କଲ, ଏହେତୁ ଆମ୍ବୁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ କଥା ଶୁଣିଲୁ।

ପ୍ରଥମ ବଂଶାବଳୀ **29:17** ଆହୁରି ହେ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର, ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ ଅନ୍ତ୍ରକରଣ ପରାକ୍ରାନ୍ତ କରିଥାଆ ଓ ସରଳତାରେ ତୁମ୍ଭର ସନ୍ତୋଷ ଥାଏ ମୁଁ ଆପଣା ଅନ୍ତ୍ରକରଣର ସରଳତାରେ ସ୍ବେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ଏହିସବୁ ପାର୍ଦ୍ଧ ଦାନ କରିଅଛି; ଆର ଏଠାରେ ଉପର୍ଦ୍ଵିତୀ ତୁମ୍ଭ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାପୂର୍ବକ ତୁମ୍ଭ ଉତ୍ୟନ୍ତରେ ବାନ କରିବାର ଦେଖୁ ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲି।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବଂଶାବଳୀ **7:14** ଯେବେ ଆମ୍ବୁ ନାମରେ ବିଖ୍ୟାତ ଆମ୍ବୁ ଲୋକମାନେ ଆପଣାମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଓ ଆମ୍ବୁର ମୁଖ ଅନ୍ତ୍ରସତା କରି ଆପଣା ଆପଣା କୁପଥରୁ ଫେରିବେ, ତେବେ ଆମ୍ବୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ଶୁଣିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁର ପାପ କୃତ୍ୟାନ୍ତରେ କରିବା ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶ ସୁଷ୍ଠୁ କରିବା ।

ଏକ୍ତା **7:10** ଯେବୁ ଏକ୍ତା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ତ୍ରସନ୍ଧାନ ଓ ପାଳନ କରିବାକୁ, ପୁଣି ଇସ୍ତାଏଲ ମଧ୍ୟରେ ବିଧୁ ଓ ଶାସନ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଆପଣା ମନ ନିବେଶ କରିଥିଲେ ।

ନିର୍ମିମୀଯା **6:3** ଏଥୁରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟେ ଦୂତଗଣ ପଠାଇ କରିଲି, “ମୁଁ ଏକ ମହିତ କର୍ମ କରୁଅଛି, ଏଥୁପାଇଁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲା ଏଥିପାଇଁ ଏଥୁରୁ ଆସି ନ ପାରେ; ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ନିକଟେ ଓହ୍ଲାଇ ଯାଇ କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବି?”

ଏଷ୍ଟର **4:14** ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଏହି ସମୟରେ ସର୍ବତୋରାବେ ନୀରବ ହୋଇ ରୁହ, ତେବେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯ୍ୟାନରୁ ଯିନ୍ଦ୍ରାୟମାନଙ୍କୁର ଉପକାର ଓ ଉଦ୍ଧାର ଉତ୍ୟନ୍ତ ହେବ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ ଓ ତୁମ୍ଭ ପିତୃବଂଶ ବିନୟ ହେବ; କିଏ ଜାଣେ, ତୁମ୍ଭେ ଏପରି ସମୟ ନିମନ୍ତ୍ରେ ରାଜ୍ୟ ପାଇଅଛି?”

ଆୟୁବ **19:25** ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ମୋହର ମୁକ୍ତିକର୍ତ୍ତା ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି ଓ ଶେଷରେ ସେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଠିଆ ହେବେ;

ଗୀତଃପ୍ରକାଶ 23:1 ଦାଉଦଙ୍କୁ ଗାତ୍ର। ସଦାପ୍ରକୁ ମୋହର ପ୍ରତିପାଳକ; ମୋହର ଅଭାବ ହେବ ନାହିଁ। 23:2 ସେ କୋମଳ ତୁଣମୟ ଯୁଗରେ ମୋତେ ଶୟନ କରନ୍ତି; ସେ ଯୁର ଜଳ ପାଖେ ପାଖେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି। 23:3 ସେ ମୋ' ପ୍ରଣେକୁ ସୁଯୁକ କରନ୍ତି, ସେ ଆପଣା ନାମ ସକାଶୁ ଧର୍ମ ପଥରେ ମୋତେ କଢ଼ାଇ ନିଅନ୍ତି। 23:4 ଏଣୁ ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁରୁଷରୁପ ଉପତ୍ୟକା ଦେଇ ଗମନ କଲେ ହେଁ କୌଣସି ଆପଦକୁ ଭୟ କରିବି ନାହିଁ; କାରଣ ତୁମେ ମୋହର ସହବର୍ତ୍ତ୍ତୁ, ତୁମ୍ଭୁ ପାଞ୍ଚଶି ଓ ତୁମ୍ଭୁ ବାତି ମୋତେ ସାନ୍ତୁମା ଦିଅନ୍ତି। 23:5 ତୁମ୍ଭୁ ମୋ' ଶତ୍ରୁଗଣଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ମୋ' ସମୁଖରେ ମେଜ ସଜାରଥାନ୍ତି; ତୁମ୍ଭୁ ଟେଲରେ ମୋ' ମସ୍ତକ ବୟକ୍ତ କରିଅଛି; ମୋ' ପାନପାତ୍ର ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ୁଅଛି। 23:6 ନିଶ୍ଚଯ ମଞ୍ଜଳ ଓ ଦୟା ମୋହର ଜୀବନଯାଏ ମୋହର ପଶ୍ଚାଦଗାମୀ ହେବ; ପୁଣି, ମୁଁ ସର୍ବଦା ସଦାପ୍ରକୁଣ୍ଡ ଗୁହରେ ବାସ କରିବ।

ହିତୋପଦେଶ 3:5 ତୁମ୍ଭୁ ସର୍ବାନ୍ତକରଣ ସହିତ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଓ ନିଜ ସୁବିବେଚନାରେ ଆରଜି ପଡ଼ ନାହିଁ। 3:6 ଆପଣାର ସବୁ ଗତିରେ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵାକ୍ଷାର କର; ତହିଁରେ ସେ ତୁମ୍ଭୁ ପଥସବୁ ସରଳ କରିବେ।

ଉପଦେଶକ 3:10 ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟ-ସାନ୍ତୁମଗରକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଦେଖିଅଛି। 3:11 ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟକୁ ତାହାର ସମୟରେ ଶୋଭିତ କରିଅଛନ୍ତି; ମଧ୍ୟ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟରେ ଅନନ୍ତକାଳ ରଖିଅଛନ୍ତି; ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵର ପ୍ରଥମଠାରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ମନୁଷ୍ୟ ତହିଁର ତୁମ୍ଭୁ ପାଇ ପାରେ ନାହିଁ।

ପରମ ଗୀତ 2:4 ସେ ଆପଣା ରୋଜନପାନର ଗୁହକୁ ମୋତେ ଆଣିଲେ, ମୋ' ଉପରେ ପ୍ରେମ ହେଁ ତାଙ୍କୁର ପତାକା ହେଲା।

ଯିଶ୍ରୀଲ 9:6 କାରଣ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଏକ ବାଳକ ଜନ୍ମିଅଛନ୍ତି, ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ପୁତ୍ର ଦେଇ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୁ ସ୍ଵାମୂର୍ତ୍ତର କର୍ତ୍ତତରାର ଥୁଆଯିବ, ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ନାମ ଆଶ୍ରମ୍ୟ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ପରାକାର୍ତ୍ତ ପରମେଶ୍ଵର, ଅନନ୍ତକାଳୀନ ପିତା, ଶାନ୍ତିରାଜା ହେବ। 9:7 ତାହାଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତତରକୁ ଓ ଶାନ୍ତିର ସୀମା ରହିବ ନାହିଁ, ସେ ଦାଉଦଙ୍କୁ ରିଂହାସନରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରେ ଉପବିଷ୍ଟ ହୋଇ ନ୍ୟାୟବିଚାର ଓ ଧାର୍ମିକତାରେ ଏହି କୁଣ୍ଡଠାରୁ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ସ୍ଵାପ୍ନର ଓ ସ୍ଵଦୃଢ଼ କରିବେ। ଯୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରକୁଣ୍ଡ ଉଦେୟାଗ ଏହା ଯାଧନ କରିବ।

ଯିରିମୀୟଙ୍କ ବିଳାପ 3:21 ମୁଁ ଏହା ମନରେ ସ୍ଵରଣ କରୁଥାଏ, ଏଥ୍ୟାଇଁ ମୋହର ରରୟା ଅଛି। 3:22 ସଦାପ୍ରକୁଣ୍ଡର ବିବିଧ ଦୟା ସକାଶୁ ଆମ୍ବେମାନେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କୁ କରୁଣା ଶେଷ ହୁଏ ନାହିଁ। 3:23 ସେହି ସବୁ ପ୍ରତି ପ୍ରଭାତରେ ନୃତନ ହୋଇଥାଏ; ଓ ତୁମ୍ଭୁ ବିଶ୍ଵାସତା ମହାର ଅଟେ।

ଯିହିଜିକଳ ଉବିଷ୍ୟଦବକ୍ତାଙ୍କ ସୁପ୍ରକାଶ 36:26 ଆହୁରି, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୃତନ ହୃଦୟ ଦେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ଏକ ନୃତନ ଆତ୍ମା ପ୍ରାୟନ କରିବା; ଆର, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମାସ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସରମାୟ ହୃଦୟ କାଢ଼ି ନେବା ଓ ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ମାସମୟ ହୃଦୟ ଦେବା। 36:27 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରରେ ଆମ୍ବୁର ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ପ୍ରାୟନ କରିବା ଓ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବୁର ବିଧରୂପ ପଥରେ ଚଳାଇବା, ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆମ୍ବୁର ଶାପନ୍ତରକ ରକ୍ତ କରି ପାଳନ କରିବ।

ଦାନିୟେଳ 3:16 ଶବ୍ଦକ, ମୌଣକ ଓ ଅବେଦନଗୋ ରାଜାକୁ ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, "ହେ ନବୃଷ୍ଟଦନିଦୂର, ଏହି ବିଷୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେବାର ଆମୁମାନଙ୍କୁର ପ୍ରୟେକନ ନାହିଁ। 3:17 ଯଦି ସେହିପରି ହୁଏ, ତେବେ ଆମ୍ବେମାନେ ଯାହାଙ୍କୁ ରେବା କରୁ, ଆମୁମାନଙ୍କୁର ସେହି ପରମେଶ୍ଵର ଆମୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଳିତ ଅଗ୍ନିକୁଶରୁ ରକ୍ତ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ଅଛନ୍ତି; ଆର ହେ ମହାରାଜ, ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ହସ୍ତରୁ ଆମୁମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପର କରିବେ। 3:18 ମାତ୍ର ଯଦି ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ହେ ମହାରାଜ, ଆମ୍ବେମାନେ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବତାଗଣର ସେବା କରିବୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଶ୍ଵାପିତ ସ୍ଵରର୍ଷ ପ୍ରତିମାକୁ ପ୍ରଣାମ କରିବୁ ନାହିଁ, ଏହା ଆପଣ ଜ୍ଞାତ ହେଉନ୍ତି।"

ହୋଶେୟ 6:6 କାରଣ ବଳିଦାନ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଦୟା ଓ ହୋମ ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ଵର ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନ ବାଞ୍ଛୁ କରୁ।

ଯୋଗ୍ୟେଳ 2:28 ପୁଣି, ତହିଁ ଉତ୍ତାରେ ଆମ୍ବେ ସମ୍ବାଧ ପ୍ରାୟନ ଉପରେ ଆପଣା ଆତ୍ମା ଭାଲିବା; ତହିଁରେ ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିମାକୁ ସମ୍ବର୍ଷ ପ୍ରତିମାକୁ ସମ୍ବାଧ କରିବା ଲୋକମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁବେ, ତୁମ୍ଭୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିମାକୁ ଯୁବା ଲୋକମାନେ ଦର୍ଶନ ପାଇବେ। 2:29 ଆର, ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ବେ ଦାସଦାସାଗଣର ଉପରେ ଆପଣାର ଆତ୍ମା ଭାଲିବା। 2:30 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ

ଆକାଶରେ ଓ ପୁଥ୍ବୀରେ ରକ୍ତ, ଅଗ୍ନି ଓ ଧୂମସ୍ତମ୍ଭର ଅନ୍ତରେ ଲଜ୍ଜାଶ ଦେଖାଇବା । 2:31 ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ମହତ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନର ଆଗମନର ପୂର୍ବ ସ୍ଵର୍ଗ ଅନୁକାର ଓ ଚନ୍ଦ୍ର ରକ୍ତ ହୋଇଯିବ । 2:32 ପୁଣି, ଯେକେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବ, ସେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାର ପାଇବ; କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରମାଣେ ସିଯେନ ପର୍ବତରେ ଓ ଯିରୁଣାଳମରେ ରକ୍ଷାପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକମାନେ ରହିବେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆହ୍ଵାନ କରିବେ, ସେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶର ମଧ୍ୟରେ ରହିବେ ।

ଆମୋଷ 5:24 ମାତ୍ର ନ୍ୟାୟବିତାର ଜଳରାଶି ତୁଳ୍ୟ ଓ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରବଳ ପ୍ରୋତ୍ସହ ତୁଳ୍ୟ ବହିଯାଇ ।

ଓବଦୀୟ 1:15 କାରଣ ସକଳ ଗୋଷ୍ଠୀ ଉପରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିନ ସନ୍ମିକଟ; ତୁମ୍ଭେ ଯେପରି କରିଅଛ, ତୁମ୍ଭୁ ପ୍ରତି ସେହିପରି କରାଯିବ; ତୁମ୍ଭୁ କଢ଼ ବ୍ୟବହାରର (ପ୍ରତିଫଳ) ତୁମ୍ଭୁ ନିଜ ମସ୍ତକରେ ବର୍ତ୍ତୁବ ।

ଯୁନେସ୍କୋ 2:6 ମୁଁ ପର୍ବତଶର ମୂଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଳକୁ ଗଲି; ମୋ' ପଣ୍ଡାବ ପୁଥ୍ବୀର ଆପଣାର ଅର୍ଦ୍ଦଲସକଳ ତିରକାଳ ନିମନ୍ତେ ବୁଦ୍ଧ କଲା; ତଥାପି ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ' ପରମେଶ୍ୱର, ତୁମ୍ଭେ ଗର୍ଭରୁ ମୋ' ପ୍ରାଣକୁ ଦାହାର କରି ଆଣିଲ । 2:7 ମୋ' ମଧ୍ୟରେ ମୋ' ପ୍ରାଣ ମୁର୍କୁତ ହେବା ବେଳେ ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘରଣ କଲି; ପୁଣି, ମୋ' ପ୍ରାର୍ଥନା ତୁମ୍ଭୁ ନିକଟରେ, ତୁମ୍ଭୁ ପଦିତ୍ର ମନ୍ତ୍ରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । 2:8 ଯେଉଁମାନେ ଅଧାର ପ୍ରତିମାଣକୁ ମାନନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜ ଦୟାନିଧିଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରନ୍ତି । 2:9 ମାତ୍ର ମୁଁ ଧନ୍ୟବାଦ ସହିତ ତୁମ୍ଭୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବଳିବାନ କରିବି; ମୁଁ ଯାହା ମାନନ୍ତ କରିଅଛି, ତାହା ପରିଶୋଧ କରିବି; ପରିତ୍ରାଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ହୁଏ ।"

ମୀତ୍ରା 6:8 ହେ ମନୁଷ୍ୟ, ଯାହା ଉତ୍ସମ, ତାହା ଯେ ତୁମ୍ଭୁ ଜଣାଇ ଅଛନ୍ତି; ନ୍ୟାୟଚିରଣ, ଦୟା ଭଲ ପାଇବା ଓ ନମ୍ର ଭାବରେ ତୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସହିତ ଗମନାଗମନ କରିବାର, ଏହାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭୁଠାରୁ ଆର କଥାନ୍ତି?

ନାହୁମ 1:2 ସଦାପ୍ରଭୁ (ସ୍ଵର୍ଗୀୟର ରକ୍ତଶେଷ) ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ପ୍ରତିଫଳଦାତା ଓ କୋଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି; ସଦାପ୍ରଭୁ ଆପଣା ବିପର୍କଗଣକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅନ୍ତି ଓ ଆପଣା ଶତ୍ରୁଗଣ ନିମନ୍ତେ କୋପ ସଞ୍ଚୟ କରନ୍ତି । 1:3 ସଦାପ୍ରଭୁ କୋଧରେ ଧୀର ଓ ପରାକ୍ରମରେ ମହାନ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବୋଷୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବେ ନାହିଁ; ଦୂର୍ଗୀବାୟୁ ଓ ତୋପାନ ମଧ୍ୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ପଥ ଅଛି ଓ ମେଘମାଳ ତାହାଙ୍କୁ ପାଦଧଳି ।

ହବକ୍ରକ 3:17 କାରଣ ଯଦ୍ୟପି ତିମିରିବକ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟତ ନୋହିବ, କିଥାବା ଦ୍ଵାକ୍ଷାଲତାରେ ଫଳ ନ ଧରିବ; ଜୀବକ୍ତୁ ଫଳ ନ ଫଳିବ ଓ କ୍ଲେତ ଖାଦ୍ୟବ୍ୟବ୍ୟ ଉତ୍ସମ ନ କରିବ; ଖୁଆଢ଼ରୁ ମେଷପଲ ଉତ୍ତିନ୍ଦ୍ର ହେବ, ଆଉ ଗୋଠରେ ଗୋରୁପଲ ନ ଥିବ; 3:18 ତଥାପି ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଆନନ୍ଦ କରିବି । ମୁଁ ଆପଣା ତୁମ୍ଭର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବି । 3:19 ପ୍ରଭୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ବଳ ସ୍ଵରୂପ ଓ ସେ ମୋର ଚରଣ ହରିଣୀର ଚରଣ ସଦୃଶ କରନ୍ତି, ପୁଣି ମୋର ଉତ୍ସୁଳକୀରେ ମୋତେ ଗମନ କରାଇବେ । ମୋର ତାରମୁକ୍ତ ଯନ୍ତ୍ରରେ ପ୍ରଧାନ ବାଦ୍ୟକର ନିମନ୍ତେ ।

ପିତାମହ 3:17 ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭୁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଟନ୍ତି, ସେ ବୀର, ସେ କି ପରିତ୍ରାଣ କରିବେ; ସେ ତୁମ୍ଭୁ ବିଷୟରେ ପରମ ଆନନ୍ଦ କରିବେ, ସେ ଆପଣା ପ୍ରେହରରରେ ନାରବ ହେବେ, ସେ ଗାନ କରି ତୁମ୍ଭୁ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବେ ।

ହାଗ୍ୟ 1:4 “ଏହି ଗୃହ ଭାଗ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାର ଥାର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ନିଜର ଫଳକ ମଣ୍ଡିତ ଗୃହରେ ବାସ କରିବାର କି ସମୟ ଏହି? 1:5 ଏହେତୁ ଯୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କର । 1:6 ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବହୁତ ବୁଣ୍ଟିଅଛ, ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସଞ୍ଚୟ କରୁଅଛ; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଭୋଜନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଉ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ପାନ କରୁଅଛ, ମାତ୍ର ତହିଁରେ ଚପ୍ପ ହେଉ ନାହିଁ; ତୁମ୍ଭୁମାନେ ବସ୍ତୁ ପିନ୍ଦୁଅଛ, ମାତ୍ର କେହି ଉଷ୍ଣ ହେଉ ନାହିଁ; ପୁଣି, ସେ ବେଚନ ଅର୍ଜନ କରେ, ସେ କଣା ଥଳୀରେ ତାହା ରଖିବା ପାଇଁ ଅର୍ଜନ କରେ । 1:7 ଯୈନ୍ୟାଧ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୁ ଏହି କଥା କହନ୍ତି: ତୁମ୍ଭୁମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ପଥ ବିବେଚନା କର ।

ଯିଶୁରୀୟ 12:10 ପୁଣି, ଆମ୍ବେ ଦାରତ ବଂଶ ଉପରେ ଓ ଯିରୁଣାଳମ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ବିନିତିଜନକ ଆହ୍ଵା ବୃଣ୍ଟି କରିବା; ତହିଁରେ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ପ୍ରତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଯାହାଙ୍କୁ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ; ଆଉ, କେହି ଯେପରି ଆପଣା ଏକମାତ୍ର ପୁଣି ଲାଗି ଶୋକ କରେ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ଶୋକ କରିବେ ଓ କେହି ଯେପରି ଆପଣା ପ୍ରଥମଜାତର ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟାକୁଲିତ ହୁଏ, ସେପରି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଲିତ ହେବେ ।

மலாகு 4:2 மாது ஆழு நாமகு உயிர் கருஞ்சு யே தூமூமானே, தூமூமானஞ்சு புதி ஧ர்மரூப பூர்வி ஆரோග்யதாயுக கிரண ஏங்மூகு ஹோல உடித ஹேவ; ஆர, தூமூமானே வாஹார ஹோல ஹுஷ்புஷ் ஗ோவது தூலிய குடா மாறை | 4:3 புதி, தூமூமானே ஦ுஷ்மானஞ்சு பட தலே விலி பகாரை; காரண யேற் தின ஆமூ கார்ய் கரிவா, யேதி தின யேமானே தூமூமானஞ்சு தகிபார அங்குத் தெய் ஹேவே, யேநியாதுபதி ஏதாபுரூ ஏதா ககந்தி |

மாதூர் 28:18 புதி, ய1ஶு யேமானஞ்சு நிக்டெகு ஆயி ஆலாப கரி கக்டீலே, “ஸ்வர் ஓ புதுக்கொர பமஸு அந்கார மாதே ஦ிஆயாலாஞ்சி | 28:19 அதேவ, தூமூமானே யால பமஸு ஜிதிர லேகஞ்சு பிதா, புது ஓ புதிது அதூஞ்சு நாமரே வட்டுப்பு தெல, 28:20 மீ் தூமூமானஞ்சு யேற் யேற் ஆஜா ஦ேலாஞ்சி, யேதிப்பு பாலன கதிவாகு சிசு தெல யேமானஞ்சு திண்ய கர; ஆர பெஞ், யுகாநு பர்யாநு ஏதார்வா மீ் தூமூமானஞ்சு பட்டே் பட்டே் அஞ்சி |” (aiōn g165)

பார்க் 1:14 யோஹந காராரூது ஹேலா பரே ய1ஶு காலிலைகு ஆயி இஶுரஞ்சு யுமூமாரார யோஷ்டா கரி கக்டீவாகு லாரிலே, 1:15 “கால பமஸுஞ் ஹேலாடி, இஶுரஞ்சு ராஜ் பமநிக்ட; மன-பரிவர்த்தன கர ஓ புயமாராரரே விஶ்வாப கர |” 1:16 யே ஗ாலிலை பமஸுத்துல தெல யாதுத்வா பமயரே சிமோன் ஓ தாஹஞ்சு ராஜ அந்தியுஞ்சு பமஸுத்து தெல தெருக்கால பகாரத்வா தெஞ்கலே, காரண யேமானே மதுயாகுவா அஞ்ளே | 1:17 ய1ஶு யேமானஞ்சு கக்டீலே, “யோஹர அநுகளன கர, மீ் தூமூமானஞ்சு மனுஷ ஧ரிவா சிகாலவி |” 1:18 யேதுரே யேமானே யேதிக்குசி ஜால ஜாடி தாஹஞ்சுர அநுகளன கலே |

கூக் 4:18 “புதுஞ்சு ஆதா மோ’தாரே அந்தித், யேஶு வ1நஹ1மானஞ்சு பாக்டரே யுபமாரார புதார கரிவா நிமநே யே மாதே அரிஷிகு கரிஅஞ்சி, வம1மானஞ்சு நிக்டெரே முந்தி ஓ அநுமானஞ்சு நிக்டெரே வட்டிலாரர விண்ய யோஷ்டா கரிவாகு புதி, அத்யாரார பாதுத்வா ஜோகமானஞ்சு முந்து கரிவாகு |”

யோஹந 3:16 காரண இஶுர ஜாதகு எதே ப்ரேம கலே யே, யே ஆப்டா அதிடாய் புதுஞ்சு வான கலே, யேபரி யே கேஹி தாஹஞ்சுதாரே விஶ்வா கர, யே விநஷு ந ஹோல அமநு ஜ1வந ப்ராபு ஹூஏ | (aiōnios g166) 3:17 யேஶு ஜாதர விதார கரிவா நிமநே இஶுர ஆப்டா புதுஞ்சு ஜாதகு புரேஷன ந கரி, ஜாத யேபரி தாஹஞ்சு ஦ாரா பரித்ரா ப்ராபு ஹூஏ, அ஥பார் தாஹஞ்சு புரேஷன கலே |

ப்ரேரித 1:7 யே யேமானஞ்சு கக்டீலே, “யேற் பமஸு கால கி பமய பிதா ஆப்டா குமதா அ஧1நரே ரக்ஷாஞ்சி, தாஹ தூமூமானஞ்சு ஜானிவா விண்ய நூஞ்சி | 1:8 கிநு புதிது ஆதா தூமூமானஞ்சு உபரே அப்ட1ஞ்சு ஹுஅஞ்சு, தூமூமானே சஞ்சு ப்ராபு ஹேவ, ஆர யிருஷாலம, பமஸு யிஹுதியு புதேஶ ஓ ஜமிரோஶ, புதி, புதுக்கொர ப்ராபு ஹூஞ்சு மோஹர பாகு | ஹேவ |”

ரோம1ய 11:32 காரண பமஸுஞ்சு ஦யா கரிவா நிமநே இஶுர பமஸுஞ்சு அனாஜாவதுதாரே பமர்ஷ கரிஅஞ்சி | (eleōst g1653) 11:33 ஆஹ! இஶுரஞ்சு ஹுது ஓ ஜானருப நி஧ு கேதே ராஜ1ர! தாஹஞ்சுர விதாரப்பு கிபரி வொ஧ர அ஗ம1 ஓ தாஹஞ்சு பாதுத்வா கிபரி ரக்ஷாவுருடி | 11:34 “காரண, புதுஞ்சுர மன ஜிஏ ஜானிஅஞ்சி? கிப்பா தாஹஞ்சுர பராமர்ஷ்வாதா ஜிஏ ஹோலாஞ்சி?” 11:35 “அவா ஜிஏ தாஹஞ்சு புதேமரே வான கரிஅஞ்சி, ஆர தாஹஞ்சு புத்துதான கராயிவு?” 11:36 “யேஶு பமஸு விண்ய தாஹஞ்சுதாரு, தாஹஞ்சு ஦ாரா ஓ தாஹஞ்சு நிமநே; யுரே யுரே ஜோரை தாஹஞ்சுர | ஆமேந் |” (aiōn g165)

கரிச்சியா 6:9 அவா, அ஧ார்மகமானே யே இஶுரஞ்சு ராஜ்யர அந்காரா ஹேவே நாஹி, ஏதா கி தூமூமானே ஜானி நாஹி? தூகு ஹுஅ நாஹி, புதிதாரா கி புதிமாபுஜக கி பார்஦ாரிக கி ப்ராவது ஆராவி | 6:10 கி புதுஞ்சீதுநகாரா கி சோர கி ஧நலோரை கி மதுஆலக கி நிமுக கி பரதுப்பு லூஷுநகாரா, ஏமானே இஶுரஞ்சு ராஜ்யர அந்காரா ஹேவே நாஹி | 6:11 ஆர, தூமூமானஞ்சு மந்தரு கேஹி கேஹி ஏஹி புகார ஥ூல; கிநு புது ய1ஶு ஷ1ஷுஞ்சு நாமரே ஓ ஆமூமானஞ்சு இஶுரஞ்சு ஆதாஞ்சு ஦ாரா தூமூமானே போட ஹோலாஞ்சி, புதிதுகுத ஹோலாஞ்சி ஓ ஧ார்மிக வோலி ஜானித ஹோலாஞ்சி |

கரிச்சியா புதி ஜிடைய பது 5:17 எஶு யதி கேஹி ஷ1ஷுஞ்சுதாரே அஞ்சி, தேவே யே நூதன யுஷி ஹோலாஞ்சி புராதன விண்யப்பு லோப பாலாஞ்சி, தேஞ், நூதன விண்யப்பு ஹோலாஞ்சி | 5:18 கிநு பமஸு விண்ய இஶுரஞ்சுதாரு ஹோலாஞ்சி; யே ஷ1ஷுஞ்சு ஦ாரா ஆப்டா பகித ஆமூமானஞ்சு பமிக்கித கரிஅஞ்சி ஓ யேதி பமிக்கிநர யேவகப்பத ஆமூமானஞ்சு தெலாஞ்சி;

5:19 ଯେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଲଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୋର ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ; ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ଯେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । 5:20 ଅତେବ, ଲଶ୍ଵର ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଵାନ କରୁଥିବାରୁ ଆମ୍ବୂମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ପକ୍ଷରେ ରାଜଦୂତର କର୍ମ କରୁଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ପକ୍ଷରୁ ଆମ୍ବୂମାନେ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ ତୁମ୍ଭେ ରାଜଦୂତର ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୁଆ । 5:21 ଯାହାଙ୍କୋରେ ପାପର ଲେଶମାତ୍ର ନ ଥିଲା, ତାହାଙ୍କୁ ସେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପାପ ସ୍ଵରୂପ କଲେ, ଯେପରି ଆମ୍ବୂମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଲଶ୍ଵରଙ୍କେ ଧାର୍ମିକତାସ୍ଵରୂପ ହେଉ ।

ଗାଲାଟୀୟ 1:6 6: ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ସେ ତୁମ୍ଭେ ଆହ୍ଵାନ କଲେ, ତାହାଙ୍କୋରୁ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ସେ ଏତେ ଶାୟ୍ ବିମୁଖ ହୋଇ ଅନ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗାର ପ୍ରତି ଅନୁରକ୍ଷି ହେଉଅଛି, ଏଥରେ ମୁଁ ଚମକୁଡ଼ି ହେଉଅଛି; 1:7 ତାହା ଅନ୍ୟ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗାର ସ୍ଵାଦୁ ନୁହେଁ, କେବଳ କେତେକ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତିର କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଗାରକୁ ବିକଟ କରିବାକୁ ଲାଗୁ କରୁଅଛନ୍ତି ।

ଏପିୟୀୟ 2:1 1: ଏହି ପଂପାରର ଭାବାନୁସାରେ ପୁଣି, ଆକାଶମଣ୍ଡଳ ରାଜ୍ୟର ଅଧ୍ୟପତି, 2:2 ଅର୍ଥାତ୍ ଯେହି ଜଗତପତି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୋରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଧନ କରୁଅଛି, ତାହାର ଲାଗୁନୁସାରେ ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବରେ ଆଚରଣ କରି ଅପରାଧ ଓ ପାପରେ ମୃତ ଥିଲୁ; (aiōn g165) 2:3 ଯେହି ଅନାଜ୍ଞାବହ ସନ୍ତୁନମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଆମ୍ବୂମାନେ ସମାଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟରେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ଅଭିଲାଷ ଅନୁଯାସେ ଜୀବନଯାପନ କରି ଶାରୀରିକ ଓ ମନର କାମନା ପୁର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲୁ, ପୁଣି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପରି ସ୍ଵାଦୁ ସ୍ଵଭାବତଃ କ୍ରେଧର ପାତ୍ର ଥିଲୁ; 2:4 ମାତ୍ର ଏପରି ଅପରାଧରେ ମୃତ ହେଲେ ହେଁ ଦୟାବାଗର ସେ ଲଶ୍ଵର, ସେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଯେହି ମହା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲେ, 2:5 ସେଥୁମାକାଣେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସହିତ ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଏଣୁ ଅନୁଗ୍ରହରେ ତୁମ୍ଭେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛି, 2:6 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ ପହିତ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତାପିତ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧୋରେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କୁ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉପବେଶନ କରାଇଅଛନ୍ତି, 2:7 ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧୋରେ ସେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି କରୁଣା କରି ଆଗାମୀ ମୂରରେ ଆପଣା ଅନୁଗ୍ରହର ଅତ୍ୟୁକ୍ତ ଧନ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । (aiōn g165) 2:8 କାରଣ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ନିକଟରେ ହାରୁ ନାହିଁ, ତାହା ଲଶ୍ଵରଙ୍କେ ଦାନ, 2:9 କର୍ମରୁ ନୁହେଁ, ଯେପରି କେହି ଦର୍ଶ ନ କରେ । 2:10 କାରଣ ଆମ୍ବୂମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ରଚନା, ସେ ସମସ୍ତ ସର୍ବର୍ଣ୍ଣ ଆମ୍ବୂମାନେ କରିବୁ ବୋଲି ଲଶ୍ଵର ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରସୁତ କରିଥିଲେ, ଆଚରଣରେ ଯେହିପରି ସାଧନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧୋରେ ସୃଷ୍ଟି ।

ଫିଲିପ୍ୟୀୟ 3:7 7: କିନ୍ତୁ ଯାହାପରୁ ମୋ' ପକ୍ଷରେ ଲାଭଜନକ ଥିଲା, ସେହିପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନିମନ୍ତେ କୃତିଜନକ ବୋଲି ଶାୟ୍ କରିଅଛି । 3:8 ହଁ, ପକ୍ଷରେ ମୁଁ ମୋହର ପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁଦ୍ଧୋର ଉତ୍ତାପିତ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ କୃତିଜନକ ବୋଲି ଶାୟ୍ କରିଅଛି; ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ବିଷୟର କୃତି ସହ୍ୟ କଲି, ପୁଣି, ସେହିପରି ଆବର୍ଜନା ସ୍ଵରୂପ ଗଣ୍ୟ କରେ, ସେପରି ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ଲାଭ କରିପାରେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ, 3:9 ପୁଣି, ମୋଶାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ ହେତୁ ନିଜର ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପୁ ନ ହୋଇ ବରଂ ସେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୋରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଲଶ୍ଵରଦ୍ଵୀପ ବିଶ୍ୱାସମୂଳକ ଧାର୍ମିକତା ପ୍ରାପୁ ହୁଏ,

କଳସୀୟ 1:15 15 ସେ ଅଦୃଶ୍ୟ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ପ୍ରତିମୁହଁ, ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରଥମଜାତ, 1:16 କାରଣ ଦୃଶ୍ୟ ଓ ଅଦୃଶ୍ୟ, ସୃଗ୍ରରେ ଓ ପୁଥୁବୀରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଦାରୀ ସାହାଗନ କି ପ୍ରଭୁତ୍ବ କି ଆଧ୍ୟପତ୍ୟ କି କର୍ତ୍ତ୍ତାପଣ, ସମସ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସମସ୍ତ ହେତୁ ସ୍ଵର୍ଗରୁ ସେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତାହାଙ୍କୋରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅସ୍ତିତ୍ବ ଅଛି । 1:18 ଆଉ, ସେ ମଣ୍ଡଳୀରୂପ ଶାରୀରକ ମଧ୍ୟକ ସ୍ଵରୂପ, ସେ ଆଦି, ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମଜାତ, ସେପରି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୁଅଛି । 1:19 କାରଣ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ ହେଲା ସେ, ତାହାଙ୍କୋରେ ସମସ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବାପ କରିବ, 1:20 ପୁଣି, ତାହାଙ୍କୁ କୁଶର ରକ୍ଷିତରେ ସେ ଶାନ୍ତି ସ୍ଵାପନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆପଣା ସହିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଥମଜାତ କରନ୍ତି, ବା ସ୍ଵର୍ଗରେ ପ୍ରିୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ମିଳନ କରନ୍ତି ।

୧ ଥେପଲନୀକୀୟ 1 4:1 ଅତେବ, ହେ ଭାଇମାନେ, ଅବଶେଷରେ କି ପ୍ରକାର ଆଚରଣ କରି ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ଉଚିତ, ସେ ସମୟନେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୋରୁ ଯେପରି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପୁ ହୋଇଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧୋ ନାମରେ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି ଉତ୍ତାହ ଦେଉଅଛୁ । 4:2 ଆମ୍ବୂମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଦ୍ଧୋ ଦ୍ୱାରା ଆମ୍ବୂମାନଙ୍କୁ କି କି ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁ, ତାହା ତ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ଜାଣି । 4:3 କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ଯେପରି ପଦିତ୍ର ହୁଅ, ଏହା ହେ ଲଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଲାଗୁ, ଅର୍ଥାତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ବୂମାନେ ଯେପରି ବ୍ୟବିଚାରର ପୃଥକ୍ ରୁହ,

୪:୫ ଆଉ, ଯେପରି ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ସମ୍ମନରେ ଅଞ୍ଚ ଅଣିଯିଦୁଦୀମାନଙ୍କୁ ପରି କାମାଭିଲାଷୀ ନ ହୋଇ, ୪:୫ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପବିତ୍ର ଓ ସମାଦର ଭାବରେ ଆପଣା ଆପଣା ଶରୀରକୁ ବଣ କରିବାକୁ ଜାଣ,

ଥେସଲନୀୱୀକୁ ପ୍ରତି ଦିତୀୟ ପତ୍ର ୩:୬ ହେ ଭାଇମାନେ, ଆମୂମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ନାମରେ ଆମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲୁ, ଯେକୌଣିଭି ଭାଇ ଆମୂମାନଙ୍କୋଠାରୁ ପାଇଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁପାରେ ଆଚରଣ ନ କରି ଆଳସ୍ୟରେ ଜୀବନ କାଟେ, ତାହାଠାରୁ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଅଲଗା କର। ୩:୭ କାରଣ କିପରି ଆମୂମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁର ଉଚିତ, ତାହା ଭୁମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ଜ୍ଞାନୁଆଛି; ଯେଶୁ ଆମ୍ବେମାନେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଆଳସ୍ୟର ଜୀବନ କାଟି ନ ଥିଲୁ, ୩:୮ କିଅବା ବିମାନ୍ୟରେ କାହାରି ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥିଲୁ, ବରଂ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାହାର ଭାଇ ସ୍ଵରୂପ ନ ହେବା ପାଇଁ ପରିତ୍ରଣ ଓ କଷ୍ଟ ସହିତ ଦିନରାତି କାମ କରିଥିଲୁ; ୩:୯ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୋଠାରୁ କିଛି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯେ ଆମୂମାନଙ୍କୁର ଅଧ୍ୟକାର ନାହିଁ, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯେପରି ଭୁମ୍ଭମାନେ ଆମୂମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କର; ଏନିମାନ୍ତ୍ରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଆଦର୍ଶରୂପେ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସେପରି କଲୁ। ୩:୧୦ କାରଣ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସହିତ ଥିବା ସମୟରେ ହିଁ ଆମ୍ବେମାନେ ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ଦେଲୁ, ଯେ କେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଉଚ୍ଚା କରେ ନାହିଁ, ଯେ ଭୋଜନ ମଧ୍ୟ ନ କରୁ।

୧ ତାମଥ ୨:୧ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେପରି ସର୍ବତୋଭାବେ ଉତ୍ସରପରାୟନତା ଓ ଭଦ୍ରତା ସହ ଶାନ୍ତି ଓ ବାଧାହୀନ ଜୀବନ୍ୟାପନ କରିପାରୁ, ୨:୨ ଏଥୁମିନ୍ତେ ସର୍ବପାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ପାଇଁ, ରାଜା ଓ ଶାସନକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତେ ପାଇଁ ନିବେଦନ, ପ୍ରାର୍ଥନା, ବିନଚି ଓ ଧନ୍ୟବାଦ ଭର୍ତ୍ତର୍ଗୀ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଅନୁରୋଧ କରୁଆଛି; ୨:୩ ଏହା ଆମୂମାନଙ୍କୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଉତ୍ତମ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥ୍ୟ ଅଟେ; ୨:୪ ସମସ୍ତେ ଯେପରି ପରିତ୍ରଣ ଓ ସର୍ତ୍ତ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ପାରନ୍ତି, ଏହା ଯେ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି । ୨:୫ କାରଣ ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସର ଅଛନ୍ତି, ଆଉ ଉତ୍ସର ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ, ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ;

୨ ତାମଥ ୨:୮ ମୋ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରିତ ସ୍ଵସମାରା ଅନୁପାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟରୁ ଉଚିତ ଓ ଦାରଦଙ୍କୁ ବଂଶଜାତ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁ ସ୍ଵରୂପ କର। ୨:୯ ସେହି ସ୍ଵସମାରା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଅପରାଧୀ ପରି ବନ୍ଦ୍ୟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋଶ ଭୋଗ କରୁଆଛି; କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ବାକ୍ୟ ଆବଦ୍ୟ ନୁହେଁ । ୨:୧୦ ଅତେବା, ମନୋନୀତ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ଅନନ୍ତ ଗୋରକ୍ଷଣ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଦର୍ଶନ ପରିତ୍ରଣ ପାଆନ୍ତି, ଏଥୁପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘୋଷ୍ୟ ଧରି ସହ୍ୟ କରୁଆଛି । (aiōnios g166)

ତୀତେ ୨:୧୧ କାରଣ ସମସ୍ତ ମାନବର ପରିତ୍ରାଣ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ୨:୧୨ ପୁଣି, ଆମ୍ବେମାନେ ଯେପରି ଅଧର୍ମ ଓ ସାଂପରାକି ଅଭିଲାଷ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ସ୍ଵରୂପ୍ତି, ଧାର୍ମିକ ଓ ଭକ୍ତ ଭାବରେ ଜୀବନ୍ୟାପନ କିମ୍ବା (aiōn g165) ୨:୧୩ ଆଉ ସେହି ଆନନ୍ଦବାଦୀ ପରି ବନ୍ଦ୍ୟିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋଶ ଭୋଗ କରୁଆଛି । ୨:୧୪ ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯାଶୁ ଆମୂମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ଅଧର୍ମରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ପଢ଼ର୍ମରେ ଉଦ୍‌ଯୋଗୀ ନିଜୟ ଲୋକ ସ୍ଵରୂପେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାକୁ ଆମୂମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ଦେଲେ ।

ପିଲୀମୋନ ୧:୩ ଆମୂମାନଙ୍କୁ ପିଲା ଉତ୍ସର ଓ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୋଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ଶାନ୍ତି ଭୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ହେଉ । ୧:୪ ପ୍ରଭୁ ଯାଶୁଙ୍କୋଠାରୁ ଭୁମ୍ଭର ବିଶ୍ୱାସ ଓ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ବାଧ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ଭୁମ୍ଭର ପ୍ରେମ ବିଷୟ ଶୁଦ୍ଧି । ୧:୫ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଭୁମ୍ଭର ନାମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରି ସର୍ବଦା ମୋହର ଉତ୍ସରଙ୍ଗେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲା, ୧:୬ ଯେପରି ଭୁମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସର ସହଭାଗିତା, ଆମୂମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଉତ୍ସମ ବିଷୟ ସମୟାବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ପାଇବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟୁଙ୍କୁ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟପାଦକ ହୁଏ । ୧:୭ କାରଣ, ହେ ଭାଇ, ପବିତ୍ର ସାଧୁମାନଙ୍କୁ ହୃଦୟ ଭୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଆଶ୍ୱାସନ ପ୍ରାପୁ ହୋଇଥିବାରୁ ମୁଁ ଭୁମ୍ଭ ପ୍ରେମରୁ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉତ୍ସାହ ଲାଭ କଲି ।

ଏବୁ ୧:୧ ଉତ୍ସର ଅତୀତରେ ବିରିନ୍ଦ ସ୍ଥାନରେ ଓ ବିତିନ୍ଦ ପ୍ରକାରେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମୂମାନଙ୍କୁ ପିତ୍ତୁଗୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କଥା କହି, ୧:୨ ଏହି ଶେଷକାଳରେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ଆମୂମାନଙ୍କୁ କଥା କହିଆଛନ୍ତି; ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଅଧ୍ୟକାରୀ କରି ନିଯମକୁ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ଶୁଦ୍ଧି କଲେ; (aiōn g165) ୧:୩ ସେହି ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ମହିମାର ପ୍ରଭା ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ସର ପ୍ରତିମ୍ବିତ, ସେ ଆପଣା ଶକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଧାରଣ କରନ୍ତି, ପୁଣି, ପାପ ମାର୍ଜନା କଲା ଉତ୍ସାହରେ ଉତ୍ସର୍ପ୍ୟ ମହାମହିମଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଉପବେଶନ କରିଆଛନ୍ତି,

యాకుబ 1:16 హె మోహర ప్రియ భాజమానె, భ్రాత్రు హృదాను నాహించు। 1:17 ఘమస్త ఉత్తమ దాన ఓ ఘమస్త ఏధు బర ఉర్ధురు అర్థాట, జ్ఞానితిగీతిల పితామ్మాతు ఆయై, యాహామ్మాతు రె కోశి పరిబర్తున బా లేశమాత్ర బికార నాహించు। 1:18 ఆమ్ముమానె యెపరి తాహామ్మ ష్టు బిషయమానమ్మ మధ్య ఎక్క-ప్రకార ప్రథమ ఫల స్వరూప హేచు, ఏథన్నిమాన్ము యె ఆపణా ఇగ్గాన్నమారె పాచు బాక్కు దూరా ఆమ్ముమానమ్మ జ్ఞాన్ దెలెం।

ఎ పితర 3:18 యెశ్చు ఆమ్ముమానమ్మ ఇశ్వరమ్మ నికటకు ఆశించా పార్చ ఖ్రీష్టు మధ్య ధార్మిక హోర అధార్మికమానమ్మ నిమమ్మె పాప హెతు థరె మత్తుయోగ కలెం। యె శరారరె మత్తుయోగ కలె పాచ, కిన్న ఆప్మారె జీవిత హెలెం;

ఁ పితర 1:3 ఇశ్వర ఆపణా గౌరిక ఓ యదగ్గుశిరె ఆమ్ముమానమ్మ ఆహ్లాన కరిఅంత్తు, తాహామ్మ బిషయకు జ్ఞాన దూరా తాహామ్మ ఐశ్వరాయ శక్తి ఆమ్ముమానమ్మ జీవన ఓ ధర్మపరాయణాతా నిమమ్మె ఘమస్త ఆధార్మికాయ బిషయ దాన కరిఅంత్తు। 1:4 యె ఆమ్ముమానమ్మ బహుముల్య ఓ అతి మాహాత ప్రతిజ్ఞామాన దాన కరిఅంత్తు, యెపరి యెహిష్చ దూరా భుమ్ముమానె కుఅభిలాషమ్మ జాత యెఱ్చ బినాశ జగతరె అఛి, యెథర్ రక్కా పార్చ ఐశ్వరాయ స్వరాబర పాహించా హృదాను!

ఁ యోహన 2:1 హె మోహర బత్తుగణ, భుమ్ముమానె యెపరి పాప న కర, ఏథన్నిమమ్మె ముం ఏహిష్చ భుమ్ముమానమ్మ నికటకు లెఖ్ముఅంత్తు! కిన్న కెహి యధి పాప కరె, తాహాహెలె పితామ్మ ఇమ్మురె ఆమ్ముమానమ్మ ర జణె పపక్కబాదా అంత్తు, యె ధార్మిక యిశ్చ ఖ్రీష్టు! 2:2 ఆర యె ఆమ్ముమానమ్మ పాప నిమమ్మె, కెబల ఆమ్ముమానమ్మ పాప నిమమ్మె నుండేఁ, మాత్ర ఘమస్త జగతర పాప నిమమ్మె మధ్య ప్రాయశ్చిత్త స్వరూప అంత్తు!

ఁ యోహన 1:7 కారణి యెర్చమానె యిశ్చ ఖ్రీష్టు దెహబమ్మ హోర అబట్టిం హోరిఅంత్తు బోలి అష్టికార కరింతు, ఏపరి అనెక ప్రభావమ్మ జగతరె బాహారి ఆయిఅంత్తు! ఎంతి ప్రకార లోక యెహి ప్రభావమ్మ ఓ భణిఖ్రీష్టు!

ఁ యోహన 1:4 మోహర పాన్నమానె యె పాచ్యరె ఆచరణ కరుఅంత్తు, ఏహా శుణిబాంమారు మోహర ఆనన్దర ఆర బఢ బిషయ నాహించు!

పిత్తుబా 1:3 హె ప్రియమానె, ముం ఆమ్ముమానమ్మ సాధారణి పరిత్రాణ ఘమస్త నికటకు కింతు లెఖ్మబాకు బిశేష పయన్మగాల హోర సాధుమానమ్మ నికటరె ఎకాథారకె ఘమస్త బిశ్వాప పపక్కరె ప్రాణశిరె య్యుండు కరిబా ఓ భుమ్ముమానమ్మ రభ్యాహిత కరిబా నిమమ్మె లెఖ్మబా ఆధార్మిక మనె కల్లి। 1:4 కారణ ప్రాచాన శాస్త్రమానమ్మ రె దశ్మర పాత్ర బోలి బశ్చిత హోరథ్యబా కెచెక లోక భుమ్ముమానమ్మ మధ్యరె గుప్పరె ప్రవేశ కరిఅంత్తు; యెమానె అధార్మిక, ఆమ్ముమానమ్మ ఇశ్వరమ్మ అనుగ్రహకు బిపరాత భాబరె కాముకటారె బ్యథబార కరింతు, పుణి, ఆమ్ముమానమ్మ ర ఏకమాత్ర కర్తృ ఓ ప్రభు యిశ్చ ఖ్రీష్టుమ్మ అష్టికార కరింతు!

ప్రకాశిత 3:19 ఆమ్ము యెతె లోకమ్మ ప్రేమ కర్మ, యెమానమ్మ అన్నయోగ ఓ శాసన కరిథార; అటాం ఉద్దేశయాగా హోర మన-పరిబర్తున కరా! 3:20 దెఖ, ముం దూర నికటరె ఠిథా హోర ఆశాం కరుఅంత్తు; యధి కెహి మోహర స్వర శుణి దూర పితారబెవెబ, తాహాహెలె ముం ప్రవేశ కరి తాహా నికటకు యింది, పుణి, తాహా పహిత భోజన కరిబి ఓ యె మో పహిత భోజన కరిబా! 3:21 ముం యెపరి జ్యు కరి మోహర పితామ్మ పహిత తాహామ్మ వింహాపనరె బయిఅంత్తు, యెపరి యె జ్యు కరి, ముం తాహాకు మో పహిత మోహర వింహాపనరె బయిబాకు దెబి! 3:22 మణ్ణలిగణమ్మ ఆప్మా కథాన కహింతు, యాహార కర్ణు అఛి, యె తాహా శుణు!"

Reader's Guide

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, "*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*" Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, "*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*" So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, "*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*" 2 Timothy 2:15. "*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*" 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

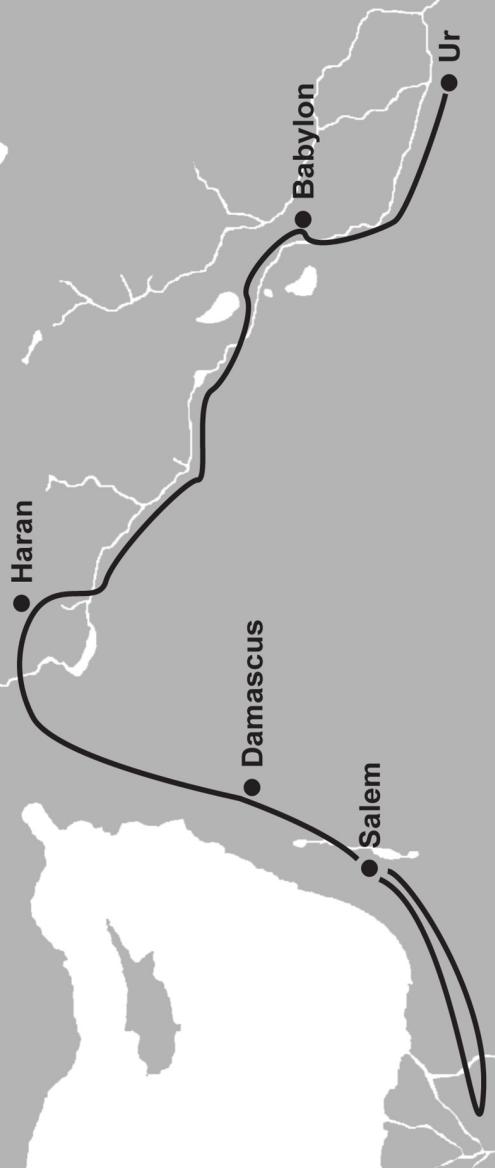
Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

N

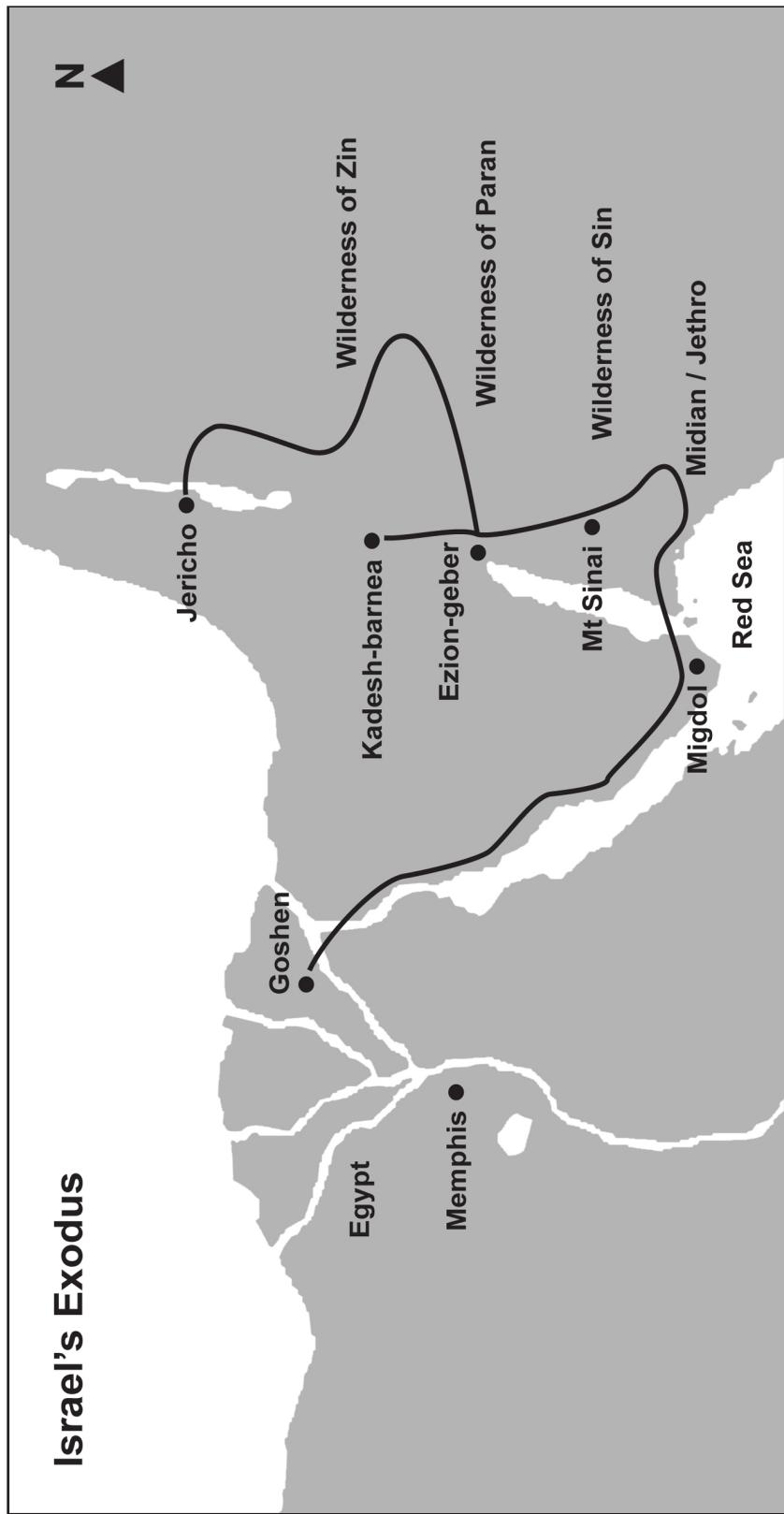

Abraham's Journey

କିମ୍ବା ଦୂରା ଅଭ୍ୟାସ ଆହୁନ ପ୍ରତି ହୃଥରେ, ଯେହୁ କେଣେ ଯେଠାକୁ ଯାଇବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଆଖାଦୁ ହୋଇ ଯେଠାକୁ ଦେଖିଗଲେ, ତୁମି, ସେ କେଣେକୁ ଯାଇଥିଲୁଛୁ, ତାହା ନ ଜାଣି ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିଗଲୋ । - ଏହୁ 11:8

Israel's Exodus

N ▲

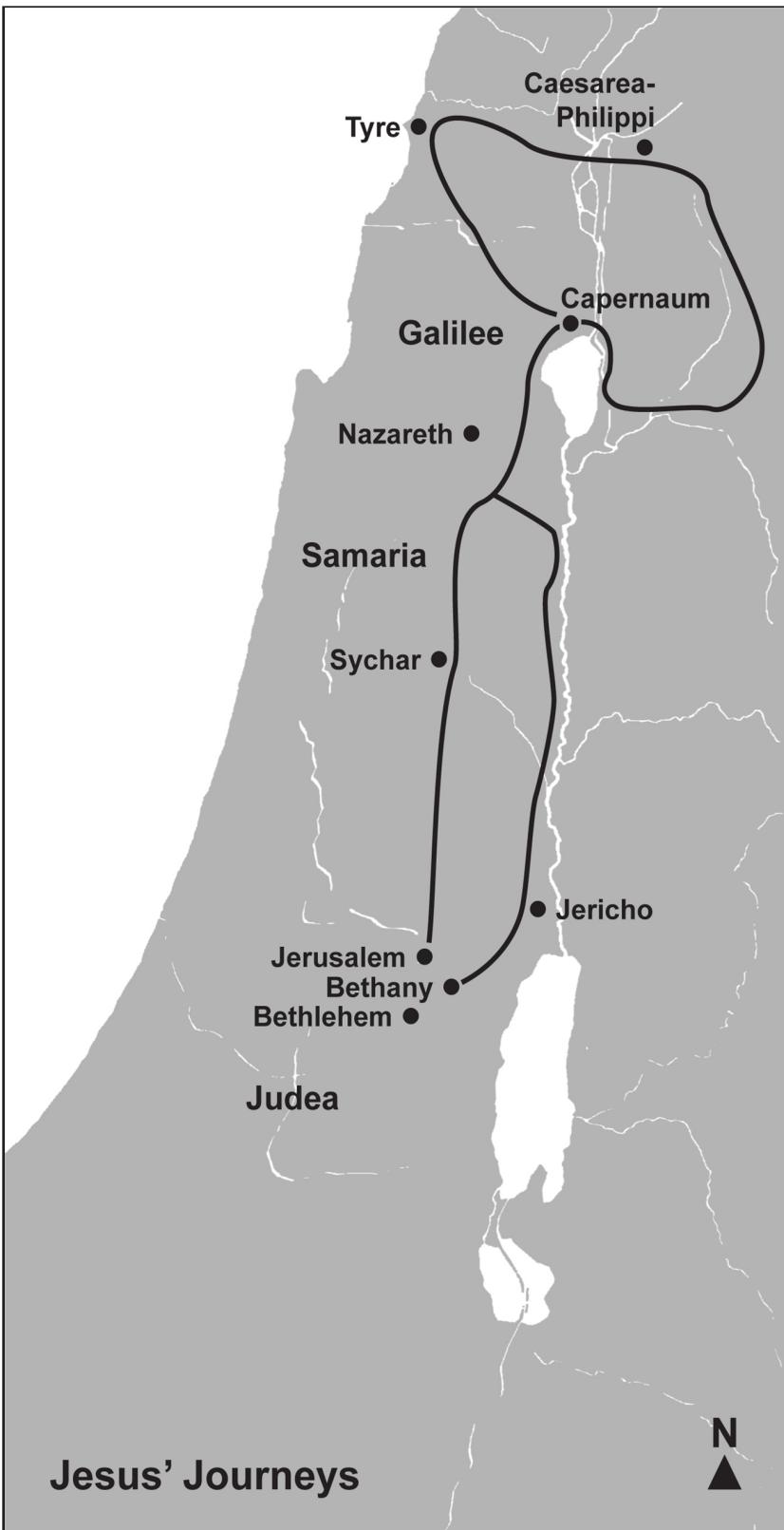

എഴുത്തുകൂടി പാഠകാ ക്ലാസ്സിലെ മാനുഖീയ വിവരങ്ങൾ ഏഴുപ്പിൽ ഒരു നിബന്ധം എഴുതു ചെയ്തു പറയുന്നതിൽ പാഠകാ വിവരങ്ങൾ ഏത് നിബന്ധം എഴുതു ചെയ്യുന്നതു പറയുന്നതിൽ ആവശ്യമായ ദിവ്യദാന ദർശനം ദർശനം ദർശനം ദർശനം ദർശനം ദർശനം - അശാഖ കിഴക്കു ദേശവാസിയായ പാരമ്പര്യം -

Jesus' Journeys

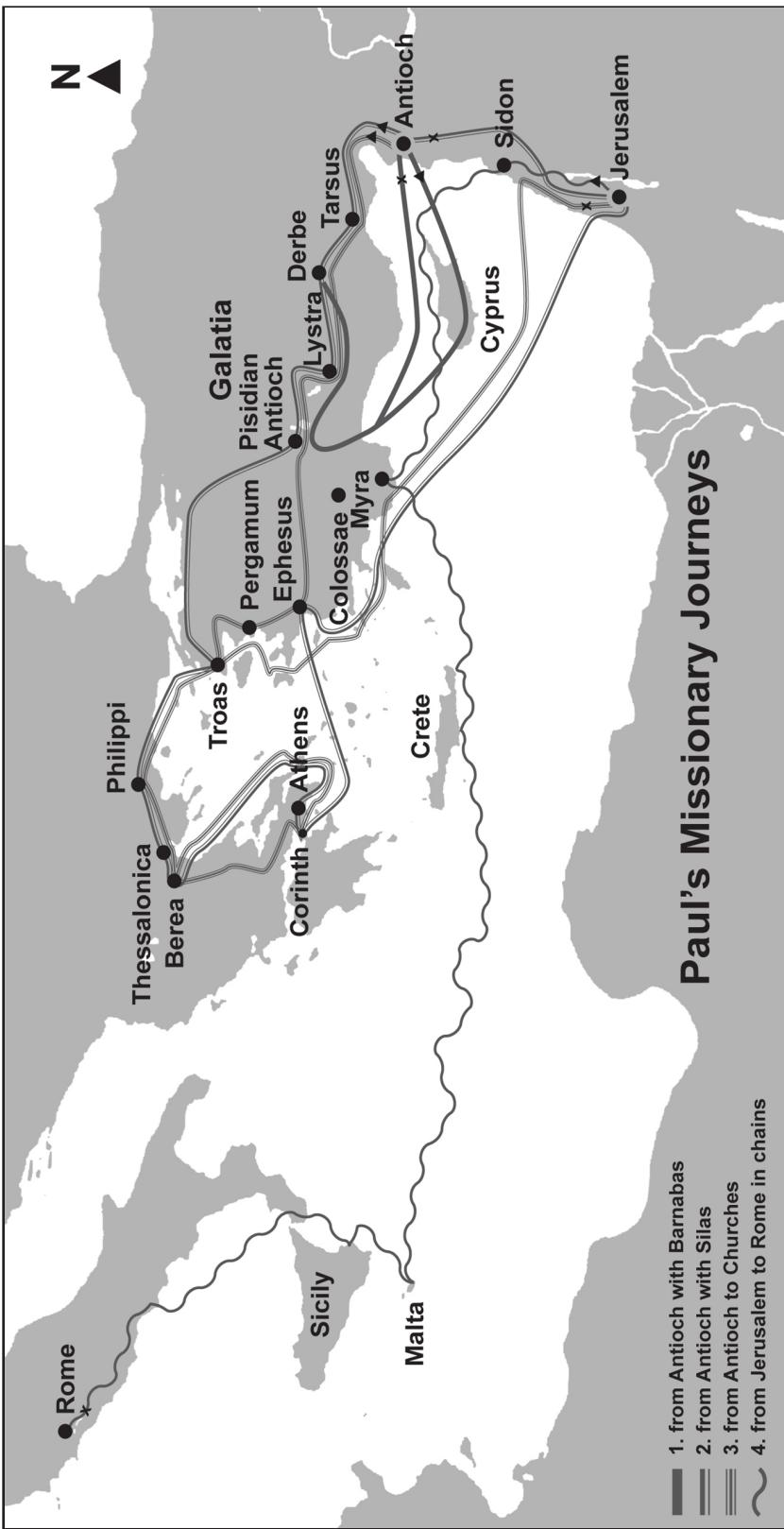

କୌଣସି ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ ମଧ୍ୟାମ୍ରତା ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ ଏଥାରୁ ପରିଦେଶ - ଏହା 10/45

Paul's Missionary Journeys

1. from Antioch with Barnabas
2. from Antioch with Silas
3. from Antioch to Churches
4. from Jerusalem to Rome in chains

ପାରିବା, କ୍ଷାଣ୍ଟ ଯାହିଦ୍ଦ ଦେଖ ଓ ଆହୁତ ଜନେ ଫେରି, ଦୂରୀ, ଉଚ୍ଚିର ଅଧିଶ୍ଵରଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ପ୍ରତିକାର ଧରିବାପାଇଛନ୍ତି ତୁମ ଦୂର୍ଲିପ୍ତ ପ୍ରତିକାର କରିବୁଥିଲା,
ଯେହି ପୁରୁଷଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପୁଅଜ୍ଞକୁଡ଼ି, - ଗୋପ୍ୟ ୧:୧

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
  - 1830 John Williams reaches Polynesia
  - 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
  - 1614 Japanese kill 40,000 Christians
  - 1572 Jesuits reach Mexico
  - 1517 Martin Luther leads Reformation
  - 1455 Gutenberg prints first Bible
  - 1323 Franciscans reach Sumatra
  - 1276 Ramon Llull trains missionaries
  - 1100 Crusades tarnish the church
  - 1054 The Great Schism
  - 997 Adalbert martyrd in Prussia
  - 864 Bulgarian Prince Boris converts
  - 716 Boniface reaches Germany
  - 635 Alopen reaches China
  - 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
  - 432 Saint Patrick reaches Ireland
  - 397 Carthage ratifies Bible Canon
  - 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
  - 325 Niceae proclaims God is Trinity
  - 250 Denis reaches Paris, France
  - 197 Tertullian writes Christian literature
  - 70 Titus destroys the Jewish Temple
  - 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
  - 52 Thomas reaches Malabar, India
  - 39 Peter reaches Gentile Cornelius
  - 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

► Who are we?	What are we? ►		Genesis 1:26 - 2:3	
	How are we sinful? ►		Romans 5:12-19	
	Where are we? ◀		Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa
				Revelation 19:20 Lake of Fire
				Revelation 20:2 Abyss
Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destiny

ଓଡ଼ିଆ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

ଆବେଦନ, ହରୋମାନ୍ଦିନୀ ଯାଜ ସମୟ ଲାଗିବାକୁ ପାଇଁ ଆବୁଦ୍ଧି କମାନ୍ଦରେ କାହିଁଏ ହେବୁ, - ମାତୃଭ୍ରମ 28:19

